

12/2
277

KIRKLARELİ
MONOGRAFİSİ
(Sosyoloji Tezi)

Tez
2635

görülmüştür
5/VI/1957
H-Z. Ülkü

Tez 2635

1957
Selahaddin Ünsal
(1682)

Ö N S Ö Z

On seneyi mütecaviz bir fasıladan sonra, burada kaydetmeyi zait gördüğüm bazı sebeplerden dolayı, yarıda bırakmış olduğum tahsilimi ikmal edebilmek gayesi ile Üniversiteye gittiğimde, Sayın Hocam Prof. Hilmi Ziya Ülken ile (Tez) mevzuunda bir konuşma yapmış ve kendilerine Tez olarak "Platon'un Devlet Felsefesi) hakkında bir araştırma yapmak istediğimi söyleyerek bu husustaki fikir ve mütalaalarından faydalanmak istemiştim. Sayın Hocam, kendilerine Platon hakkında bir araştırma yapmak istediğimi söylediğim zaman, gizleyemediği bir memnuniyetsizlik ile bana, bu gibi mücerret ve kitabi konulardan ziyade, tecrübi Sosyolojiye ait ve bu arada meselâ Kırklareli hakkında (memleketim olması hasebiyle) monografik bir araştırma yapmamın daha faydalı ve verimli olabileceğini söylemişlerdi.

Kendilerinin bu tavsiye ve arzularını o zaman tereddüt etmeden kabul etmiş, daha doğrusu kabul etmiş görünmüştüm. Fakat itiraz edeyim ki, bu kabul ediş, konunun tarafımdan daha çok sevilmiş ve evvelkine tercih edilmiş olmasından değil, hoca-Talebe münasebetlerinden doğan ve umumiyetle hocalık otoritesinin galibiyeti ile neticelenen manevi bir baskıya gayri şuuri bir inkiyattan ileri gelmişti. Bu sebebledir ki, çalışmalarımın ilk safhaları benim için adeta bir vazifenin ifası için duyulan mecburiyet hissi nevinden bir hissin endişe ve sıkıntıları içinde geçti. Fakat bu ilk hazırlık ve toplama safhasını takip eden günlerde toplamış olduğum dökümanlar üzerinde çalışmaya başlayup ta, onlar arasındaki rabitaları tesbit etmeye ve bilhassa bu rabitaların ifade ettikleri sosyal manaları ve değerleri kavramağa başladıkça, tezime başlarken hakim olan "bir yük ve külfet telâkki ediş" hissinin yerini, yeni bir hissin, bir çalışma ve araştırma hissinin aldığı idrak ettim. Artık bidayette olduğu gibi mevzu beni sıkıyordu. Bilakis, mevzuun derinliklerine inmek ve Kırklareliyi içten tanımak için adeta sabırsızlanıyordum.

Araştırmalarım bu şekilde ilerledikçe gördüm ki, Kırklareliyi şimdiye kadar hiç tanımamışım. Oysaki (25) senedir orada yaşıyordum ve O'na "Memleketim" demekten gurur duyuyordum.

Ancak o zamandır ki, pek sayın Hocamın bu konu üzerindeki zımni ısrarlarında saklı bulunan derin hakikatı anlamak imkanını bulabildim.

Filhakika bir senelik sürekli bir çalışma ve araştırma sonunda tezimi bitirdiğim zaman, kendi kendime yaptığım bir fikir muasebesi sonunda görüyorum ki bu tezin hazırlanışı bende, sosyal hadiseleri müşahede etmek, müşahede verilerini birleştirerek bunlardan neticeler çıkarabilmek imkanlarını geliştirmiş, genel olarak bu tezin hazırlanışı beni fikri bir yükseklığe ulaştırmış, araştırma kabiliyetlerimi arttırmıştır. Ayrıca bana memleketimi tanımak imkanlarını sağlamıştı ki, bu bile benim için büyük bir değer taşımaktadır.

Bana böyle bir fırsat bahsettiği ve böyle imkanlar kazandırdığı için muhterem Hocam Hilmi Ziya Ülkene burada teşekkür etmeyi en mukaddes bir borç bilirim.

İ.Ü.

Edebiyat Fakültesi
Felsefe bölümü Öğrencilerinden
(1682) Selâhattin Ünsal

KIRKLARELİ MONOGRAFİSİ

GİRİŞ

Klâsik Sosyoloji ders kitaplarının hemen hemen ekserisi, Sosyoloji ilminin Auguste Comte ile başladığını kaydederler. Sosyoloji kelimesinin banisi olan Au. Comte'un bu sahadaki araştırmaları ve bilhassa bu araştırmalarındaki "müsbet oluş" iddiası gözönünde tutulduğunda, bu iddianın doğru olmamasını gerektirecek hiç bir sebebin mevcut olmadığı tabii olarak düşünülebilir. Çünkü ~~Comte~~ meşhur "Üç hal kanunu" ile müsbet ilim düşüncü dışı olarak kabul ettiği Teolojik ve Metafizik devirlerin artık mazi olduğunu, gerek içinde yaşadığı devrin ve geleceğin tamamıyla müsbet düşünce devri olduğunu iddia eden ve bütün mesaisini bütün ilimleri ihtiva edecek mahiyette müsbet bir sosyoloji kurmakta teksif etmiş olan Au. Comte'un bu çalışmalarını, bir ilim olarak Sosyolojinin teessüsünün başlangıcı olarak kabul etmekten daha tabii ne olabilir?

Fakat hakikatte O'nun sosyoloji ilmine yaptığı hizmet yukarıda belirtildiği gibi müsbet değil, bilakis menfi olmuştur denebilir. Zira O, gerek meşhur "Üç hal kanunu", gerek bu kanuna istinaden yaptığı ilimler tasnifi ve gerekse bu tasnife esas olan, basit ilimlerin kanunları kesin olarak tayin ve tesbit edilmedikçe daha karmaşık ilimlerin (Sosyoloji gibi) izahının yapılamayacağı, fikir ve düşüncesiyle, "Sosyolojinin kuruluşunu temin etmek değil hatta geciktirmiş ve bir dereceye kadar imkansız hale getirmişdir" (1) denebilir.

Herşey bir yana. Au. Comte ve onunun talebelerinin bahsettikleri cemiyet donmuş, katılaşmış, kısaca bir kast cemiyeti halini almış bir cemiyettir. Halbuki realitede görülen cemiyet, O'nun tasavvur ve kabul ettiği gibi kesif ve sabit kitleler değil, daima değişen münasebetlerdir. Bu sebebledir ki, bu günün sosyolojisi Comte'un tam zıddına olarak asıl mevzuunu değiştirmeyen kitleletde değil ve fakat değişen münasebetlerde ve bu münasebetlerin değişme şartlarında bulmaktadır. Bu ise Comte'un takip ettiği mücerret bir mantığı tahlil ile değil, hadiselerin içine girerek onları vasıtalı veya vasıtasız bir şekilde müşahede etmek ve bu müşahede malzemelerini üzerine değişme şartlarını araştırmak ve bulmakla mümkün olmaktadır. Bu gayeye ulaşabilmek için asrımız sosyologları artık sırf mantığı tahlile dayanan rasyonel ve verimsiz usulu bırakmışlar, bunun yerine, diğer müsbet ilimlerin tatbik ettikleri ve bu sayede büyük başarılar kazandıkları tecrübe ve müşahede metotlarından faydalanmaya başlamışlardır. Ancak bundansonradır ki, Sosyoloji ilmi, gerçekten müsbet bir ilim karakteri kazanmağa başlamış ve bu yolda oldukça ileri hamleler yaparak gayeye yaklaşmak imkanlarını elde etmiştir.

Burada Sosyolojinin bu sahadaki çalışmaları ve elde edilen neticeleri hakkında bir fikir yürütecek değilim. Fakat tezimin konusunun bir kasaba monografisi olması hasebiyle birkaç kelime ile bir monografide dikkat edilmesi icabeden hususlara kısaca temas etmekle iktifa edeceğim.

(1) Sosyolojinin mevzu ve usulü, Shf. 10. Hilmi Ziya Ülken, Sosyoloji dergisi, Sayı: 1, 1942

Bütün Monografik tetkiklerin esasını, üç ana faktörün belirtilmesi ve bu üç ana faktörün karşılıklı münasebetlerinin açıklanması teşkil eder. Bu üç ana faktör:

- I)-Toprak daha geniş manası ile coğrafi muhit,
- II)-İnsan
- III)-Eser veya iş'tir.

Fakat bu üç mefhum çok geniş manaları olan mücerret mefhumlardır. Bu sebeble bu mefhumların sosyal bakımdan neyi ifade ettiklerinin açıklanması gerekir. Mesela Toprak derken acaba bununla ne kast ediliyor? Bunun açıklanması lazımdır. Çünkü ilk bakışta Toprak veya coğrafi tabiat ile monografi arasında ne gibi bir münasebet olduğu düşünülebilir. Zira umumiyetle coğrafi tabiat veya muhit deyince, "İnsan tarafından yaratılmamış olan, insanın varlığından müstakil olarak kendiliğinden değişen ve çeşitler arzeden bütün dünya hadiseleri" (2) anlaşılmaktadır. Yani coğrafi muhitten evvel emirde insan eli değmemiş olan ve bütün değişimleri kendiliğinden ola gelen tabii iklim, hararet, yer, arızalar, su dağıtımı, su ceryanları, hayvanlar nebatlar ilh. gibi saf tabiat anlaşılmaktadır. Fakat bu manada anlaşılan bir coğrafi muhiti yer yüzünde bulmak hemen hemen imkansızdır. Çünkü insan oğlu, üzerinde yaşadığı tabiatla az veya çok şu veya bu şekilde değişiklikler yapmakta ve onun saf halini bozmaktadır. Bu sebebledir ki, biz burada coğrafi tabiat veya kısaca toprak kavramı ile, Sorokin'in tarif ettiği şekildeki saf tabiatı değil, insan eliyle değiştirilmiş tabiatı anlamaktayız. ve Toprak veya Coğrafi muhitten bunu kast ediyoruz. Fakat bu manada anlaşılan tabiatı daha iyi anlayabilmek, için, de, evvela insan elinden tecrit edilmiş olan tabiatı izaha geçmeyi faydalı buluyoruz.

İkinci faktör olan İnsan, Topraktan daha geniş ve daha mücerret bir mana taşır. Filhakika İnsan, bir taraftan psikolojinin, bir taraftan Fizyoloji ve biyolojinin, tarihin, dinlerin de mevzuu bulunmakta ve buna göre, adeta O', kainatın merkezi durumunda bulunmaktadır.

Acaba "İnsan" mefhumu ile ne kast ediliyor? İşte bunu da açıklamak icabetmektedir. Burada insan mefhumundan, Aristonun anladığı gibi, ictimaileşmiş insanı, anlamaktayız. Yani bir iş yapan, istihsal eden, hemcinsleriyle birlikte yaşamaktan doğan münasebetleri olan, iş ve istihsal hayatında bir takım vasıtalara sahip olan insanı anlamaktayız.

Nihayet Üçüncü faktör eser veya işten de, kısaca, insanın faaliyet ve bu faaliyetinin cemiyet içindeki neticelerini anlamaktayız.

Kırklareli Monografisinde bilhassa bu üç faktörün nasıl olduklarını belirlemeğe çalıştık. Bundansonra da, ictimai bünyeyi teşkil eden temel unsurları ve bu unsurlar arasındaki münasebetleri bulmak kolay olmaktadır.

Kırklareli hakkındaki çalışmalarım daha ziyade ictimai hayata yöneltmiş olduğundan, daha ziyade bu hayat ve bu hayatla ilgili konular üzerinde durdum. Bu sebeble de mümkün mertebe yaşayan cemiyet üzerinde araştırmalar yaptım. Yalnız tarihi kısımda kitaba dayandım.

Evvela kırklarelinin coğrafi ve tarihi durumu ile başladım, bundansonra da ictimai bünyeyi ve bünye içindeki hadiseleri tetkik ettim.

Tezim, yalnız Kırklareli kasabasına inhisar etmektedir. Bununla beraber, gayesi, birbirine çok benzeyen bütün Trakya kasaba ve köyleri hakkında bu konuda yapılacak daha geniş araştırmalar için bir hazırlık olmaktadır.

(2) Yüzyılımızın sosyoloji nazariyeleri. P.A. Sorokin, Çev. Münir Raşit Öymen. Shf. 125

KIRKLARELİNİN JEOLÖJİK DURUMU

Jeologlar, yer yuvarlağının bu günkü şeklini alıncaya kadar beş büyük merhaleden geçtiğini ve her merhalenin de (zaman) birçok devirlere (Periode) ve bu devirlerin de birtakım Epoque'lara ayrıldığını tesbit ve isbat etmişlerdir. Bu sebeble biz de, Kırklareli'nin Jeolojik durumunu tetkik ederken bu esasa sadık kalmaya çalışacağız.

Jeologların yaptığı bu tasnife göre arz, bu günkü haline gelinceye kadar beş büyük merhale geçirmiştir.

I)-İptidai Zaman yahut Azoique:

Arzın geçirmiş olduğu beş büyük zamanın ilki, iptidai zaman yahut Azoique dene zamandır ki, kelime itibariyle hayvandan daha doğrusu hayattan mahrum olan zaman manasını ifade etmektedir. İptidai zaman dediğimiz bu zamanda, yer yuvarlağının aşağı yukarı 98 i sularla kaplı idi ve Kırklareli ve çevresi de kaynar sulu bir denizle örtülü bulunuyordu. Bu zamanın belli başlı hususiyetlerinden biri bu zaman süresi içinde muazzam ve müthiş yanardağların husule gelmiş olmasıdır. "Kırklareli şehrinin batı ufkunda mazlum bir elçi gibi eğri boynu ile duran (SİVRİ KALE), geniş cüssesi ile göğe doğru uzanan (POLOS YAĞÇINLIĞI), Ahmatça köyünün üstündeki (KEÇİ KALE), yüzyılların tahripkar ellerinde toprağa gömülmüş (HÜNKAR KALE), (KARTAL TEPE), hep bu dehşetli zamandan arta kalmıştır." (6)

Milyonlar ve milyonlarca sene önce teşekkül edip bu gün sadece küçük birer tepecikten ibaret bulunan bu birkaç isimden başka Kırklareli ve dolayında iptidai zamandan kalma herhangi bir iz ve kalıntı mevcut değildir.

II)-Birinci zaman yahut Paleozoique:

Takriben 10 milyon sene kadar devam ettiği tahmin olunan Azoique nihayet yerini birinci zamana bırakıyor ve böylece iptidai zaman arazisi üzerine birinci zaman arazisi tavazzu ediyor. Birinci zamanın devamı müddetince deniz basması (Transgression) ve deniz çekilmesi (Regression) hadiseleri vukua geliyor ve bazı yerlerde de, yükselme ve iltiva gibi orojenik hadiselerin tesiriyle Kaledonya (Chaine Calédonienne) ve Hersiniya (Chaine Hercinienne) silsileleri vücutte gelmiş ve karalar cenuba doğru uzamağa başlamıştır.

Paleozoik'ten Kırklareli'nde sadece ihtiyar İstranca'lar mevcuttur. Bu gün en yüksek noktası (Büyük Mağyada) ancak (1037) metreye varan İstranca'lar, bu zamanda teşekkül etmiş ve şimali Amerikadan başlayarak Karadeniz kıyılarına doğru uzanan Hersiniya silsilesinin bir devamından başka bir şey değildir. Kırklarelin Kuzey-Doğusuna düşen İstranca'lar yer yüzünün en eski dağlarından birini teşkil etmektedir.

III)-İkinci zaman yahut Mezozoique:

Birinci zamanın mühim orojenik hadiselerinden sonra, ikinci zamanın bütün devamı müddetince hiç bir orojenik hadise vukua gelmemiş ve esaslı iltiva silsileleri teşekkül etmemiştir. Yani ikinci zaman nibi bir sukunet içinde geçmiştir." ()

() Kırklareli Vilayetinin tarih, Coğrafya ve eski eserleri yönünden tetkik, Shf. 56. A. Rıza Dursunkaya. Yeşilyurt B.E./K.Eli. 1948

() Yeni Jeoloji. Shf. 165. Devlet matbaası/İstanbul. 1929

Mezozoik, indifai olaylar yönünden de oldukça sakin geçmiş bu zamanda birkaç münferit indifadan başka indifai hadiseler vuku bulmamıştır. Her ne kadar bu zamanda büyük dağ silsileleri teşekkül etmemiş ise de, buna mukabil denizlerle karalar arasında ehemmiyetli hareketler olmuş ve bilhassa deniz basması (Transgression) ve deniz çekilmesi (Regression) tesiri ile denizler ve karalar arasında büyük değişiklikler olmuştur. Bu zamanda Kırklareli ve havalisi müstesna diğer bütün yerler (Trakya) Tetis denizinin altında kaldığı için, Kırklareli ve civarında ikinci zaman arazisine tesadüd edilmemektedir.

IV)-Üçüncü Zaman yahut Neozoique:

İkinci zaman'ın nisbi sükununa karşılık Neozoique'de "Mithiş volkanik faaliyetler ve tektonik hadiseler vuku bulmuş, bir taraftan binlerce büyük volkanların mahsulatının birikmesinden, diğer taraftan da arazinin mütemadiyen tereffü ve iltivasından birçok yüksek ve münferit dağlar veya büyük silsileler vücuda gelmiştir." () Asyanın Himalaya, Avrupa'nın Pirene, Alp ve Karpat, Anadolu'nun Ağrı, Subhan ve Erciyaş dağları bu zamanda teşekkül etmiş dağlardır.

"Bu zaman'ın Eoséne devrinde, Ani bir deniz basması ile Tetis denizinin işgal edemediği Kırklareli ve havalisi sular altında kaldı. Yeni teşekkül eden bu Trakya denizi bir kolla Malkara ve Keşan üzerinde şimdiki Saros körfezi ile Akdeniz'e bağlı idi." ()

Kırklareli Vilayetinin bilhassa doğu ve kuzey bölgeleri Eocéne devrinde teşekkül etmiştir. Eocéne devri denizlerinde bilhassa Nummulit's'ler ile Cerithium'lar pek bol olarak bulunuyordu. Bu sebepten bu devre bazen (Nummulitler devri) dahi denmektedir. "Eocéne denizlerinde mebzul bir surette yaşamış olan bu hayvanlar vasi sahalarda nummulitli kalker tabakalarının teşekkülüne sebep olmuşlardır." ()

Bu hayvanların denizlerde bıraktığı cesetler Trakya iç denizinin derinliklerinde yığıla yığıla geniş kalker ve kureç yataklarını meydana getirmişlerdir. Bu gün Kırklarelinde inşaatta kullanılan beyaz ve sarıya bakan renkli taşlar bu devir hayvanlarının taşlaşmış bakiyelerinden başka birşey değildir. Şehrin hemen kuzey-doğusunda (takriben 500 M.) bulunan Balaban, cenubundaki Namazgah ve civarındaki taş ocakları, keza şehrin batısında kain Erikliçe civarındaki taş ocakları hep bu devre aittirler." ()

Kırklarelinin Şimalinde Dereköy nahiyesi mıntıkası ile İstrancaların dış örtüleri ve Demirköy kazası civarı arazileri üçüncü zamanın Oligosen devrine ait arazilerle örtülüdür.

Üçüncü zamanda birtakım tektonik hadiselerle Cebelüttarik boğazi açılmış ve bunun neticesi olarak ta Akdenizin bir kısım sularının Atlantik kit'asının istila edişi sonunda Trakya iç denizi suları da Adalar denizi mıntikasına çekilmiş ve Trakya bundan sonra bir daha suların hücumlarına maruz kalmayarak, zamanın ve tabiatın tesitleriyle yıprana yıprana bu günkü haline gelmiştir.

V)-Dördüncü Zaman Yahut Antropozoique:

Canlılar zincirinin son halkasını teşkil eden insan'ın zuhuru ile temayuz eden ve ismini de bu hadiseden alan dördüncü zaman, jeolojik zamanların "sonucusu ve en kısası olup Pliosen devrinin nihayetine den zamanımıza kadar devam eden devirleri havidir." () Bu zamanda bu günkü deniz ve karaların sınırları kesin olarak belli olmuş ve arz son şeklini almıştır. Kırklarelinde bu zamana ait arazi, şehrin hemen cenubundan başlayarak Babaeski ve Edirne istikametlerine doğru uzanan sahayı kaplamaktadır. Asilbeyli, Karahıdır köyleri toprakları bu zamanda teşekkül etmiştir.

Hulasa: Genel olarak Trakya ve dolayısı ile Kırklareli toprakları üçüncü ve dördüncü zamana aittir. Çatalca, Lüleburgaz, Edirne, Uzunköprü, ve Çorlu havalisi dördüncü zamana, Terkos, Midye, Kırklareli havalisi ise, üçüncü zamanın Eocéne ve Oligosen, Kırklarelinin merkez mıntıkası ise daha ziyade Eocéne devrine ait arazi ile örtülü bulunmaktadır.

Kırklareli ve Çevresinin
jeolojik Haritası

h
pl
mi
mi ^s
mi [?]
nv
ol
e
m
(m)
e
cs
fc
cr
j
f
p
p
pi
h
d
s
cr
m
g
a

KIRKLARELİNİN COĞRAFİ BAKIMINDAN YERİ:

Kırklareli Vilâyeti Türkiye Trakyasının Edirne Hududundan başlayarak Karadeniz sahillerine kadar uzayan bir kısmını kaplamaktadır. Güneyde, Büyükkarıştıran nahiyesinin 5 Km.kadar güneyinde 41 10' 6" arzı ile Tekirdağ Vilayetine, Kuzeyde Kofcaz köyünün 12 Km.kadar kuzeyinde 42 4' 30" arzı ile Bulgaristana, doğuda Midye nahiyesinin 10 Km.kadar güney doğusunda 28 10' 10" tulu ile Karadenize, batıda Pehlivan köyünde 26 40' 50" tulu ile Edirne Vilayetine hudut bulunmaktadır. Kuzeyden güneye en uzun harita mesafesi 100 Km, Doğu-batı mesafesi ise 118 Km.dir.

Kırklareli Kasabası, bu hudutlarla çevrili bulunan ve aynı adı taşıyan Vilâyetin merkez kasabası olup, Edirnenin 53 Km.doğusunda, Edirne -Pınarhisar-Vize-İstanbul, Kırklareli-Babaeski-Lüleburgaz-İstanbul, Kırklareli-Dereköy-Tirnovacık şoselerinin kesim noktasında, Istranca dağlarının batıya bakan tepelerinin eteklerinde biri "Yayla", diğeri "Kırklare Tepesi" adı ile anılan iki tepecik ile bu tepeciklerin güney eteklerinde kurulmuş, Trakyanın mühim kasabalarından biridir. Kasabasının kuzeyden güneye doğru olan uzunluğu takriben 2500 M, doğu-batı genişliği ise 1600 M.kadardır. buna göre kapladığı saha 4 Km2. kadardır. (1/25.000 mikyaslı haritadan hesaplanmıştır.)

Kasabanın doğusunda Kızılıkdere, Yükdolan, Kuzey doğusunda Demirçihalil, kuzeyinde Ahmatça ve Karakoç, batısında Erikliçe ve Karahıdır, güneyinde de Kavaklı ve Asılbeyli köyleri bulunmaktadır.

Kasabanın neden bu mevkide kurulmuş olduğu hususunda, ilk nazarda ortasından geçen derenin mevcudiyeti ileri sürülebilirse de bu, çok uzak bir ihtimaldir. Zira, bu dere yazın tamamıyla kurumakta ve şehrin zirai, iktisadi ve ictimai hatta sıhhi hayatı üzerinde hiç bir müsbet tesir icra edememektedir. Esasen, eğer şehrin kuruluşunda, bir su kenarında bulunmak endişesi rol oynamış olsaydı, bu takdirde şimdiki yerinde değil, 5 Km.doğusuna düğen ve şehri inşasına müsait bulunan Büyükdere kıyılarında kurulmuş olması iktiza ederdi. Bu durum şehrin kuruluşunda böyle bir ihtimalin düşünülmemiş olduğunu teyit etmektedir. Buna mukabil kasabanın iki tepe üzerinde inşa edilmiş olması, kuruluşunda daha ziyade askeri amillerin rol oynadığı ve bilhassa müdafaa kolaylıklarının düşünülmesi olduğunu tahmin ettirmektedir. Her ne kadar bu konuda hiç kaydın mevcut olmayışı, kesin bir hüküm vermemize mani teşkil ediyorsa da, Trakya içindeki yeri düşünülecek olursa bu tahminimizin doğru olduğunu kuvvetlendirmektedir. Filhakika Kırklareli Kasabası çevresi, eskidenberi askeri bir ehemmiyet taşımış ve Trakyanın kuzey müdafaaasının kilit noktasını teşkil etmiştir. Netekim birinci Cihan harbında Enez-Midye hattı bu bölgeden geçtiği gibi ikinci cihan harbında da Karadenizden Yunanistana kadar imtidat etmek üzere başlanan ve fakat Almanların Yunanistanı işgal etmeleri üzerine batı kanadının müdafasını kalması yüzünden ikmal edilmeden terk edilen "Çakmak" hattının da yine bu bölgede bulunuşu, burasının askeri bakımdan taşıdığı büyük önemi belirtmektedir.

İKLİMİ:

Türkiye iklim haritasına göre, Kırklareli bölgesi birinci iklim bölgesi olan Marmara iklim bölgesinin Trakya kesiminde kalır. Genel olarak Marmara ikliminin sert karakterini taşır ki, bu karakter bilhassa Kırklarelinde kara iklimi olarak kendini hissettirir. Doğuda Vize, kuzey doğuda Demirköy mntıklarınının bir taraftan Karadenize sahil oluşları, diğer taraftan zengin ormanlarla örtülü oluşu, bu havalide Karadenizin nemli ve serin iklim bölgesi hususiyetlerini gösterirse de bu tesir batı istikametinde içrelelere kadar yayılamadığından Kırklara-

li kasaba bölgesinde bu iklim hissedilmez, Kasaba bölgesinin kuzey orta Avrupa ve Balkanların yüksek basınç merkezlerine tamamiyle açık bulunuşu, buradan gelen kurutucu ve dondurucu rüzgarların tesiri altında kalmakta ve bu tesir cenuptaki ovalara kadar sirayet ederek ekseriya tipi şeklinde yağışlara sebep olmaktadır. Bununla beraber Kırklareli çevresinin iklimi çok mütehavvildir. Bazı seneler kışlar mütedil geçtiği halde bazı seneler çok sert ve rüzgarlı geçer. Bilhassa kış mevsimlerinde kuzey ve kuzey doğudan esen rüzgarlar çok kuvvetli hissedilir.

Yaşlıların naklettiklerine göre eskiden kış aylarında şimdiki kadar rüzgar esmemiş, O zamanlar Kırklarelinin namazgah tepeliklerine kadar (Kırklarelinin 100 M. kadar şimalinde) ormanlar iniyormuş ve bu ormanlar şimal rüzgarlarına karşı tabii bir örtü vazifesini görüyormuş. Fakat sonradan bu ormanlar tahrip edile edile kasabanın 15-20 Km. kadar şimaline çekilmiş ve bu suretle şimal rüzgarlarını önleyecek hiç bir tabii amnia kalmamış. İlbahar kısa sürer, en uzun süren mevsim kış mevsimidir. En sıcak ay ortalaması (Temuz) +25, en soğuk ay ortalaması da (ocak) + 3 dır. Senelik ortalama sıcaklık +13 civarındadır. Mamafih bazı seneler +40 ye yükselen sıcaklıklar ve - 24 ye kadar düşen soğuklar da tesbit olunmuştur. Yağmurlar daha ziyade Sonbahar ve ilk bahar mevsimlerinde düşerler. Kış yağışlarını güneyden kuzeye doğru esen Lodos bırakmaktadır. Kış yağışlarının %80 i yağmur şeklindedir. Kar az yağar ve ekseriya tipi halinde yağdığından rüzgarlar vasıtası ile çukur yerlere sürüklenir. Bazı seneler kış yağışları haziran ayına kadar devam eder ve bu senelerde ilkbahar mevsimi çok serin geçer. Bu yüzden Kırklarelinde sobalar umumiyetle nisan sonunda kaldırılır. İlbaharın serin geçen günlerini birdenbire yazın sıcakları bastırır ve kasım ayına kadar yaz mevsimi kurak geçer. İlk donlar ekseriya Kasım sonlarında başlar ve son donlar da nisan ortlarına kadar devam eder. İhtiyarların naklettiğine göre mayıs ayı içinde kar yağdığı vaki imiş. 1948 ilk baharında nisan sonlarında çok kuvvetli don hadisesi olmuş ve bu yüzden o sene bütün bağlar ve meyvalar harap olmuştur.

Senelik nisbi rutubet ortalaması %75 olup yağış ve sıcaklığın aylara dağılışının 6 yıllık meteorolojik vasatısı şöyledir:

Aylar	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII
Yağış	52,9	56,8	53,1	39,8	71,4	67,5	20,2	7,1	39,8	59,4	54	87,4
Sıcaklık	2,6	2,6	7,2	12,5	17,9	21,9	25	24,4	19,6	19,3	4,5	3,6

Yıllık yağış yekünü 588 MM. dir.

TOPRAK:

Kırklareli arazisi morfolojik yapısı bakımından, jeolojik durum bölümünde de izah edildiği veçhile, Neozoique'in eosen ve oligosen formasyonlarında ve az miktarda da 4 üncü zamanda teşekkül etmiş olduğundan toprak kaba kalkerli ve marnlı bir topraktır. Bu sebeble her ne kadar sebze ziraatına ve hububata elverişli bir yapı taşımakta ise de P. ve K. (Potasyum, kalsiyum.) bakımından fakir bulunuşu gübrelemeye ihtiyaç göstermektedir. Bu toprakların karakterisitik tabii nebat örtüsü meşe, gürgen ve kayın ormanlarıdır. İyi zirai toprakları hububata, çayırlara, bağlara ve bazı yerleri de bahçe ziraatına çok elverişlidir. Kırklarelinin kuzey kısmında kalan topraklar daha ziyade, Istranca eteklerinden itibaren fillat ve gnays kayalarının tecezsi ve tahallülünden meydana gelmiş iri kumlar ve feldispat çakılların ihtiva ettiğinden kapasitesi düşüktür. Bu mntikalarda daha çok çavdar ekilmekte ve mera olarak kullanılmaktadır.

Ziraata elverişli topraklar daha ziyade güneyde toplanmakta ve bu topraklar da:

I)-Kıraçlar

II)-Vadiler olmak üzere ikiye ayrılmaktadır.

Kıraçlar karakepir denen toprakları ihtiva eder ki, killi ve kırgıllıdır ve reaksiyonu nötürden hafif kaleviye doğru değişen bir karakter gösterir. Hububat verimi fazladır.

Vadilerdeki topraklar kumsal yerleri teşkil eden tınlı topraklardır. Reaksiyonu hafif kalevidir. Trakya'da Şeker fabrikaları şirketi tarafından 450 parça toprak tahlilinde %55 K. ve %80 P. noksanlığı tesbit edilmiştir.

ARIZALARI:

Trakyanın en önemli arızası, kuzeyden güneye doğru uzayan ve Hersinye iltivasına ait bulunan Istranca dağlarıdır. Birinci zaman formasyonuna ait bulunan Istrancalar, zamanın tesiriyle yükseklikleri kaybetmişler. Dünyanın en ihtiyar dağlarından birini teşkil eder.

Kamusulalanda kaydedildiğine göre bu dağlara eskiden, Romalılar devrinde bu havalide Ast kabilesi orurduğu için bu kabilenin adına iftice "Ast Dağı" manasına gelen "Mongş Astikus" de denirmiş. Nurettin Fikrinin "Sultan Bahçe" (Tekirdağ vilayetinin saray kazasına bağlı olan bu gün Bahçe köyü adı ile anılan köy) hakkında yazdığı bir eserde, Istrancalar hakkında şu malumat verilmekte imiş:

"İran Hükümdarı Dara'nın Trakya'yı işgalinde bulundurduğu zaman huralarda birçok imar işleri yapılmış ve bu arada İranlıların Irak ve Sürye atları cinsinden yetiştirilmiş binekleri ile seyahat güç olduğundan bu havalide katırla seyahatlar ediyorlardı. Zaman zaman İran içinden gelen seyyah ve misfir kabileleri de bu ususle uyuyorlardı. İranlılar bu seyahata "ESTRAN" diyorlardı.

İran debdebe ve ihtişamına küçük bir numune olan bu seyahatlar da Türkler "C" küçültme edatı ile "ESTRANCA" diye telaffuz ediyorlardı. Sadalı harf kesre ile okunmağa başlandı ve zamanla bu kelimenin balkılara alem olduğu sanılarak malum mevkilere "İSTRANCA" denildi." ()

Trakya'da kuzey batıdan güney doğuya doğru uzanan Istrancalar çukuru doğru indikçe yüksekliklerini kaybederler ve Karatepe de 475 ve Sermet dağında 384 metreye kadar alçaldıktan sonra Terkos ve Çatalca civarlarında tamamiyle alaçalırlar. Boğazdan sonra ise tekrar meydana çıkarak Şimali Anadolu dağlarını meydana getirirler. Istrancaların en yüksek noktası Pınarhisar kazası dahilinde ve Evciler köyü civarında bulunan Büyük Mağyada tepesidir. (1031 M.)

Istrancalar güneye doğru olduğu gibi batıya doğru da ve bilhassa Kırklarelinin civarı ve güney kısımlarında yükseklikleri kaybeder. Kasaba bölgesinde göze çarpan belli başlı yükseklikler, Kırklarelinin 500 m. kadar doğusunda Balabab Baba (250 m.), batıda Bademlik (256 m.) şimali şarkısında Demirtepe (280 m.), cenupta Höyük (245 m.) ve daha cenupta Mahya tepe (202 m.) lerden ibarettir. Kasabanın üstüne kurulduğu Kırklare ve Yayla tepelerinin yükseklikleri ise (m.) dir.

Istrancalar Vilayeti iki mühim havzaya ayırır:

1)-Karadeniz Havzası.

2)-Ege denizi Havzası.

Bu ayırım halk arasında daha kısa ve kesin bir ifade bulmuş, yerli halk genel olarak, dağlık ve ormanlık ve meralardan müteşekkil olan Karadeniz havzasına "Balkan", düz, alçak ve münbit ovaları ihtiva eden Ege havzasına da "Ova" demketedir. Kasaba bu iki havzanın adeta iltis

() Kırklareliyi tarih, Coğrafya, Kültür ve eski eserleri yönünden tetkik. Shf. 68. A. Rıza Dursunkaya, Yeşilyurt B. E. Kırklareli/1948

noktasında bulunur. Kasabanın kuzey kısmı dağlık ve ormanlık, güney kısmı ise ovalıktır.

AKAR SULARI:

Trakyanın olduğu gibi Kırklarelinin de en mühim akar suyu Ergene nehridir. Tekirdağ Vilayetinden gelen Ergene nehri, Kırklarelinin güneyinde 80 Km.lik bir uzunluk arzeder. Ergeneden sonra mühim suları, şimalden gelen ve Ergeneye karışan İnce (Tekke), Şeytan (Büyük dere-Asilbeyli deresi-Babaeski deresi) Üsküp, Kaynarca, Pınarhisar ve Sulucak dereleri ile Karadenize dökülen Papuç dere, Kazan dere ve Dereköy nahiyesinin kuzey-doğusundaki ormanlık sahadan başlayarak Dereköy Tırnova şosesinin hemen güneyinden itibaren Karadenize kadar Bulgaristan-Türkiye sınırını teşkil eden Rezve deresi ile bu dereye Paspala köyü civarında karışan Velika dereleridir. Bu suların bir kısmı yaz mevsimlerinde ekseriya kururlar. Kışın ise yatakları fazla dolmuş olduğundan şiddetli yağışlarda taşarak büyük zararlara sebebiyet verirler.

Napba sularının en mühimleri ise Başta Kaynarca suyu olmak üzere, Pınarhisar ve Sazara köyü civarındaki Ayveni sularıdır. Ayveni suyu Kasabaya 30 Km. bir mesafede bulunmasına rağmen kasabaya getirilmesine teşebbüs edilmiş, yollar açılmış ve ana boruların da mühim bir kısmı gelecek son günlerde boruların döşenmesi için hazırlıklara başlanmıştır.

YER ALTI SERVETİ:

Yer altı serveti bakımından bu güne kadar esaslı bir tetkik yapılmamıştır. Bu sebeble yer altı servetinin hakiki değerinin belirtilmesine bu gün için imkan yoktur. Bununla beraber Kırklarelinin bu sahada da zengin olduğu tahmin edilmektedir. Kamusalalardan, eskiden de vilayette bazı madenlerin mevcut olduğunun bilindiği kaydedilmektedir: "Livanın muhtelif mahallerinde bakır, kurşun, gümüş, demir vesaire madenleri bulunduğu maznun ise de elyevm hiç biri çıkarılmamaktadır. Alçe ve lüleci gamuru vesaire ocakları dahi vardır." ()

Eskiden Demirköy kazasında demir madeni işletiliyormuş. Bu gün bu ocaklar tamamıyla terk edilmiş vaziyettedir.

1950 yılından sonra Vilayetimiz hudutları dahilinde maden aramak için bir çok müracaatlar yapılmıştır. Yapılan bu müracaatların yıllara ve maden nevine göre miktarları şöyledir:

<u>Y I L I</u>	<u>ARAMA RUHSATI TALEP EDİLEN MADENİN NEVİ</u>					
	<u>Linvit</u>	<u>Demir</u>	<u>Manganez</u>	<u>Krom</u>	<u>Grafit</u>	<u>Muhtelif</u>
1950	4	-	-	-	-	-
1951	4	-	-	-	-	-
1952	1	-	2	-	-	8
1953	4	8	10	1	-	2
1954	8	3	1	-	-	-
1955	-	15	-	-	-	-
1956	31	39	10	-	-	1

Buna göre 1950 yılından 1956 yılı sonuna kadar maden aramak için ceman (152) müracaat yapılmıştır. Fakat bu müracaatların ekseriyeti takip edilmemiş ve bu sebepten iptal edilmiş, pek az kısmı arama ruhsatı almış ise de bunlar da işletme safhasına intikal etmemişlerdir.

1950-1956 yıllarında alınan arama ruhsat miktarı yılları göre şu şekildedir:

1950	1	1953	4
1952	2	1954	1
1953	1	1955	3
		1956	5

Son zamanlarda Trakyada ve dolayısı ile Kırklarelinde Petrol arama faaliyetinin başladığı ve birçok şirketler tarafından araştırmalar yapılmakta olduğu görülmektedir.

10/4/954 tarihli ve 4/2774 sayılı Bakanlar kurulu kararnamesinde

Türkiyenin 9 petrol bölgesinden I numaralı bölgeyi teşkil eden Marmara bölgesi hudutlarına ithal edilmiş olan Trakyaya Eçenebi şirketler tarafından diğer bölgelere nazaran daha ehemiyetle ele alınmış bulunmaktadır. Buna sebep şüphesiz ki, Trakyanın arazisinin hafif arızalı oluşu, Kara yollarının petrol arama işlerine çok müsait bulunuşu ve nihayet Türkiyenin en mühim petrol müstehliki bulunan İstanbula yakın oluşudur.

Halen Trakyada 8 şirket çalışmakta olup bu şirketlerin almış oldukları ruhsatname sayısı 34 adede varmıştır.

Petrol dairesinin verdiği malumata nazaran Trakyada faaliyette bulunan petrol şirketleri ve aldıkları ruhsatnameler şöyledir:

American Overseas Petroleum Ltd.	7
Deilmann Montan G.M.b.H.	4
Esso Standart(Turkey) Inc.	4
Marmara Petroleum Corporation	4
İstanbul tabii gaz limited Şt.	4
N.V.De Bataafsche Petroleum Mij.	5
Türkiye Petrolleri A.O.	3
TideWater Oil Company	3

Yekün

34

Bu şirketlerden Amerikan Overseas şirketi Lüleburgaz kazasının Ceylan köyü mıntikasında araştırmalarını hızlandırmış ve sondajlara da başlamıştır.

Kasaba civarında taş, kireç, tuğla kiremit gibi ocaklar işletilmekte ve bu ocaklardan istihsal edilen mevad dahilinde sarf edildiği gibi ihraç ta edilmektedir. Alpullu Şeker fabrikası kireç ihtiyacını, Kasabanın 5 km. doğusunda bulunan Kireçlik sırtındaki ocaklarından temin etmektedir. Taş ocaklarından çıkan taşlar yumşak ve işlenmesi kolay olduğundan, buna mukabil zamanla hava ile teması neticesi sertleştiğinden inşaata tercih edilmektedir. Bilhassa Erikliçe köyü bölgesindeki ocaklardan çıkarılan taşlar çok makbuldür.

Kırklareli, Av hayvanatı bakımından Türkiyenin sayılı bölgelerinden birini teşkil eder. Şimaldeki ormanlarda karaca, geyik, Tavşan, kurt, domuz, tilki, sansar gibi hayvanlar, kayalık bölgelerde Porsuk, Keklik, ve ovalarda bilhassa çil mebzulen bulunur. Derelerinde muhtelif cinsi balıklar, balkenlardaki derelerde ise dünyanın en lezzetli balığı olan rak tanınan Alabalık bulunur. Bazı dere kıyılarında Kunduz da mevcuttur.

Kırklareli Kasabası Edirneye 53 Km.lik, Babaeski Kazasına 38 Km.lik, Pınarhisar Kazasına 30 Km.lik, Dereköy nahiyesine de yine 30 Km.lik muntazam şoselerle bağlı bulunmaktadır. Ayrıca İstanbul-Edirne Demiryoluna da Mandıradan itibaren 46 Km. uzunluğunda bir demiryolu ile bağlanmıştır.

Komşu köyleriyle olan irtibatını temin eden yollar umumî olarak kara yoludur. Bu yolların bir kısmı kişin motörlü nakil vasıtalarının işlemesine müsait değilse de çoğunda her mevsimde her türlü vasıta ile seyahat edilebilir. ()

() Kamusalalam .Shf.365

(() Kasabanın komşu köylerle olan durumu metrik haritasında ve yollar mesafe cedvelinde gösterilmiştir.

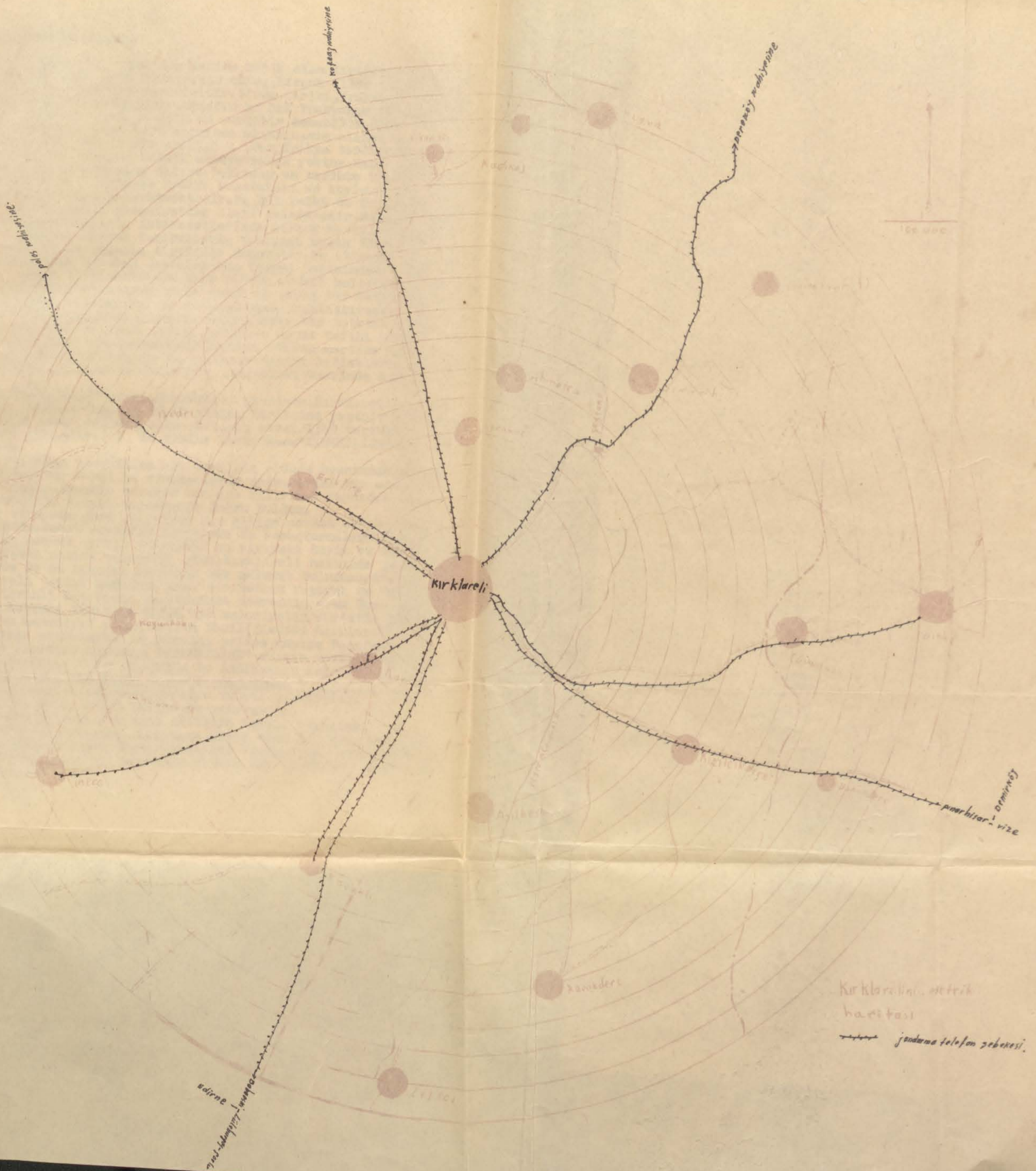
KIRKLARELİ KASABASININ DİĞER İSTASYONLARLA OLAN DEMİRYOLU
MESAFESİNİ GÖSTERİR CEDVELDİR.

	Seydiler	L. Burgaz	Alpulu	Mandıra	Babaeski	K. Mesutlu	Taşgöl	Kavaklı
KIRKLARELİ	85	67	51	46	36	31	26	11
KAVAKLI	74	56	40	35	25	20	15	
TASAGİL	59	42	25	21	10	5		
KARAMESUTLU	54	47	30	26	5			
BABAESKİ	49	32	15	11				
MANDIRA	39	22	5					
ALPULU	34	17						
LULEBURGAZ	18							
SEYDİLER								

KIRKLARELİ KASABASININ KOMŞU KÖYLERLE OLAN MESAFESİNİ
GÖSTERİR CEDVELDİR.

	Yörükba- yır	Demirci halil	Eriklıç	Kızılci- kere	Karakoç	Ahmatça	Kavakdere	Asilbeyli	Karahidir
KIRKLARELİ	13	8	5	8	4	6	12	6	3
KARAHİDİR	16	11	13	4	7	8	10	6	
ASILBEYLİ	19	14	16	8	10	11	5		
KAVAKDERE	24	12	22	17	16	18			
AHMATÇA	14	14	10	9	2				
KARAKOÇ	11	12	8	5					
ERIKLIÇE	18	13	15						
DEMİRCİHALİL	3	18							
KIZILCIKDERE	21								
YORUKBAYIR									

KIRKLARELİ-LEFECİ=15
KIRKLARELİ-KAVAKLI=9
KIRKLARELİ-KOYVA =15
KIRKLARELİ-KADIKÖY=16

Kırklareli ilçesi telefon haritası
----- jandarma telefon zembresi.

KIRKLARELİNİN TARİHİ:

Yirmibeş asır gibi uzun bir tarihe malik olan Kırklareli, bu uzun tarihi boyunca birçok hadiseler sahne olmuş, birçok eller değiştirmiş Trakyanın ihtiyar şehirlerinden biridir. O'nun tarihi, Trakya tarihinden ayrılamayacak kadar ona bağlıdır. Mamafih bu hal Trakyanın bütün kasaba ve şehirleri ve hatta köyleri için de varittir denebilir. Filhakika, Trakyanın hangi kasabası, hangi köyü alınırsa alınsın, ele alınan bu kasaba veya köy tarih yönünden tetkik edilirken, Onu Trakya tarihinden tecrit ederek mücerret bir şekilde tetkik etmeye imkan yoktur. Gerçi bütün tarihi hadiseler birbirine sıkı sıkıya bağlıdır ve tarihte tecrit mümkün değildir. Fakat bu hal bilhassa Trakya kasabaları ve köyleri için daha mühim ve hususi bir vaziyet arz etmektedir. Bu hal belki de Trakyanın haiz olduğu coğrafi ve siyasi ehemmiyetten ileri gelmektedir. Netekim asırlar boyunca batı-doğu, Doğu-batı istikametlerinde birçok kavimlerin gelip geçişleri ve böylece birçok tarihçilerin Trakyayı adeta "Kavimler Kapısı"na benzetişleri de bununla ilgilidir denebilir. Bu itibarla Kırklareli'nin tarihini izah ederken, evveleminde Trakya tarihinden bahsetmek, ve bu tarih içinde Kırklareli'nin haiz olduğu mevki belirtmek en doğru bir yol olurdu. Fakat mevzuunun böyle derin ve geniş bir tetkike müsait olmayışı hali beni, istemeyerek te olsa, gayeden uzaklaştıracak olan böyle bir tetkike girmekten alıkoymaktadır. Böyle bir tetkiki şimdilik bir tarafa bırakarak ve fakat sırası geldikçe umumi tarihi hadiseler de temas etmeyi ihmal etmeyerek, tetkiklerimi mümkün mertebe Kırklareli kasabasına inhisar ettirmeğe ve bilhassa tarihi hadiselerin sosyal bakımdan taşıdıkları mana ve değerleri, tesirleri üzerinde durmağa çalıştım.

Kasaba "KIRKLARELİ" adını, Cumhuriyet devrinde, Kırklareli Milletvekillerinden Dr. Fuat Umay'ın Büyük Millet Meclisine yaptığı bir kanun teklifi sonunda kabul edilmiş olan 20/kanun evvel/1340 tarihli ve 537 sayılı kanunla almıştır. () Bu tarihe kadar ~~kasaba~~ "KIRKKİLİSE" adı ile anılmakta idi.

Kasabaya neden Kırkkilise adı verilmiş olduğu hususunda birçok rivayetler mevcuttur. Gerçi bu rivayetlerin çoğu, tarihi bir esasa istinat etmemektedir. Bununla beraber bunlara belirtmek faydadan arı olmadığı düşüncesiyle kısaca kaydetmeyi doğru buldum.

I)-Bir rivayete göre, Kasabada kır kilise mevcut olduğu için bu isim verilmiştir. Fakat yaptığım araştırma ve soruşturmalar Kırklarelinde kır kilise mevcut olduğu yolundaki bu rivayeti teyit ve tevsik edici hiç bir müsbet netice vermediği gibi, Kırklareli hakkında mevcut yazılı eserlerde de bu hususta inanılır bir malumat bulunmamaktadır. Gerçi Kırklareli tarihi hakkında kısa bir tetkik yaparak bu tetkikini 17/mart/936 tarihli Son Posta gazetesinde neşretmiş olan Nurettin Fikri Ertürk bu mevzuda Nasırada doğan bir medeniyetin sür'atla inkişaf ettiğini ve bu medeniyet salıklarının Bozil (Şimdiki Kırklareli) de kır kilise inşa ettiklerini ve Ekanimi selase namına tacafgah olan bu kır mabe'de izafeten kasabaya "KIRKKİLİSE" adının verildiğini kaydetmekte ise de, Nurettin Fikri Ertürk'ün bu iddiasının doğruluğunu teyit ve tevsik eder başka bir kayde tesadüf edemedim. ()

() Madde 1: Kırkkilise adı Kırklareliye tahvil olunmuştur.

Madde 2: İşbu kanun neşri tarihinde muteberdir.

Madde 3: İşbu kanunun icrasına dahiliye vekili memurdur.

() N.F. Ertürk'ün bu yazısını kitabına almış olan Ali Rıza Dursunkayanın eserinden okudum. Ek. Kırklarelini vilâyetini tarih, coğrafya kültür ve eski eserleri yönünden tetkik. Shf. 45-47, Yeşilyurt B.E. 1948/Kırklareli

II)-Diğer bir rivayet te kasabada kırık bir kilisenin mevcut olduğu ve Kırkkilise adının zamanla bu kırık kiliseden neş'et ettiği yolundaki rivayettir ki bu cuheti tevsik eder hiç bir kayde tesadüf edemedim.

III)-Üçüncü bir rivayet te yinde diğer rivayetler gibi kilise kelimesi ile ilgilidir. Buna göre fetihten önce Trakyanın muhtelif yerlerinde (39) kilise varmış, kasabanın kurulduğu sıralarda Trakyanın kırkinci kilisesi burada inşa edilmiş ve bu sebeble de Bizanslılar tarafından buraya (SARANDAKİLİSE Kırkkilise) adı verilmiş, fetihten sonra da Türkler tarafından sadece Saranda=Kırk kelimesi türkçeleştirilerek Kırkkilise adı verilmiş.

IV)-Bir başka rivayete göre de Kırkkilise, din uğruna ölmüş Sivaslı kırk azizlerin namına kurulmuş bir kilisenin adı imiş ve kasaba da adını bu kiliseden almış.

V)-Nihayet Kilise kelimesi ile ilgili diğer bir rivayet te, Kırkkilise adının AYASARANDA'dan geldiğidir. Kasabanın adı daha önce kırk azizler manasına gelen Ayasaranda imiş ve bilahare kırkkilise adını almış.

Dikkat edilirse bu rivayetlerin hepsi Kilise kelimesi ile ilgili olup daha ziyade hristiyanı bir renk taşımaktadır. Bunkarın yanında ikinci grup rivayetler vardır ki, bu rivayetler birincilerin aksine olarak islami bir renk taşırlar.

Bu rivayetlerin başında en mühimi kasabanın eski adının Kırk kimse-Kırk kemesne olduğu yolundaki rivayettir. Bu hususta Ali Rıza Dirsunkaya, "Kırklareli Vilayetini, tarih, Coğrafya, kültür ve eski eserleri yönünden tetkik" adlı eserinde, şu malumatı vermektedir: (Burası Kırkse-Kırkkemesne imiş. Zaman zaman "Kırkse" denilmiş ve gafletimizden istifade edenler tarafından Kırkkilise olarak değiştirilmiştir.) (-) Hakikatte Kırkkilisenin doğusunda halen hiç bir eseri kalmamış olan bir Kule mevcut olup Türkler tarafından muhasara ve fethi esnasında adları, sanları malum Kırk Türk Kahramanının burada şehadeti vaki olmuş ve kasabaya ilk evvel oradan girilmiştir. Bu mevkie "KIRKLAR BAĞ BA" mahalleye de "Kule mahallesi" denmektedir. Balkan harbine kadar bir de Kule Camii vardı.

3-4 yüz yıllık ecdat mezarlarından ve Balkan Harbinin tahribinden kurtulan bir iki kitabede (Kırkkemesne kadısı) veya (Kırkkimse eşrafından) diye yazılar ve balkan harbinden evvel de Kırklar Baba dergahındaki kitabede:

"Kırkkimse Şehit oldu bu yerde

"Bu nam ile anılmıştır bu belde"

tesadüf ettik ise debunlar da tam bir tarih vesikası olmaktan uzaktır. Çünkü fetihten evvel de burası "Kırkkilise" olarak tanınmış ve anılmıştır. ()

Filhakika bugün kasabanın doğu kısmına tesadüf eden bir mahalle "Kırklar Baba" veyahut "Kırklar Tepesi" denilmekte olduğu bir hakikattir. Ve yine şehrin fethi sırasında şehit düşmüş bir çok Türk kahramanının bazılarının bugün şehrin muhtelif yerlerinde türbeleri de vardır; (Sancaktar Baba, Mahya Baba, Balaban Baba) Fakat bu hal A. Rıza Dirsunkayanın da dediği gibi, kasabanın isminin buradan çıktığını isbat etmekten çok uzaktır. Bu rivayet benim yaptığım tetkikler sonunda vardığım neticeye göre şu hadiseden çıkmış olması muhtemeldir. Bazı kitaplarda ve bhusus Salnamelerde, Kırkkilise adının bazan "Kırk-kenise" olarak yazıldığı görülmektedir. Netekim "XV ve XVI asırlarda Edirne ve Paşa Livası" adlı eserin bir çok yerlerinde Kırkkiliseye aynı zamanda "Kırkkenise" de denmektedir ki, "Kırkkimse, Kırkkemesne-Kırkse ve hatta Kırkkilise" adlarının buradan neşet ettiği tahmin olunabilir,

Bu maksatla Tayyib Gökbilen'in yukarıda sözü geçen "XV-XVI. asırlarda Edirne ve Paşa Livası" adlı eserinin 144 üncü sahifesinden şu parçayı aynen alıyorum: "Muhasebe-i Cizye-i kibran vilâyet Siruz ve beru yaka ve öte yaka ve keşişlik ve hasha-i Siruz ve gayri vacib sene 894 bimarifat Mevlana Piri Çelebi kadı Köhne Kırkkenise tah-riren fi cemaziyülevvel sene 896 Vilâyet Siruz."

«حسابه جزیه کبرایم ولایت سیروز و بر یقاه اوتیه یقاه و کششک و خاصه سیروز و غیره واجب سنه ۸۹۶
عمدته مولانا پیر و چایق خرنه قرقنیه قریشی محمدی اولدو سنه ۸۹۶ ولایت سیروز.»

Diğer taraftan Kenise kelimesi hakkında yaptığım araştırmalarda bu kelimenin kilise manasına geldiğini tesbit ettim. ()

Kasabanın ne zaman ve kimin tarafından kurulduğu kesin olarak bilinmemektedir. Nurettin Fikri Ertürk, kasabanın tahminen İ.Ö.VI.yüzyılda Türkler tarafından kurulduğunu ve şehrin eski İran medeniyeti ile çağdaş olduğunu ileri sürmekte ve ozaman kasabaya "Bozil" denildiğini ilave etmektedir. Gerçi eski Trak kabilelerinin Edirne, İbsala, Enez, Vize, Lüleburgaz, Karıştıran, Midye ve İgneada bölgelerinde oldukları tarihi bir hakikat ise de, Trakların tarihinden bahseden eserlerin hiç birinde, Kırkkilise veya Bozil kasabasının mevcut olduğuna dair bir kayıt bulunmamaktadır. Roma hakimiyeti devrinde de yine Kırkkiliseye ait bir kayıt yoktur. Yalnız Hammer, Kırklarelini "Herakliya" olarak anmaktadır ki, bu bize kasabanın eski adının Herakliya olduğunu veya hiç olmazsa Herakliya namını taşıyan bir mevkiye kurulduğunu ve zamanla Kırkkiliseye çevrildiğini tahmin ettirmektedir.

Evliya Çelebi seyahatnamesinde, kasabanın Yanko İliyana adında bir kral tarafından kurulduğunu ve Edirnedeki eski olduğunu kaydetmektedir. Fakat bu hususun teyit edici başka bir kayıt yoktur. Netekim ne Hammer tarihinde, ne Kamusulâlamda ve ne de Edirne Vilâyet Salnamesinde kasabanın kuruluşuna ait bir kayıt mevcut bulunmamaktadır. Bununla beraber henüz kesin olarak tevsik edilmemiş olmasına rağmen, Trakyanın birçok yerlerinde olduğu gibi Kırklarelinin de batı ve güney cihetlerinde mevcut höyükler, bu civarda Traklar zamanında bir şehrin mevcut olduğu kanaatini kuvvetlendirmektedir. Netekim Dr. Arif Müfit Mansel de (Trakya tarihi ve Trakya höyükleri" adlı eserinde, bu höyüklerin Traklar zamanından kalma olduğunu ve Akalar medeniyetine ait kübbeli mezar ananesinin devam ettiren Trak mezarları olduğunu belirtmektedir.

Bu tahmin ve faraziye isbat edildiği gündür ki Kırklarelinin tarihi daha iyi olarak aydınlanmış olacaktır.

Kırklarelinin Osmanlılar tarafından fethi:

Kırklarelinin Osmanlılar tarafından fethi, Sultan Murat Hüdaven-digârın saltanatı zamanına tesadüf eder. Sultan Murat Trakyanın merkezi ve en büyük şehri olan Edirneyi fethine karar verdiği şaman, Edirnenin arkasını tam bir emniyet içinde bulundurmak ve bu suretle arkadan vaki olacak muhtemel bir düşman taaruzunu önlemek için Lüleburgaz, Pınarhisar, Kırklareli ve Vizenin de zabtı gerektiği kani olmuş ve bu maksatla da bu mıntıkaya da bir ordu göndermişti. Bu Ordu evvelâ Lüleburgazı alarak surlarını yıkmış ve bunu müteakip te burada büyük bir harp meclisi kurularak savaş planı yeniden gözden geçirilmiştir. Ancak bundansonra dır ki ileri harekete tekrar devam edilmiştir.

Bir taraftan Rumeli Beylerbeyi Lala Şahin Paşa ve Hacı İl Bey Edirne üzerine doğru yürürlerken, bir taraftan da ,Bulgarların Bizanslılara yardım etmeleri ihtimalini bertaraf etmek gayesiyle ikinci bir kıl da Karadeniz istikametinde ilerleyerek evvela Pınarhisarı ve bilahare da Kırklareli'ni fet ederek, bu beldeleri de Osmanlı İmparatorluğu ülkeleri arasına katmıştır.

Kırklareli Kasabasının Osmanlılar tarafından fethi tarihi hakkında yaptığım araştırmalarda , tarihçilerin fetih yılının tesbitinde uzlaşamadıklarını gördüm. Netekim, Kırklarelinin fethi Tacüt-Tevarih ve Gülşeni Maarifte (770), Kamusulâlâm, 310 senesi Edirne Vilayet Salnamesinde (768), Katip Çelebinin tarihinde (769), nihayet Lügatı Tarihiye ve Coğrafya adlı eserde de (769) olarak gösterilmiştir ki, bu cihet Kırklarelinin fetih yılının tesbitinde kesin bir hüküm verilmesine mani olmaktadır. Bununla beraber Kırklarelinin 768-770 yılları arasında ve daha kuvvetli bir ihtimalle Kamusulâlâm'da kay dolunduğu şekilde (768) yılında Demirtaş paşa tarafından alınmıştır. Filhakika Kırklarelinin Doğu mıntikasına düşen bir mahalleye hala Demirtaş Mahallesi denmesi ve Türk kuvvetlerinin Kırklareline bu mıntikalardan girmiş olduğu düşünülürse bu kaydın hakikate en yakın olduğu kabul edilebilir.

Osmanlı Türkleri Kırklarelini fet ettikten sonra , fet ettikleri her yerde olduğu gibi burada da hemen imar işlerine başlamışlar ve şehirde Camiler, Medresler, Şifahaneler , imaretler, hanlar, Hamamlar, yollar ve Çarşılar yaparak Kırklarelini Trakyanın Edirnedonsobra en mühim bir kasabası haline getirmişlerdir.

Kırklareli Kasabası hakkında Kamusulâlâm'da aynen şu şekilde yazılıdır.: "Edirne Vilayetinde ve Edirnenin 53 kilometre şarkında olanak İstranca silselei cibaline merbut bir takım tepelerin garbi eteklerinde vaki liva merkezi bir kasaba olup, 16000 ahali, biri Sultan Bayzıt Han'ın ve biri Hızır Beyin binâ gerdesi olmak üzere 8 camii Şerifi, tekyesi, mekteb-i İdadisi, 5 İslam ve müteşaddit Rum ve Bulgar ve Yahudi mekâtibi İptidaiyesi, Şayak ve fanila ve çul gibi yün mensucat ve tezgahları ve şarap ve konyak amelhaneleri vardır," ()

Kırklareli önceleri bir nahiyede idare olunuyordu. Fakat gerek merkez nahiyede ve gerekse bu nahiyeye bağlı köylerde inkişaf sonunda kasabanın Trakyanın mamur beldeleri arasında yer alması üzerine , zamanla mükellef bir Sancak haline gelmiş , gerek mülki ve idari ve gerekse mali işleri "Sancak Beyleri " unvanını taşıyan Beylerle "Paşalık" unvanını taşıyan Paşalar ve Mutesellim denilen Kimseler tarafından idare edilmeğe başlanmıştır. Bir aralık ta "Ayan" denen kimseler tarafından idare edilmiştir. ()

Bu devrin Kırklarelisi için Evliya Çelebi şu satırları yazmaktadır:

-
- () Kamusulâlâm. Shf. 3614
 () Osmanlı İmparatorluğunun bu devirlerdeki teşkilâtında:
 Sancak beyleri=Mutasarrıf
 Beylerbeyi=Vali
 Mutesellim=Vali veya Mutasarrıfların bir Sancak idaresine memur ettiği kimse,
 Ayan: Her şehir ve kasabada halk tarafından seçilen kimseler ki eşraf manasına da gelmektedir.
 Voyvoda=Bir Kaza idaresine memur olan kimse 'yi ifade ediyordu.

"Edirne eyaletinde başlıca mükellef bir sancaktır.Tahtı hükümetinde âbâdan kuresası vardır.Mirlivasına berceçhi adalet 10 bin kuruş hasıl olup 500 adam ile icrayı hükümet eder.Beyinin hassı 200 bin akçedir.Tahtı livasında bir zeamet,18 timar vardır.Hini seferde cebelülelerle 800,beyinin askeriyle 2300 askeri olur.Üçyüz pauesiyle 150 akçelik şerif bir kazadır."()

Tanzimat hareketini takip eden zamanlarda birçok sahalarda olduğu gibi idari teşkilât sahasında da birçok değişiklikler yapılmıştır.ki bu arada Kırklarelinin de 1854 senesinde (Sultan Mecit zamanında)kaza hamine getirildiğine görmekteyiz.1854 tarihinden 1877 tarihine kadar kaza olarak ~~idare~~ idare edilen Kırklarelinin ilk kaymakamı İstanbullu Saffet Beydir.Ondan sonra Emin,Talat,Hasbi,Süleyman Halil ve Çerkez Tefvik Bey adlarındaki zatlar muhtelif tarihlerde Kırklarelinde kaymakamlık yapmışlardır.

1877(1293) tarihinde kasaba rus istilâsına maruz kalmış şubat 1879 tarihine kadar rus işgali altında kalmıştır.1879 tarihinde Edirne Valisi Rauf Paşanın riyasetinde toplanan bir encümen tarafından hazırlanan "Rum ili Vilayati kanunu " layihasının aynı yıl içinde mer'iyete girmesi üzerine Kırklarelinin birinci sınıf bir mutasarrıflık haline getirilmiş olduğuna şahit olmaktayız.Kasabayı Ruslardan teslim alan ilk mutasarrıf Giritli Cavit Paşadır.Bu zat Rüştiye mektebini yeniden yaptırmıştır.Keza akkeri kırlalar da onun mutasarrıflığı zamanında inşa edilmiştir.

Bu devir Osmanlı imparatorluğunun hastalık devridir ve bütüh Avrupa devletleri bu hasta adamın mirasından faydalanmak için adeta aralarında rekabete girmişlerdir.

1877 Rus istilâsı üzerinden ancak 35 sene gibi kısa bir zaman sonra kasaba ikinci bir istila hareketiyle karşılaşmış bu defa da 30/ekim/1912 de Bulgarlar tarafından işgal edilmiştir.Bulgarlar bu istila sıralarında Türk halka korkunç zulümler yapmışlar kasabayı yakıp yıkmışlar ,bir çok kimseleri öldürmüşlerdir ki bu hal kasabanın yarım asra yakın bir zaman boyunca sönük,bakımsız adeta terk edilmiş bir belde halinde kalmasına sebep olmuştur denebilir.Gerçi 1913 senesinde bulgar istilası sona ermiştir.Fakat kasaba adeta bir harabeye dönmüş,esasen 1877 Rus istilasında nüfusunun pek çoğu başka yerlere gitmiş olan kasabanın geri kalan nüfusunun da ekseriyeti bu ikinci istila ile başka yerlere göç etmek suretiyle kasabayı boş denecek bir halde bırakmıştır. gelmesine sebep olmuştur.

Nihayet Birinci cihan harbi gelip çatıyor.Netice malum...Osmanlı imparatorluğu da mağluplar safında.İmzalanan muahede bir milletin ölüm Fermanı mahiyetindedir."Sevr" dediğimiz bu fermanla imparatorluk tamamıyla parçalanmış,küçüle küçüle oç anadolude yaylâsında bir devletcik haline gelmiştir.Bu "Han-ı Yağma"da Kırklareli de Yunanlıların payına düşmüş olacak ki 26/7/336(1920)tarihinde kasaba Yunanlılar tarafından işgal edilmiştir.Birinci cihan savaşı sıraları memleketin her köşesinde olduğu gibi Kırklareli de ve fakat bir serhat şehri olması hasebiyle diğer vilayetlerden daha da fazla olarak,çok karanlık,huzursuz ve endişeli günler yaşamış,Yunan işgaline takaddüm eden günlerde bile kasabada dirayetsiz daha doğrusu milli duygudan mahrum bazı idareciler yüzünden kasabada bir rum saltanatı hüküm sürmeğe başlamıştır.

Zaten karanlık olan bu devri büsbütün karartan idarecilerden bilhassa Vessaf bey adındaki mutasarrıfı zikretmek lazımdır.Kırklarelinin yüz karası olarak yad edilen bu zat hakkında,o günleri yaşamış ve o günlerin acı hatıralarını eserinde canlandırmaya çalışmış olan merhum Ali Rıza Dursunkayanın yukarıda türlü vesilelerle bahsettiğim kitabından bu zata ait faslı avnen almaya muvafık gördüm.

"Hilmi Beyden sonra yerine gelen Vessaf, Tırnavacık Kaymakamlığını yapmış, Maarif Müdürlüğünde bulunmuş, ve fakat 1908 inkilabından sonra kendi ifadesine göre ittihatçılar tarafından işten atılarak senelerce açıkta bırakılmış perişan edilmiş, pantolonsuz kalmış bir adamdı. Onun işe başladığı 5/Şubat/1335 sıralarında Kırklareli şu vaziyet ve manzarayı taşıyordu:

"Bur taraftan çeteler köylerde halkı soyuyor, bir taraftan da şımaran Rumlar taşkınlıklar gösteriyordu. Yunan askerleri Edirnedeki Hadım köyüne kadar demiryolu boyunca yayılmışlar, İstanbulda Damat Ferit Sadrazam Edirne'de yüzellilik Salim Paşa Vali... Vessaf daha geldiği gün etrafını Kırklarelinin sayıları 5-10 rakamını geçmeyen Hürriyet ve itilâfçıları çevirmiş, müsait buldukları bu dejenere adama her türlü tezi-ratı yapıyorlar hükümetin her işine karışan bir İngiliz mümessili, Pa-pastan ziyade bir siyasi konsolos gibi her şeye burnunu sokan bir met-ropolit, mutasarrıfın peşini asla bırakmıyorlardı.

Türk ve Müslüman halk tamamen ihmal edilmiş, kırılan ümit ve makûs taliine küskün ve şaşkın bir halde...

Bir taraftan da Trakya-Paşaeli müdafaa cemiyeti teşkilâtını yap-mağa çalışıyordu. Mütareke yapılmış, harp zenginleri İstanbul'a savuşmuş, Hamk koca harp içinde adeta benliğini kaybetmiş, akli başında olanlar bu acı mütarekenin ve bu fena gidişin doğuracağı akıbetler karşısında elem içinde...

Ayakta iki varlık göze çarpıyor: Birisi 3-4 yüz mevcutlu 49 uncu (Şükrü Naili bey fırkası), diğeri de beş yıl cepheden cebheye koşarak henüz ordudan terhis edilmiş 50-60 kadar yedek subayın kurduğu (İhtiyat zabitan taavün cemiyeti)...

Mutasarrıflık makamı artık iyiden iyiye (Hürriyet ve İtilâf kulü büne dönmüştü.

İhtiras ateşiyle yanan kalplerinde yıllardan beri biriken kını söndürmek için bu zavallılar, ellerine geçen bu kıpkızıl muhalif ve dejenere, mutasarrıftan faydalanarak birer külâh kapmak için her fena-lığı yapıyorlardı.

Vessaf Bey, o kadar doldurulmuş ve o derece propaganda tesiri al-tında kalmıştı ki, artık her şeyi, hatta mevcut her müesseseyi, her te-şekküllü ittihatçı yatağı olarak görüyor, bunları tereddütsüz yıkmığa yel teniyordu. Bu arada gözüne ilişen müessese "Darüleytam" oldu. Onun naza-rında burası bir ittihatçı yuvası idi. Bu yuvanın müdürden Kademesine kadar hepsinin ittihatçı olmaları lazımdı. Hatta çocukları bile.

.....Darüleytam kapatıldı. Zavallı yavrular kollarından tutularak sokağa atılmışlardı.

Bu mutasarrıf zamanındaki vak'alar ve hadiseler devlet ve hükümet adına yüz karası idi. Yunan kıt'alarının subayları, yerli Rumlar tara-fından davet olunuyor, gelecekları gün ellerinde çiçek demetleri rum dilberleri, palikaryaları, hatta Osmanlı rum mekteplerinin çocuk ve öğ-retmenleri şehrin bir kilometre ilerisinden karşılayordu. Misafirleri-ni o zaman adeta Kırklarelinin imtiyazlı bir yunan bölgesi halinege-len Yayla'ya götürüyorlar, büyük rum mektebinde (şimdiki Lise) gündüz şereflerine ziyafet, gece de baştanbaşa Yunan bayrakları ile donatılan salonunda balolar veriyorlar, sabahlara kadar danslar ediliyor, yunan marşlar söyleniyor "Zito Veniselos" naraları atılıyor.

Hatta bir defasında davetli olarak Mutasarrıf Vessaf ta böyle bir baloda bulunmuş ve bunu doyan muhitimiz şiddetli bir asabiyetle sarsıl-mıştı.

Gene bu sırada Yayla kilisesinden bir âyini ruhaniden çıkan yüz-lerce genç palikaryalar ellerinde Yunan bayrakları olduğu halde Yay-lada bir nümâyiş gezisi yapmağa cüret etmişler ve orada bulunan bir polisimiz bu bayraklardan birnâ parçalamıştı. Bu o kadar büyük bir ha-dise teşkil etmişti ki, başta metropolit olduğu halde Rum ileri gelen-

leri doğruca soluğu mutasarrıflık makamında almışlardı.

Bir Türk polisi Yunan bayrağını yırtmış.Ne cesaret,ne denaet. ne küstahlıktı bu?..

Mutasarrıf gelen hey'etle rumca konuşuyor.Derhal polisi azlettiğini söylediktense başka tarziye makamında papazın ellerini öptüyor,af dileniyordu.....

Bu adamın kısa süren zamanı idaresinde milli varlığımızda vüdduğu darbeler o kadar çoktur ki yazmak çok uzun sürer.Yalnız şu kadarını söyleyebiliriz kiartık itilaf ve hürriyetçiler de bu adama kıymet vermez olmuşlardı." ()

Nihayet bu karanlık devrin sonu da penbe bir şafakla bitiyor. ve Kırklareli IO/II/1922 de tekrar geri alınıyor.

Cumhuriyet devrinde,yakın senelere gelinceye kadar kasabada hiç faaliyet ve inkişaf olmamıştır denebilir.Bu sebeble kasaba, daha uzun yıllar eski işgal edvirlerinin harap halini aynen muhafaza etmiş,hank yıkılan evini tamir etmek ~~başka~~ zahmetini bile ihtiyar etmemiştir.BU hale türlü sebebler gösterilebilir:

1)-Bi defa Kırklareli 1877 senesinden 1920 senesine kadar geçen ve milletlerin tarihi yönünden alındığı takdirde pek kısa olan bir zaman içinde (43 sene) üç defa düşman istilasına uğramış,üç defa yıkılmış ve yıkılmıştır.

2)-Kasaba Cumhuriyet devrinde bir hudut kasabası halinde kalmış ve bu durum,geçmişin acı hatıralarını bir türlü unutamayan halkı, imar hususunda tamamiyle pasif bırakmıştır.

3)-Nihayet son bir sebep te belki de en mühim sebep,Cumhuriyet devrinde gerek mübadil ve gerekse gayrı mübadil olarak kasabaya iskan edilmiş olan muhtelif etnik menşeli göçmenlerin uzun seneler muhite intibak edememiş olmalarıdır.Hatta rivayet ederler ki,bu göçmenlerden bazıları ve bilhassa Yunan menşeli olanlar,kendilerine tahsis edilen evlerin alt katında kendileri oturup üst katına keçi ve kuzularını kapatıyorlarmış,Keza aynı şekilde bir kısmı da işagl ettiği evin bir odasında oturup diğer kısımları ~~tekmille-~~ yakmak için yıkmış.Bu rivayetler belki de biraz mübalağalıdır.Fakat ~~h~~ hakikat şudur ki,kasabanın bu günkü manzarası bile işgal devirlerinin tahrip işine sonraları da अगर अगर devam edilmiş olduğunu teyit etmektedir.Netekim bu tahribatın canlı bir numunesi olmak üzere objektivle tesbit edilmiş olan bina,(Eski hükümet binasının hemen yanındadır.) bunun hala yaşıyan bir örneğidir.onu bu hale getiren yabancı eller değil,kendi sakini olmuştur.Bu hal,yani kasabanın bir kısım halkı tarafından içten içe bu şekilde kemirilişi 1940 senesine kadar bu şekilde devam etmiş,1940-41 ve 42 seneleri ise Kırklareli için yeni bir buhran devri olmuştur.Filhakika ikinci dünya savaşının Balkanlara doğru kayması ve Bulgaristan ve Yunanistanın Almanlar tarafından zabtı neticesi olarak harbin hudutlarımıza kadar gelmiş bulunması,kasabada adeta bir panik havası yaratmış ve kasaba halkının %90 nından fazlasının tekrar Anadoluya göç etmesine vesile teşkil etmiştir.Bu sıralarda kırklareli kelimenin bütün açıklığıile ölü bir şehir manzarası arz ediyordu.İktisadi hayat felce uğramıştı.Toprak ofisin mübayayı kesmesi,Devlet demiryolu idaresinin tüccarın talebine cevap veremeyişi iktisadi hayatı öldürmüştü.Zahire ve hayvan fiyatları çok düşmüştü.O senelerin iktisadi hayatını canlandırma için 28/nisan/1941 zahire fiyatlarını gösden geçirmek kafidir kanaatimdir.

<u>C İ N S İ</u>	<u>Yukarı Fiyatı</u>	<u>Asağı Fiyatı</u>
Buğday	8,20 Kuruş	6,58 Kuruş
Kızılca	7,01 "	6,21 "
Çavdar	4,10 "	3,58 "
Arpa	4,76 "	4,54 "
Mısır	5,27 "	4,90 "
Yulaf	3,90 "	3,60 "

Dahası da var: 1940 senelerinde çavdar fiyatları 1,60 a kadar düşmüştü.

Harp bitip te sükun devri avdet edince, fevkalâde ahval dolayısı ile Kırklarelini terk etmiş olanlar avdet etmiş ve kırklarelinde bir kalkınma ve imar faaliyeti başlamıştır. İmar hareketlerinin başlamasına sebep hükümet tarafından kasabada bir hükümet konağının yapılmış olması ve daha ziya de (NATO) teşikaâtına dahil oluşumuzdur. Filhalka bu hadiseler halkın eskidenberi sarsılmış olan kuvveyi manviyesini takviye de büyük hizmetleri dokunmuş ve o zamana kadar "Güzden çıkarılmış kasaba" nazarı ile bakılan Kırklareli, halk tarafından benimsenmeğe başlamıştır.

(Bu hususta ileride geniş bilgi verilecektir.)

NÜFUS HAREKETLERİ:

Kırklareli, Gerek kasaba ve gerekse vilâyet olarak çok eski zamanlardan beri birçok göçmenlerin yerleştiği ve yerleştirildiği bir bölge olmuştur. Vilâyet çapında başlayan ilk göçmen hareketi (Osmanlılar devrinde öncesi hariç) Türkler tarafından zabtı tarihi ile muvazidir denebilir. Filhakika Murat Hüdevendigar Edirneyi zabtı kararlaştırdığı zaman, Edirneyi arkadan arkadan vaki olacak bir düşman taaruzuna karşı masun bulundurmaya gayesiyle "...Evvela Lüleburgazı alarak surlarını yıktırması, Anadolu'dan Türk muhacirleri getirterek burada iskan etmişti." () Buna göre Kırklareli bölgesinde ilk göçmen hareketine 14 üncü yüzyılın ikinci yarısından itibaren (1361) tesadüf edilmektedir. Mezkûr tarihten (1361) bu güne kadar Kırklareline, Kırım, Bulgaristan, Romanya, Yugoslavya, Yunanistan gibi muhtelif memleketlerden pek çok göçmen gelerek kasaba köylerinde yerleşmiştir.

Fetih yıllarında, Anadolu'dan getirilerek Lüleburgaza yerleştirilmiş olan türk göçmenler bir tarafa bırakılırsa, bu göçmen hareketlerin belli başlılarını kronolojik bir sıraya göre şu şekilde hulasa etmek mümkündür:

A)-1828(1244) yılında Kırımdan gelen ve Kırklareli kasabasına yerleştirilmiş olan Türk göçmenler. Bu göçmenler o zaman şimdiki Karaumur meydanı civarında (Hastane-Ziyagökalp ilk okulu, hal üçgeni arası) yerleştirilmiş ve kendilerine de bir mahalle tesis edilmiş, fakat bu mahalle 1877(1293) Rus istilası sırasında Ruslar tarafından tamamen yakılmış veya yıkılmış ve sakinleri de yerli halkla beraber İstanbul'a göç etmiştir.

B)-1877(1293) Rus harbi sıralarında Kırklareli'den İstanbul ve Anadolu'ya doğru vaki böyle bir göç akınına paralel olarak Kırklareline de Tuna boylarından Türk ve Pomak, Bosnadan Boşnak göçmenler gelerek yerleşmiştir.

C)-Bu göçmen hareketini 1912 Balkan savaşı sıralarında Makedonya'dan gelen Pomaklar, Arnavutlar, Batı Trakya'dan gelen Türkler,

D)-1916(1332) yıllarında Bulgaristan, Yugoslavya'dan yeni bir göçmen kfilesi gelmiş ve bu gelenler Rus harbi sırasında memleketlerini terk edip te bir daha dönmemiş olan asıl yerli halkın yerine kaim olmuşlardır.

E)-Cumhuriyet devrinin ilk göçmen hareketi 1924-1925(1340-1341) yıllarında gelen ve "Mübadil göçmen" adını taşıyan Yunanistan göçmenleridir. Aynı tarihlerde ve daha ziyade 1927-1931 yılları arasında da Bulgaristandan bir göçmen kfilesi daha gelmiştir ki bu son gelenler serbest göçmen olup daha ziyade Bulgaristanda askerlik yapmamak veya bir an önce Anavatanına kavuşmak isteyenlerdir.

F)-1935-1938 yılları arasında anlaşma ile Romanyadan, Bulgaristandan bir göçmen kfilesi daha gelmiş ve bu gelenler hükümet eliyle kasaba ve köylere iskan edilerek kendilerine ev yaptırılmıştır.

G)-Nihayet en son göçmen kfilesi iki hükümet arasında yapılmış bir anlaşma gereğince 1950-1951 yıllarında Bulgaristandan gelen Türk göçmenlerdir. Bu son göçmenlerden Kırklareli Vilâyetine verilenler, hükümet eliyle Vilâyetin kaza ve köylerine taksim edilmiş, bilhassa bu taksim işinde (eski iskan siyasetinin yanlış neticeleri de göz önünde tutulmak suretiyle) göçmenlerin memleketlerindeki meslek ve geçim durumları nazarı dikkate alınarak, çiftçi olanlar daha ziyade köylere, san'at erbabları da kasabalara iskan edilmişlerdir.

Son felen, bu göçmenlerden Kırklareli merkez Kazaya 345 habede (1662) nüfus iskan edilmiştir. Vunlardan (45) hanede (203) nüfus kasabaya, 300 hanede (1459) nüfus işe kazanın muhtelif köylerine iskan edilmişlerdir. Kasaba dahiline iskan edilenlere hükümet tarafından 45 adet şehir tipi, köylerde ise 238 adet köy tipi ev inşa edilmiştir. Ayrıca köylere iskanı yapılanlara toprak, öküz, çift aleti verilmiş, bu suretle de göçmenlerin bir an önce üretici durumuna geçmeleri sağlanmıştır. Bu maksatla 1950 yılından 1955 mali yılı başına kadar hükümetçe Vilâyet emrine (1.496.000) lira para gönderilmiş, Bu paranın 345.129 lira 83 kuruşu merkez kaza dahilinde sarf edilmiştir. Merkez kazaya tahsis edilen mezkûr paranın da (67.590) lirası ile beheri 1500 lira üzerinden kasaba dahilinde 45 ev inşa edilmiş, mütebaki (277.629) lira 83 kuruşu da merkez kaza köylerinde inşa edilen 238 ev için sarfedilmiştir. (BU bilgiler Toprak İskan Md.nden alınmıştır.)

H)-Nihayet en son olarak 1954-1957 yılları arasında küçük kafileler halinde Yugoslavyadan serbest olarak gelen göçmenleri kaydetmek icabeder. Bunlar her ne kadar mühim bir yekün teşkil etmemekteseler de, yine de kayde değer bulunmaktadır.

Emniyet kayıtlarına göre, Kırklareline bu şekilde Yugoslavyadan 1954 yılında 227 hane, 1955 yılında 815 nüfus, 1956 yılında 582 nüfus, 1957 yılı ilk iki ayında da 108 nüfus gelmiştir. Ancak bu kayıtlar Vilâyet çapında olduğu için kasaba dahilinde ne kadar göçmen mevcut olduğu henüz kesin olarak bilinmemektedir.

Kasaba halkı, muhtelif vesilelerle açıklamaya çalıştığım gibi, muhtelif tarihlerde buraya gelerek yerleşmiş olan türlü etnik menşeli göçmenlerden teşekkül etmektedir. Yerli halk %5 nisbetinde ancak vardır. Bu sebeple kırklareli halkı heterojen bir manzara arz etmektedir. ve bu halk, Romanya göçmenleri ile sob gelen bulgaristan göçmenleri müstesna, kasabanın her tarafına yayılmış bir vaziyettedir. Bu sebeple kasabada aynı etnik menşeli göçmenlerden teşekkül etmiş bir mahalle bulmak mümkün değildir. Bununla beraber şu kadar söylemek mümkündür ki, Boşnaklar daha ziyade kasabanın Karakaş mahallesinde, Pomaklar, Yayla ve mahallesinde toplu halde bulunmaktadır. Romanya göçmenleri kasabanın iki semtine yerleştirilmiştir: Bir kısmı mahallesinde bir kısmı da Karakaş mahallesinin şimal ucunda, Hastahane ile karaumur meydanı arasında. (B semt evvlece Kırım muhacirlerinin yerleştirilmiş olduğu bölge imiş, 1877 harbında bu mahalle tamamen yakılmış ve yıkılmış.)

Son gelen göçmenler eski halkı yadırgamamışlardır. Buna sebep te burada kendi hemşehrilerini, hısım akrabalarını buldukları ve bu suretle de le kasabada hiç bir yabancılik hissi dumamış olmalarıdır. Bunn tabii bir neticesi olarak son gelenlerle eski gelenler arasında çabucak bir komşuluk ve yardımlaşma münasebeti tessüs edebilmiştir. Bununla beraber Kasabada tama manası ile göçmenlerin intihakı ve sosyal asimilation (temessül) hal olduğu söylenemez. Bu hal bilhassa mübadil göçmenlerle boşnaklar arasında kendini açıkça göstermektedir. Mübadil göçmenlerin aradan çeyrek yüzyılı aşan bir zaman geçtiği halde en küçük bir inkişaf gösterememeleri ve hala hükümetin verdiği ile iktifa ederek ve fakat bilhassa ev konusunda verileni aynen dahi muhafaza edemeyerek harap olmasını önleyememeleri, onların muhite intibaksızlıklarının en objektif bir delilini teşkil etmektedir.

Kasaba halkından başka yerlere gidip yerleşenler yok denecek kadar azdır. 1940 ikinci dünya harbi dolayısı ile kasabayı terk ederek Anadolunun muhtelif kasabalarına gidip te bilahara normal hayat avdet ettiği halde eski yerine dönmeyenler bir tarafa bırakılırsa, göç hadise-

sinin sosyla bir propblâm olarak Kırklarelinde mühim bir yer işgal etmediği görülr. Her nekadar bu konuda kasabaya münhasır bir istatistik bulmak mümkün olamamışsa da, Kaza çapında olarak Nüfus Müdürlüğünden 1955 yılı ait olmak üzere aldığı bilgi bu hususta tatmin edici bilgi verecek durumdur:

Buna göre 1955 yılında Kırklareli merkez kazada başka yerlere 706 kişi gitmiştir. Buna mukabil aynı sene içinde 666 kişi de gelmiştir. Gidenlerin ekseriyetini Balkan köyleri sakinleri teşkil etmekte ve bunlar daha ziyade İstanbula (Taşlı tarla semtine) gitmektedirler. Başka yerlerin bilhassa Balkan köylerinde daha çok olması, Orman kanunu ile sıkı sıkıya ilgili bir hadisedir. Filhakika eskidenberi geçimlerini hassaten orman mahsulleri ile sağlıyan bu köyler halkının, orman kanununun taşıdığı ağır müeyyideler sonunda balkandan istedikleri şekilde istifade edememeleri ve bunun yerine çifçilik yapmak için müsait arazilerin de bulunmayışı, bu köyler halkından bir kısmının başka yerlere gitlerine sebep olmaktadır.

Kasaba da kazanç gayesiyle muvakkat bir zaman için büyük iş yerlerine giden bir zümreye de tesadüf edilememektedir. 144 öğrenci üzerinde yaptığım tetkikte, bu soruya müsbet cevap veren çıkmamıştır. Bunun gibi yaz aylarında bağlara vesaire yerlere göç edenler de yoktur.

1310 senesi Edirne Vilâyet salnamesinde ve Kamusulâlânda Kırklarelinin o senelerde Vilâyet olarak nüfusunun (138678) olduğu ve kasaba nüfusunun de (16.000) olduğu yazılmaktadır. 1955 yılı Nüfus sayımı muvakkat neticelerine göre ise Vilâyet nüfusu (223812) dir ki bu bize Vilâyet nüfusunun 61 sene içinde (84134) gibi küçümsenmeyecek bir artış kaydettiğini ifade etmektedir. Kaldı ki o zamanki Kırklareli Vilâyeti bu günkü hudutlarının dışına çıkmakta idi ve bu gün Bulgaristanda kalmış olan Tırnova ve Ahtapolu kazaları da bu vilâyet hududu içinde bulunuyordu. Bununla beraber asıl artışın Cumhuriyet devrinden sonra başladığını görmekteyiz, Balkan harbi ve birinci cihan savaşı Kırklareli bölgesinde nüfusun azalmasına sebep olmuştur. 1927 nüfus sayımında bütün vilâyet nüfusu 108989 dir ki bu 1894 den 1927 senesine kadar nüfus münhanisi daima alçalmıştır. Ancak 1927 den sonra münhaninin yüksele seldiği görülmektedir.

Yine bu mevzuda Kamusulâmda aynen şu şekilde yazılmaktadır: "7 kaza ve 33 nahiyeye munkasım ve 241 karyeyi havi olup 138678 ahali vardır. Ahali hemen hemen mütesaviyen İslam, Rum ve Bulgardan mürekkep olup bir miktar yahudi, ve çingene vasire dahi vardır." () Bu satırlar o zamanki Kırklareli nüfusunun gayri mütecaniş bir manzara arzettiğini, ve çoğunluğun gayri müslimlerin teşkil ettiğini göstermektedir. Bu bakımdan gerek kasaba ve gerekse vilayet mütecanis bir manzara arz etmektedir. 1935 nüfus sayımı neticelerine göre Kırklareli kasabasının 20891 kişiden ibaret nüfusunun 20377 i İslam. 140 i hristiyan, 414 ü musevi olmak üzere ceman 554 ü gayri müslim ve geri-kalam halktan müteşekkil bulunmaktadır. Yine aynı istatistike göre bu nüfusun 20279 u Türkçe, 244 ü yahudice, 102 si boşnakca 60 i Bulgarca konuşmaktadır ki, bu neticeler Kırklareli halkının gerek din ve gerekse dil bakımından oldukça mütecanis bir manzara arzettiğini, bunun yanında boşnak göçmenlerin hala muhite intibak edemeyecek , memleketlerindeki dil ve adetlerini muhafaza ettiklerini göstermektedir.

Bu hususta gerek 1950 ve gerekse 1955 nüfus sayımları istatistiklerinde bir malumat mevcut değildir. Ancak Nüfus dairesinden aldığımız (1957 yılı birinci devre istatistik cedvelinden) malumata göre 1957 yılı mart sonunda Kırklarelinde 499 kadın ve 491 erkek olmak üzere (990) musevi, 31 kadın ve 25 erkek olmak üzere (56) bulgar bulunmaktadır.

1927 yılından beri her beş yılda bir yapılan genel nüfus sayımları sayesinde Kırklarelinin nüfus artışını tesbit ve tayin etmek mümkün olmaktadır. Buna mukabil bu sayımlarda muhtelif ictimai sınıflara göre bölümlerin yapılmamış olması, son 1955 yılı sayımının kesin neticelerini gösterir istatistiklerin henüz hazırlanmamış olması mevcut nüfusun ictimai tabakalar yönünden ne şekilde olduğunu, artış veya eksilişlerin daha çok hangi tabakalarda bulunduğunu tesbit etmek imkanlarını ortadan kaldırmaktadır.

1927 den bu güne kadar yapılmış genel nüfus sayımlarına göre Kırklarelinin nüfusu, A) kasaba, B) Merkez kaza, C) Umum vilayet olarak aşağıda gösterilmiştir:

<u>Yılı</u>	<u>A) Kasaba</u>	<u>B) Merkez kaza</u>	<u>C) Umum vilayet</u>
1927	12911	47402	108989
1935	20891	69587	172697
1940	32232	128847	256353
1945	14412	68666	178203
1950	14557	71908	191376
1955	19312	62538	223812

Nüfusun cinsiyet itibariyle dağılışı ise (yalnız kasabamın) şu şekildedir:

<u>Yılı</u>	<u>Erkek</u>	<u>Kadın</u>	<u>Yekün (Şehir)</u>
1927	6988	5923	12911
1935	13887	7004	20891
1940	24973	7259	32232
1945	7739	6673	14412
1950	-	-	14557
1955	-	-	19312

1957 birinci devre istatistik cedvelerinde ise şehir nüfusu kadın erkek olmak üzere şu şekilde gösterilmiştir:

<u>Erkek</u>	<u>kadın</u>	<u>Yekün:</u>
10238	10059	20297

Kırklareli kasabasının muhtelif yıllara ait nüfus istatistiklerinin tetkikinde, 1935 ve 1940 seneleri hariç bırakılırsa, 1927 den 1955 yılına kadar nüfusun tedrici olarak tezayüt ettiği görülecektir. Filhakika kasaba nüfusu 1927 de 12711 iken 1945 de 14412, 1950 de 14557 ve 1955 de 19312 olmuştur. 1927 ve 1945 yıllarındaki artışı doğum ve ölüm miktarları ilazh etmek mümkünse, 1950 ye nazaran 1955 deki artışı bir taraftan doğum ve ölüm münasebetleriyle bir taraftan da yeni gelen göçmenlerle izah etmek mümkündür. Filhakika 1955 yılında %3,9 olan doğuma mukabil ölüm ancak %1,2 dir ki bu nisbet te nüfusun artışında bu iki hadisenin rolünü göstermektedir.

1955 kayıtlarına göre kaza dahilindeki nüfus değişimleri şu şekildedir:

Yeniden kayıt=443	Doğum=2417	Ölüm=714
Giden=706	Evlenen=564	Boşanan=57

1935 ve 1940 yıllarına ait nüfus miktarlarında ise ,normal artış hududunun dışına taşan ve bilhassa 1940 da 1935 nazaran da 19341 gibi büyük bir fark gösteren bu artışı o zamanki dünyanın buharanı ile daha doğrusu İkinci dünya harbinin sınırlarımıza yaklaşması ile izah etmek mümkündür. Filhakika ikinci dünya harbi patlak verip te kısa bir zamanda balkanlara doğru yayılmağa başlayınca Bütün Trakya gibi Kırklareli de askeri bir bölge olmuş ve gerek kasaba dahiline ve gerekse köylerine külliyetli miktarda askeri birlik getirilmiştir. Nüfus sayımlarında, askerler buldukları mahallin nüfus sayımına dahil edilmeleri münasebetiyle bu birlikler de Kırklareliye ithal edilmişler ve bunun neticesinde görülen bu artış tahassül etmiştir.

EVLENMELER: Kırklarelinde normal olarak kızlar 18-20 ve erkekler de 22-25 yaşları arasında evlenmektedir. Fakat bu hudutların üstünde ve altında da ~~hassa~~ evlenmelere sık sık tesadüf edilmektedir. Küçük yaşlarda evlenmeler daha ziyade çifcilikle meşgul olanlarda ve bunlardan da bilhassa Yunanistan menşeli göçmenlerle başnaklarda görülmektedir. Gerek boşnaklarda ve gerekse mübadil göçmenlerinde, ilk pkulu bitiren kızların hemen evlendikleri ve çocukların da keza 15-16 yaşlarında evlendikleri müşahede edilmektedir. Bu hadisenin daha ziyade aileye yeni bir istihsal unsuru daha ilave etmek endişesinden ileri geldiği düşünülebilir.

Evlenmeler genel olarak yine kasaba içinden olmaktadır. Kasabadan köye gelin gittiği görülmemiştir. Buna mukabil köyden kasabaya kız alındığı vakidir. Münevver tabaka arasındaki evlenmelere, umumiyetle aşk üzerine istinad ediyor. Fakat çifci, işçi tabakalarında evlenmelerde müstakbel eşi seçmede son karar anne ve babanıdır. Genel olarak delikanlılar ya kendi seviyelerindeki ailelerden veyahut kendilerinden daha üstün ailelerden kaz almaktadırlar. Kendi seviyesinden (Burada seviye, maddi seviyedir. Yani zenginlik ve fakirlik derecesi) aşağı seviyeden kız alanlar görülmekte ise de, burada ya aşk hakim olmaktadır ve yahut ta ~~İki-aka-fesla-bu-sebebtend-~~ düğün masrafından kaçınmak endişesinden oğlanı bu yola seveketmektedir.

Evlenme mevzuunda etnik menşe meselesi (Boşnaklar hariç) mevzu bahis edilmemektedir. Yalnız Boşnaklardakıdır ki, eveleneceklerin Boşnak olmasına dikkat edilmektedir.

Kasabada kız kaçırma hadiseleri seyrek vaki olmaktadır. Muhtelif yıllarda kasaba dahilinde vuku bulan evlenmeler, belediye kayıtlarına göre şu şekilde tesbit edilmiştir:

YILLAR	Akit miktarı
I/IO/1951-I/IO/1952	175
I/IO/952-I/IO/953	168
I/IO/953-I/IO/954	166
I/IO/954-I/IO/955	190
I/IO/955-I/IO/956	191

Bunagöre kasaba dahilinde ayda ortalama 14-15 nikâh kıyılıyor demektir.1955 yılında umum kazadaki evlenme miktarı ise 564 olarak kaydedilmiştir.

E V L E R:Kasaba dahilinde nekadar ev olduğuna dair bir kayıt bulamadım.1950 senesinde 3275 hane mevcutmuş.(Köy bürosu kayıtlarına nazaran.)Buna göre bu tarihten bu güne kadar yapılan yeni binalar da nazarı dikkatin alınmak suretiyle kasabada 3500 kadar ev olduğu tahmin edilmektedir.(Belediye tabele numarataj miktarı da bu hususta inahılır bir kaynak teşkil ememmektedir.Çünkü bu seride boş arsalar da yer almaktadır.)

Evler umumiyetle eskidir.Bu evlerde yapı malzemesi olarak daha ziyade kerpiç ve ağaç kullanıldığı görülmektedir.Hatta bir kısım evlerin dış yüzleri bile siva yerine tahta ile kaplanmıştır.Eski evlerden ,evlece rum ve bulgarların oturdukları mahallerdeki evler(Yayla,kocahıdır,Hacızekeriya mahalleleri) genel olarak iki katlı, müslümanların oturdukları mahallerdeki evler ise tek katlıdır.(Karakaş mahallesi bilhassa böyledir.) Her evin bir bahçesi vardır.Bahçede--Evler çifci ailelerinin ahır,samanlığı ve odunluğu bulunur.Rum ve Bulgar evlerinin bir çoğunda da Şaraphaneler varmış.Tabii bugün bunların hiç biri kalmamış,eski şarap fiçileri yeni gelenler tarafından bozularak ya yakılmış veya hut ta yok bahasına satılmış.Evlerin helalaları bahçededir.Ekseri evlerin helalaları muntazam ise de, bir çoklarının alelade yapılmıştır.

Kasabada 1950 yılından itibaren sürekli bir yapı faaliyeti başlamıştır.Yapılan yeni evler,sahibinin maddi durumuna göre değişir.Durumu iyi olanlar ikiş katlı ve iki dairesi olmak üzere beton yapmakta,orta halliler ise yine iki katlı yapmakla beraber ,bir aile için ve taş,tuğla ve ağaçtan yapmaktadırlar.Büyük şehir tipi binalara seyrek tesadüf edilmektedir:Halen kasabada bu nevi bina sayısı (10) dur.Evlerin üstleri yerli veya Marsilya tipi kiremitle örtülmekte düz damlı,sap ve samanla örtülü eve tesadüf edilmemektedir.

Muhtelif yıllarda yeniden inşa ve esaslı tamir için verilen ruhsat miktarları şu şekildedir:(Belediye mimarlığından)

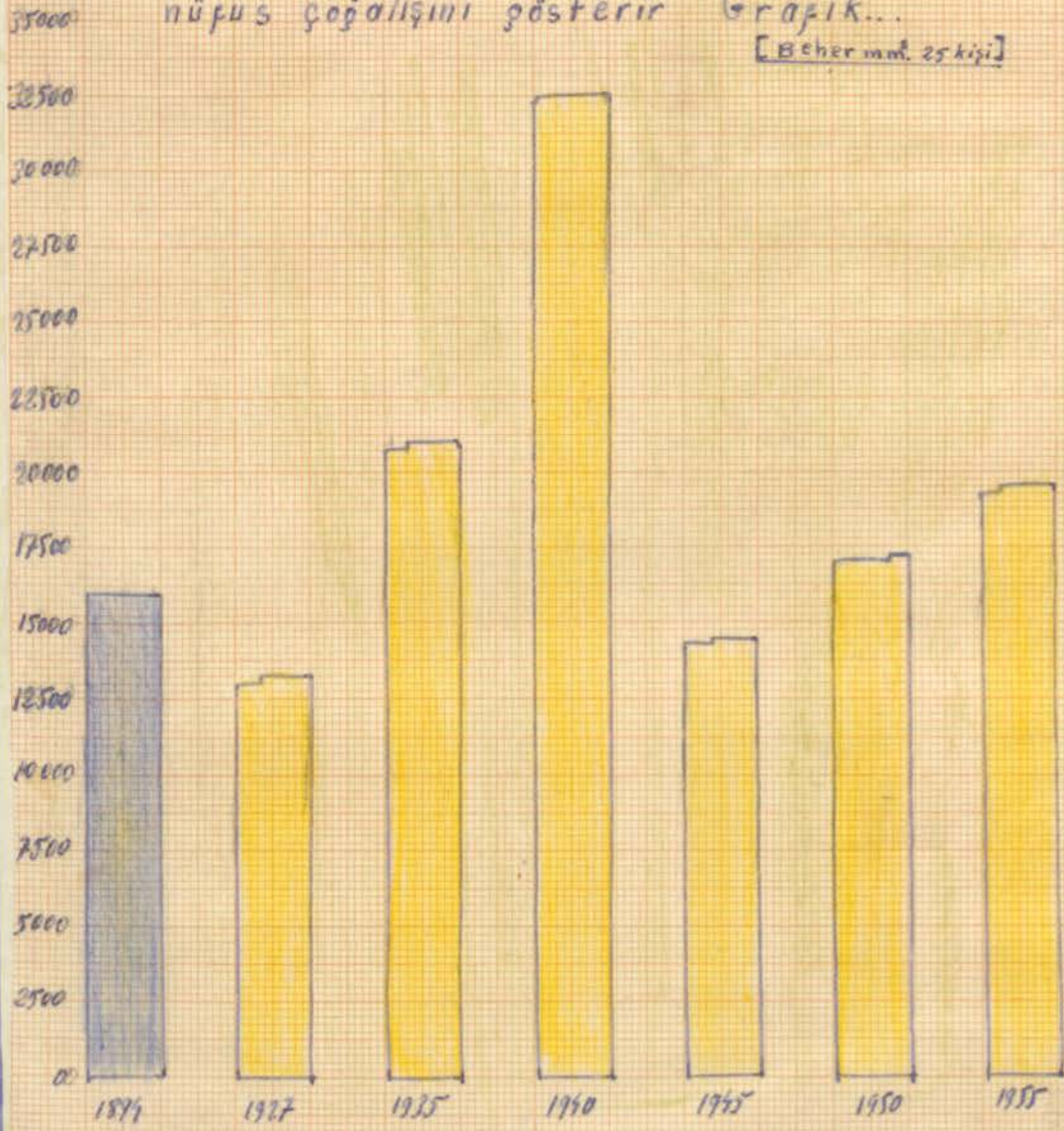
Yılı	Yeni	Esaslı tamir	Yekün
1952	53	241	294
1953	100	192	292
1954	114	119	233
1955	182	242	424
1956	61	286	347

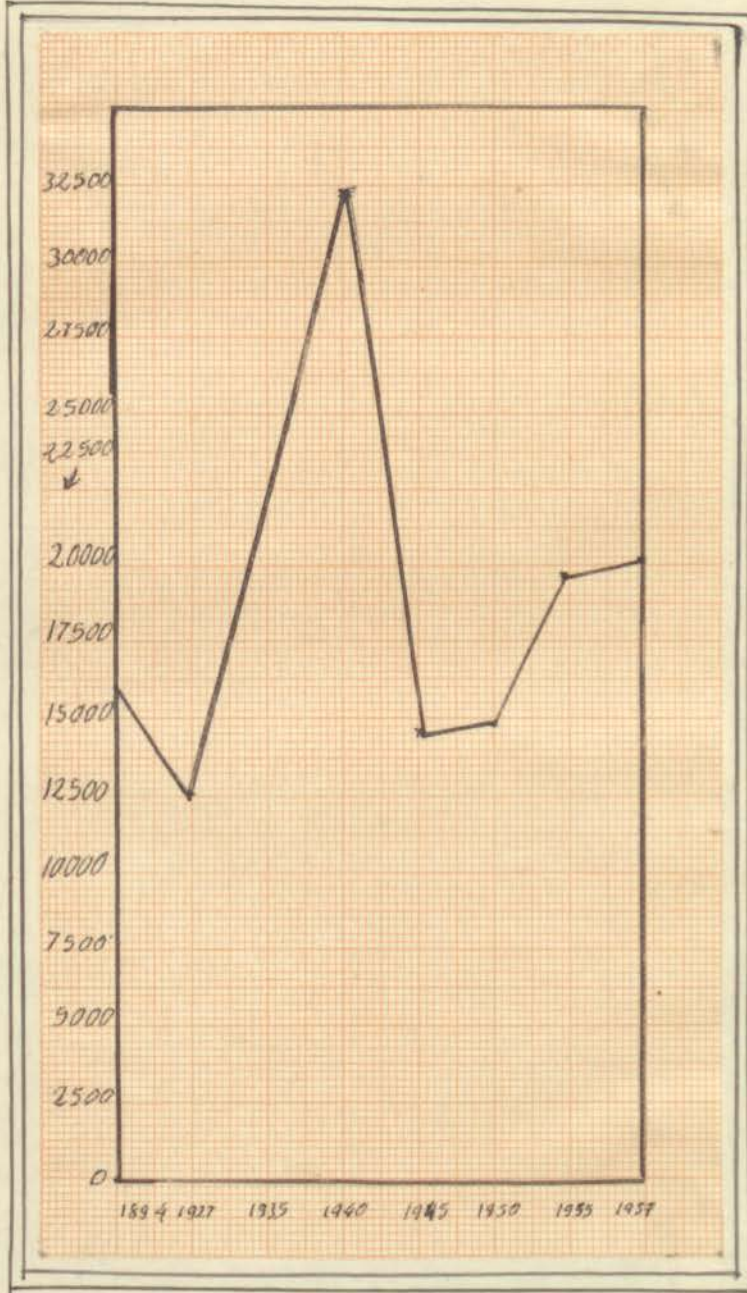
956 yılında yeni inşaat ruhsatının az buna mukabil tamir ruhsatının fazla oluşunun sebebi,yeni inşaat için gerekli yapı malzemesinin (Demir,Çimento) darlığından ileri gelmektedir.Halk yini yapamayınca evini esaslı bir şekilde tamir etmeyi tercih etmektedir.

Balkan harbinden önce kasaba dahilinde 12.000 ev varmış.Fakat Balkan harvı umumi harp sıralarındaki işgaller yüzünden kasabanın 2/3 ü yakılmış ve yıkılmış.Yakın zamana kadar kasabanın umumi manzarası bir yangın yeri ve bir harabe manzarasını gösteriyordu.Bu gün az çok bu manzaranın yerinde yeni ve modern binalar yer almıştır.

Kirklareli Kasabasının muhtelif yıllardaki
nüfus çoğalışını gösterir Grafik...

[Beher mül. 25 kişi]

Kirklareli kasabasının nüfus miktarı.

250 Bin

240 "

230 "

220 "

210 "

200 "

190 "

180 "

170 "

160 "

150 "

140 "

130 "

120 "

110 "

100 "

80 "

80 "

70 "

60 "

50 "

40 "

30 "

20 "

10 "

0 "

Kırklareli vilâyetinin
muhtelif yıllarda ki
nüfus çoğalışını Göste-
rir Grafik...

1894

1927

1935

1940

1945

1950

1955

138631

108801

170697

256357

178207

191376

223812

EĞİTİM İŞLERİ VE FİKİR HAYATI

Kırklareli, eğitim ve fikir hayatı bakımından oldukça ileri bir seviyeye ulaşmış bulunmaktadır. Kasabada bir lise, bir erkek ve bir kız san'at Enstitüsü olmak üzere üç orta dereceli okul ve beş te ilk okul mevcut bulunmaktadır.

İlk Okullar:

Kasabadaki ilk okullardan Tevfik Fikret ilk okulu (15) Kocahıdır ilk okulu (12), Cumhuriyet ilk okulu (11), Ziyagökalp ilk okulu (8) ve Ahmet Mithat ilk okulu (7) öğretmenli olup kasaba ilk okullarındaki öğretmen sayısı (53- Üçü bulmaktadır.

1956-1957 ders yılı başında ilk okula devam çağındaki çocuk sayısı (1359) erkek ve (1185) kız olmak üzere (2544) olup, bunlardan (1192) erkek ve (1036) kız ki ceman (2228) çocuk okula devam etmektedir. Buna göre okula devam nisbeti kasabada %87 yi aşmaktadır.

Okula devam eden öğrenci miktarını geçen yıllarla karşılaştırdığımızda, okula devam eden çocuk miktarının bilhassa 1951-1952 ders yılından itibaren tedrici olarak arttığı görülmektedir. Aşağıda verilen rakamlar bunu objektif olarak göstermektedir:

MUHTELİF YILLARDA OKULA DEVAM EDEN ÖĞRENCİ SAYISI

<u>Sers yılı</u>	<u>Erkek</u>	<u>Kız</u>	<u>Toplam</u>
1950-51	1153	799	1952
1951-52	898	781	1677
1952-53	946	866	1712
1953-54	975	792	1767
1954-55	1077	855	1932
1955-56	1127	962	2089
1956-57	1192	1036	2228

1955-1956 ders yılında ilk okullardan (108) erkek ve (115) kız olmak üzere (223) talebe mezun olmuş, bunların (89) u orta okula, (100) ü Erkek San'at enstitüsüne ve (4) ü de kız sanat enstitüsüne kayd olmuş (30) u da hiç bir okula kayd olmayarak hayata atılmıştır.

Mevcut okul binaları bu gün için ihtiyacı karşılayamamaktadır. Bu bakımdan bilhassa şehrin en büyük mahallesi olan Karakaş mahallesi büyük sıkıntı içinde bulunmaktadır. Buna sebep, evvelce bu mahallenin merkezi bir yerinde mevcut olan ve fakat 3 sınıflı oluşu ihtiyacı karşılayamadığından 1953 yılında yıkılan (Cumhuriyet) okulunun yerine yerininin bu güne kadar yaptırılmamış olmasıdır. Okul kifayetsizliği bazı okullarda çift tedrisat yapılması zaruretini doğurmuştur. Netekim yıkıldıktan sonra Musevi okulu binasında tedrijat yapan Cumhuriyet ilk okulu ile Ziya Gökalp ilk okulunda çift tedrisat yapılmaktadır.

Her okulda bir okul kitaplığı ve ayrıca her sınıfta da bir sınıf kitaplığı mevcuttur. Sınıf kitaplıklara özel mahiyette olup, doğrudan doğruya öğrencilerin kendi teşebbüslerinin eseridir. Bu kitaplıklardaki kitaplar öğrenciler tarafından tedarik edilmekte ve her sınıf bir üst sınıfa geçtiğinde, kitaplığı kendi sınıflarını işgal eden kardeşlerine devretmektedir. Bu kitaplıklar daha ziyade derslerini takviye edici mahiyette olduğundan öğrencilere büyük fayda sağlamaktadır.

Bütün okullarda bir "Okul aile birliği", "Kızılay Gençlik kolu", "Çocuk Esirgeme Kolu", "Spor Kolu", "Kitaplık Kolu", "Okul Öğrenci Kooperatifi" gibi teşekküller bulunmaktadır. Ayrıca bütün okullarda bir

"Yavru Kurt" teşkilâtı vardır. Fakat bu teşkilât kuruluşundaki gayeleri tahakkuk ettirmekten bu gün için çok uzak bulunmaktadır. Bütün faaliyeti milli bayramlarda resmi geçitlere iştirake inhisar etmektedir.

Okul aile birlikleri: Türkiyenin birçok yerlerinde olduğu gibi Kırklarelindeki okul aile birliklerinde faydalı ve verimli bir çalışma görünmemektedir. Bunun sebebi araştırılacak olursa ,ilk nazarda ,velilerin ilgisizliği ve buna ilaveten de bilahara bütün okul aile birliklerini birleştiren "İlk Okullar Yapım ve Onarım derneği" adı altında yeni bir dernek kurulmuş olması ve bu derneğin Okul aile birliklerinin faaliyet sahalarını gayet daraltmış olması ,bu başarısızlığa sebep olarak gösterilebilir.

Bu mevzuda yaptığım araştırma ve incelemede ise ben ,bu başarısızlığım hakiki sebebinin bunlar olmadığına ,hakiki sebebin çok daha başka olduğu neticesine vardım:

"Okul Aile Birlikleri", evveleminde ,bizde âdeta iki ayrı âlem olan Okul ile aileyi birbirine yaklaştırmak ve bu suretle okul ile ailenin ayrı ayrı karakterde tatbik ettiği eğitim sistemini ,okul sistemi etrafında birleştirerek yarın'a daha mütakamil bir nesil hazırlamak gibi milli bir gaye ile teşekkül etmiştir. Fakat gaye bu olduğu halde ,O.A. Birlikleri, ya cemiyet telâkki ve sistemi itibariyle bu gayenin tahakkukunu imkansız görmüş olduklarından ve yahut da bu birliklerin teşkilini bir nevi cemaat okullarına doğru gidiş hareketi olarak telakki etmiş olmalarından ,asıl gayeyi bir tarafa bırakarak ve selâhiyet hudutlarını da aşarak okulun idari işlerine karışacak hat-ta müdahale edecek kadar ileri gitmişlerdir. Binaen aleyh teşekkülün başarısızlığının asıl sebebi bu noktalarda toplanmaktadır.

Yapım Onarım derneklerine gelince, onların kuruluşu daha başka esaslara dayanmaktadır. Filhakika "İlk Okullar Yapım ve Onarım Dernekleri, okul aile birliklerinin birleşmelerinden meydana gelmiş bir dernektir. Fakat gayesi ,Okul aile birliklerinde olduğu gibi çocuğun yetiştirilmesi mevzuundan ziyade isminden anlaşılacağı veçhile okulların yapım ve onarım işleriyle meşgul olmaktır. Esasen bu dernekler, Okul Aile birliklerinin bir taraftan talimatnameleri icabı para işleriyle meşgul olamayışları, diğer taraftan da bir dernek mahiyetini taşımadıklarından kendilerine bütçe meşzuatı icabı olarak maarif Vakaletince nakdi yardım yapılması imkanlarından mahrum olduklarından, okul aile birliklerinin bu boşluğunu doldurmak gayesi ile kurulmuşlardır. Binaenaleyh her iki teşekkülün gayeleri ayrıdır ve Yapım onarım derneklerinin kuruluşu ile Okul aile birliklerinin başarısızlığı arasında bir bağlantı görmek doğru değildir.

İlk okul çağındaki çocuklar arasında kayde değer bir çocuk suçluluğu görülmemektedir. Her ne kadar pek mahdut sayıda hırsızlık suçlarına tesadüf edilmekte ise de ,bu vak'alar da belirttiğim gibi belirli birkaç çocuğa inhisar etmekte ve esasen bu çocuklar gerek okul idaresi ve gerekse emniyet teşkilâtı tarafından daimi bir kontrol altında bulundurulduğundan hadiselerin tekrarına mahal bırakılmamaktadır.

Kasabada, çocukların okul dışı oyun ihtiyaçlarını karşılayabilecek bir çocuk bahçesi mevcut değildir. Eskiden Belediye bahçesinde bir çocuk bahçesi vardı, Fakat bakımsızlık ve alakasızlık yüzünden tamamıyla harap olmuş ve yeri bu gün bir nevi oto-park halini almıştır. Gerçi 1956 yazında belediye tarafından şehrin ~~bir~~ en merkezi yerinde kain aile parkının (Dingiloğlu parkı-belediyenin) bir kenarına bu maksatla birkaç oyun aracı konmuş ve bu köşe çocuk bahçesi haline getirilmek istenmiş ise de, tamamıyla kontrolsuz bulunan ve esasen pek iptidai ve derme çatma olan bu aletlerden çocuklara faydalanmaları şöyle dursun ~~dursun~~ bilakis zarar görmektedirler. Bilhassa oyun aletlerinin mahdut oluşu (3 adet olup ikisi daimi bozuk) çocuklarda kıskançlık, hırs ve kin gibi fena hislerin doğmasına sebep olmaktadır. Bu hal Eğitim-Oyun prensibine tamamıyla aykırı bulunmaktadır.

Çocukların okul dışı zamanlarını geçirdikleri diğer bir yer de Çocuk Kütüphanesidir. Çocuk Kütüphanesi 23/nisan/1956 tarihinde Vali Muavini Sakıp Özil'in himmet ve delâletleriyle()açılmıştır. Belediye-ye ait bir binada açılmış olan kütüphaneye ilk anda Özel idare ve Be-lediye bütçelerinden (906), hususi kanallarla da (186) kitap temin edilmiştir.

Kitaplar daha ziyade ilk okul seviyesindedir. Esasen Kütüpha- ne de ilk okul çocuklarının okuma zevklerini ve ihtiyaçlarını tatmin ve onlarda şahsi araştırma kabiliyetlerini inkişaf ettirmek gayesi ile kurulmuştur. Kütüphane 30 kişiliktir. İhtiyaca karşılayamamaktadır. Bu yüzden birçok öğrenciler istifade edememektedirler.

Özel idare ve belediyenin 1957 yılı bütçelerine konmuş olan öde- neklerle mevcut binanın üstüne ikinci bir kat çıkmak suretiyle ,tevsiî için bir teşebbüs mevcuttur, Tahakkuk ettiği takdirde, Kırklarelinde ilk okul çocuklarının kütüphane ihtiyaçları nisbeten karşılanmış olacaktır. Kuruluş tarihinden (23/nisan/1956) 6/mart/1957 tarihinde kadar kü- tüphaneye (8456) erkek ve (9384) kız olmak üzere (17840) öğrenci gel- miştir. Bu rakamlar bir taraftan ilk okul çocuklarındaki okuma alakası- nın yüksekliğini, diğer taraftan bu alakanın kızlarda daha yüksek ol- duğunu belirtmektedir.

L İ S E :

Kırklareli Lisesi 1954-1955 ders yılı başında kurulmuştur. Bu- nunla beraber tam lise karşılığı olmamakla beraber 1892 tarihinde ,o zaman mevcut Rüştiye'ye iki sınıf ilâvesiyle beş sınıflı ve yalnız erkeklerle mahsus bir "İdadi" mektebi kurulmuştur ki, bu mektebe bir bakımdan lise diyebiliriz. 1912 senesine kadar tedrisatına devam eden idadi mektebi 1912-1914 balkan harbi sıralarında kapalı kalmış, 1914 yılından itibaren tekrar beş sınıflı idadi olarak faaliyetine başla- mıştır. Fakat 1918-1920 seneleri arasında , şehrin işgal altında kal- ması yüzünden bu mektebin de ikinci defa kapandığı görülmektedir. 1920 senesinde bir devreli lise olarak tekrar açılmış ise de, bu defa da talebe azlığından aynı sene içinde mektep lağvedilmiştir.

1920 den 1927 senesine kadar orta dereceli mektepten mahrum ka- lan Kırklarelinde nihayet 1927 senesinde kız ve erkek karışık olmak üzere bir orta okul açılmıştır. 1954-1955 ders yılı başına kadar dev- vam ettikten sonra nihayet mezkûr tarihte lise açılmıştır.

Lise ilk sene yalnız 9 uncu sınıfla tedrisata başlamıştır. Bu se- ne ilk mezununu verecektir.

Lise kadrosunda halen 10 kadın ve 7 erkek olmak üzere 17 öğretmen vardır. Okulda idareci olarak bir müdür, iki müdür yardımcısı vardır. Ayrıca bir katip ve bir de kütüphane memuru vardır.

Mevcut öğretmenler ~~iki~~ kafi gelmediğinden Yurttaşlık bulgisi, Felsefe ve bir kısım Matematik dersleri ücretli öğretmen kullanmak suretiyle kapatılmaktadır.

1956-1957 ders yılında 175 kız ve 332 erkek olmak üzere 507 öğ- renci mevcuttur. Bunların 375 i (135 kız ve 240 erkek) orta kısımda, 132 si ise (40 kız, 92 erkek) lise kısmındadır.

() Sakıp Özil Halen Kırklareli Vali Muavini olup Çocuk davası üzerinde hassasiyetle duran ve bu davanın, milli davaların başında geldiğine iman etmiş olan değerli bir idarecidir, Tekirdağında bulunduğu sıralarda da bu mevzu üzerinde hassasiyetle durmuş ve burada bir çocuk yuvası tesisine ön ayak olmuştur. Tekirdağlılar bu hayırlı yuvaya "Özil Çocuk Yuvası" adını vermişlerdir.

Geçen yıllara nazaran okula devam eden öğrenci miktarında son senelerde göze batacak şekilde bir artış görülmektedir. Her ne kadar okulun lise halini almasının bunda büyük rolü varsa da 1956-57 ders yılında orta kısımda mevcut öğrenci miktarı nazarı dikkate alındığında, yine böyle bir artışın mevcudiyeti kolaylıkla görülmektedir.

1950-51 ders yılından 1956-57 ders yılına kadar okula devam eden öğrenci miktarı yıllara göre şu şekilde tesbit edilmiştir.

Ders Yılı	Kız	Erkek	Toplam
1950-51	63	107	170
1951-52	59	111	170
1952-53	50	125	175
1953-54	76	174	250
1954-55	109	236	345
1955-56	132	283	415
1956-57	175	332	507

Bu tarihlerde okuldan mezun olan öğrenci miktarı da şu şekilde tesbit olunmuştur:

DERS YILI	OKULDAN MEZUN OLAN ÖĞRENCİ SAYISI		
	Kız	Erkek	Toplam
1950-51	10	16	26
1951-52	10	22	32
1952-53	11	25	36
1953-54	16	23	39
1954-55	10	23	33
1955-56	26	33	59

Aynı yıllar içinde mezun olan bu öğrencilerin muhtelif okullara devamlarının da şu şekilde dağıldığı görülmektedir:

Ders yılı	Liselere			Meslek okullarına San'at Ens.					
	Kız	Erkek	Toplam	Kız	Erkek	Toplam	Kız	Erkek	Top.
1950-51	5	11	16	3	3	6	-	-	-
1951-52	3	11	14	5	6	11	-	-	-
1952-53	6	18	24	4	4	8	1	2	3
1953-54	7	6	13	6	5	11	-	1	1
1954-55	3	16	19	3	3	6	2	1	3
1955-56	7	11	18	5	6	11	1	3	4

Lisede aşağıda gösterilen öğrenci teşekkülleri vardır:

- 1)-Sağlık, Temizlik ve muaşeret
- 2)-Kızılay Gençlik
- 3)-Spor Yurdu
- 4)-Öğrenci Kooperatifi
- 5)-Müzik
- 6)-Müsamere
- 7)-Kültür ve Edebiyat
- 8)-Kitaplık
- 9)-Gezi ve İnceleme
- 10)-Fotoğrafçılık
- 11)-Bahçe işleri
- 12)-Hayvanları koruma
- 13)-Yeşilay

Erkek San'at Enstitüsü:

Erkek San'at Enstitüsü ilk defa 1946-1947 ders yılı başında, Erkek Orta San'at Okulu olarak açılmış ve Bilahara (1949-1950 ders yılında) Erkek San'at Enstitüsü haline getirilmiştir.

Enstitüde (21) Öğretmen, (bunların ondördü okulda vazife görmektedir, yedisi kurslarda vazife görmektedir.) (329) da talebe mevcuttur.

Okulda iki nevi tedrisat yapılmaktadır:

1)-Esas

2)-Özel

Okulun esas kısmında 1956-57 ders yılında 290 ve özel kısmında da 39 talebe mevcuttur.

Okulda tedrisat üç bölüm üzerinde yapılmaktadır.

A)-Tevsiyecilik

B)-Demircilik

C)-Marangozluk.

Kasabada enstitüye karşı oldukça geniş bir ilgi vardır. Netekim okul ilk açıldığı sene talebe sayısı 98 iken, bu gün bu miktarın 329 a yükselmiş olması hali de bu alakanın riyazi bir delilidir.

Muhtelif yıllarda okulun talebe mevcudu şu şekilde tesbit edilmiştir:

<u>Ders Yılı</u>	<u>Talebe sayısı</u>
1946-47	98
1952-53	140
1953-54	221
1954-55	248
1955-56	300
1956-57	329

Muhtelif senelerde enstitüden mezun olan öğrenci miktarı da, bölümlere göre şu şekildedir:

<u>Ders yılı</u>	<u>MEZUN OLAN TALEBE MİKTARI</u>			
	<u>Tevsiyeci</u>	<u>Demirci</u>	<u>Marangoz</u>	<u>Yekün</u>
1952-53	12	2	3	17
1953-54	4	2	3	9
1954-55	16	6	5	27
1955-56	11	-	8	19

Okulda:

1)-Okul Spor Yurdu

2)-Temsil kolu

3)-Gezi ve İnceleme kolu

4)-Kitaplık Kolu

5)-Kızılay gençlik kolu

6)-Bahçe kolu

7)-Temizlik ve adabı muşeret

8)-Fotoğrafçılık

9)-Kooperatif

gibi öğrenci teşekkülleri mevcuttur.

Okulun Vekalet tarafından verilmiş 5000 liralık bir döner sermayesi vardır. Bu sermaye ile dışarıdan siparişler kabul edilmekte, yapılan işlerden elde edilen kar her sene mahiyeye yatırılmaktadır.

Muhtelif yıllarda okul atölyelerinde yapılmış olan işlerin tutarı şu şekildedir:

1954	15145 T.L.
1955	14737 "
1956	10272

Bu rakamların tetkiki okulun iş veriminin seneden seneye düşmekte olduğunu göstermektedir. Bunun bilhassa üç sebebi gösterilebilir:

- 1)-Kabul edilen siparişleri çok uzun bir zaman sonra teslim etmek
- 2)-Piyasadan daha pahalıya mal yapmak.
- 3)-Nihayet aranılan malzemeyi piyasada bulamamak. İşte buç esas sebep yüzünden okulun dışarıdan aldığı iş hacmi seneden seneye düşmektedir.

Bununla beraber okulun kasaba için büyük bir değer ifade ettiği inkar edilemez bir hakikattir.

Okulun ders araçları:

A)-Tesviyecilik atölyesinde:

- 1)- 4 adet torna tezgâhı
- 2)- 2 " Matkap "
- 3)- 1 " Freze "
- 4)- 1 " Planya " (Vargel)

B)-Demircilik Atölyesinde:

- 1)- 6 adet Otomatik ocak
- 2)- 1 " aspiratör tertibat
- 3)- 1 " Vantilatör "
- 4)- 1 " Tav furunu
- 5)- 1 " Oksijen kaynak makinası
- 6)- 1 " Elektrik " "

C)-Marangoz Atölyesinde:

- 1)-1 adet Şerit Testere makinası
- 2)-1 " Komple Planya "
- 3)-1 " Küçük freze "
- 4)-1 " Ağaç tornası
- 5)-25 " Marangoz tezgâhı

Bundan başka okulun bir kütüphanesi mevcut olup, kütüphanede () adet kitap vardır.

Kız San'at Enstitüsü:

İlk defa 1950-51 yılında kız orta sanat okulu olarak kurulmuş, 1955-56 ders yılında da ,kız orta sanat kısımları lağvedilerek kız enstitüsü haline getirmiştir. Enstitüye orta okul meznunu kabul edilmektedir. 9 öğretmeni mevcuttur. İlk açıldığı yıl 40 talebesi vardı. Bugün ise yedisi Özel enstitü talebesi olmak üzere 60 talebesi vardır.

Bıçkı, Dikiş, Moda, Çiçek, Nakış, Çamaşır ,Ev idaresi, Yemek pişirme mesleki ve tezyini resim ve Çocuk bakımı ve İjiyeni gibi bölümleri vardır.

Enstitüye bağlı ve aynı öğretmenler tarafından idare edilen bir de akşam kısmı mevcut olup bu kısma 208 öğrenci devam etmektedir. Bunlar daha ziyade Bıçkı, Dikiş, Moda, Çiçek, Çamaşır, Yemek Pişirme şubelerine devam etmektedirler.

Okulun 352 ciltten meydana gelmiş bir kitaplığı vardır.

- Okulda, Kooperatif,
Temizlik,
Misamere
Kültür ve edebiyat
Gezi ve inceleme
Sağlık

gibi öğrenci teşekkülleri mevcut olup kendi konuları etrafında faaliyet göstermeğe gayret etmektedirler.

Öğrenci Yurdu:

Kasabada bir öğrenci yurdu mevcuttur ve yurttan halen 55 talebe bulunmaktadır. Bunların 20 si liseye ve 35 i de E.Sanat enstitüsüne devam etmektedir. Yurt ücretlidir. Yurdun bir idare memuru vardır. Bir de nezaretçi öğretmen vardır. Aylık ücret tam yatılı talebe için (55)

lira(Yeme,içme,çamaşır yatma dahil),yarım yatılı tale için de(35) lira(bu öğrencilere öğle yemekleri sanat okulu tarafından verildiğinden yurt ücreti buna göre hesaplanmıştır) dir.

Yurt talebeleri daha ziyade Vilayetin diğer kazaları ile merkez kazanın muhtelif köylerinden gelen talebelrden ibarettir:Bu cihet şu şekilde tesbit edilmiştir:

Merkes kaza köyleri Babaeski K. LüleburgazKVize K. Demirköy K. Dıs Vilayet:
7 22 5 4 4 13

Orta tahsil çağındaki gençler arasında görülen suçlar:

Kırklarelinde Orta tahsil çağındaki çocuklar arasında ,kayde değer suç görülmemektedir.

Bu çağıdaki çocuklar arasında vukua gelen ve polis karakoluna intikal etmiş suç hadiseleri,günlük vukuat cedvellerine göre muhtelif yıllarda şu şekilde tesbit edilmiştir:

<u>Y I L I</u>	<u>SUCUN MAHIYETİ</u>	<u>SUC ADEDİ</u>
1955	Hırsızlık	19
	Hakaret	2
	Darp	3
	Taşa varalama	1
1956	Hırsızlık	10
	Taşa yaralama	1
	Darp	1
1957 (Mayıs a kadar)	Hırsızlık	10
	Darp	1
	Nüfusta sahtekarlık	1

BU rakamlar bize Kırklarelinde bu çağıdaki çocuklar arasında yaygın bir suçluluk temayülünün mevcut olmadığı göstermektedir.

Orta dereceli okullarda(Lise ve Erkek Sanat enstitüsü) yaptığım tetkiklerde(Disiplin kurulu kararları üzerinde),okul içinde ve dışında talebelerin bir suç teşkil edici hareketine tesadüf edilmektedir.

Disiplin kurulu kararlarındaki cezalar umumiyetle okul talimatnamelerine aykırı hareket etmekten ileri gelmektedir.Bu arada bilhassa sigara içmek,okula muntazam devam etmemek sinemaya gitmek gibi hareketler,başta gelmektedir.Pık nadir olarak mektuplaşmak(Enstitüde(I)Yaka, Lisede(2)),Hırsızlık(Enstitüde (I)),Küfür(Enstitüde (I)) vakalarına raslanmıştır.

DiğER EĞİTİM MÜESSESELERİ:

Kur'an Kursu:

Kırklarelinde 1945 yılından beri faaliyette bulunan ve tamamıyla dini mahiyette olan bir kur'an kursu mevcuttur.Kurs 19/2/945 tarihinde açılmış ve açıldığı zaman sadece ve hapsi erkek olmak üzere 13 öğrencisi mevcut imiş.Aynı senenin sonlarında bu miçtar 60 a yükselmiştir.

Bug n kursa 120 talebe kayıtlı olup bunların %75 ini kızlar teşkil etmektedir.Kursun gayesi Kur'anı Kerimin metnini arap harfeleriyle okumasını öğtettir. Ayrıca müftü tarafından 15 günde bir muhtelif dini mevzularda vaızlarda verilmektedir.

Tedrisata Dr.Münif Çelebinin "Kur'an dili Alfabeti" adlı kitabı ile başlanmaktadır sonra Kuranın okutulmasına geçilmektedir.

Bu güne kadar İki hafız yetişmiş,300 kişi hatim indirmiş,250 kişi namaz surelerini öğrenmiş,şimdiye kadar kayd olan 953 kişiden geri kalan 401 kişi de sadece okumayı öğrenerek kurstan ayrılmıştır.Kurs,Ra-

mazan ayları hariç senenin diğer bütün aylarında faaliyette bulunmaktadır...

Bundan başka 1956 yılında Kırklareli Kadınlar birliği tarafından biri "OKUMA", diğeri "BIÇKI ve DİKİŞ" kursu olmak üzere iki kurs açılmasına teşebbüs edilmiş ise de, bu kurslar bir taraftan kurslara devam etmek üzere hiç bir öğrencinin müracaat etmemiş olması ve diğer taraftan da kursları idare edecek bir öğretmen bulunamayışı yüzünden faaliyete geçememiştir.

Bu konu ile ilgili olarak burada Lise ve Kız San'at enstitüsü öğrencilerinden (144) öğrenci üzerinde yaptığım anketten elde ettiğim neticeleri de kaydetmeyi faydalı buldum. Bu anketin gayesi bir taraftan Kırklareli'deki aileler hakkında genel bir bilgi elde etmek, diğer taraftan da orta tahsil çağındaki gençlerin temayül ve gayelerini tebaruz ettirmektir. Bu maksatla hazırladığım ve 19 sorudan meydana gelmiş olan anket evveleminde iki esas bölümden meydana gelmiştir.

I)-Birinci bölüm hassaten aile ile ilgilidir ki I-9 soruları ihtiva eder. Burada ailenin genel olarak geçim durumu, mufus miktarı, menşei, aile reisinin tahsil ve mesleği ile boş zamanların geçirilmesi ve ailede çalışmak için muvakkat olarak dışarı gidip olup olmadığının tesbiti esas tutulmuştur.

II)-İkinci bölümde ise şahsi temayül ve gayeleri, zevkleri tesbit edilmek istenmiştir. Bu kısım 10-19 uncu soruları ihtiva eder.

Anketi 75 kız ve 69 erkek olmak üzere 144 öğrenciye tatbik ettim. Aldığım neticeleri sırası ile şu şekilde değerlendirmek mümkündür:

I)-Ailenin geçim durumu:

	<u>iyi</u>	<u>ORTA</u>	<u>FENA</u>
A)-LİSE:	26	58	4
B)-K.S.E.	27	21	4
YEKUN :	53	79	8

2)-a)Ailenin Nüfus Miktarı

	<u>3Nu.</u>	<u>4.Nu.</u>	<u>5 Nu.</u>	<u>6 Nu.</u>	<u>7 Nu.</u>	<u>8 Nu.</u>	<u>9 Nu.</u>	<u>10 Nu.</u>	<u>11 Nu.</u>	<u>12 Nu.</u>
A)-LİSE:	11	18	24	18	12	4	-	--	I	-
B)-K.S.E.	3	5	13	12	3	7	3	2	-	I
YEKUN :	14	23	37	30	15	11	3	2	I	I

Bu neticeler bize Kırklareli'de 3-8 mufuslu ailelerin ekseriyeti teşkil ettiğini ve en fazla 5 mufuslu(37) ailelerin bulunduğunu göstermektedir.

2)-b)Aile reislerinin tahsil durumu:

	<u>Tahsilsiz</u>	<u>Mahalle</u>	<u>Mek.İlk</u>	<u>O.Orta</u>	<u>O. Lise</u>	<u>Yüksek</u>	<u>O.Rüstiye</u>	<u>Meslek</u>	<u>O.</u>
A)-LİSE:	21	2	13	13	4	9	7	5	
B)-K.S.E.	5	-	18	3	1	1	4	1	
YEKUN :	26	2	31	16	5	10	11	6	

Liseden 6 ,Kız San'at Enstitüsünden 22 öğrenci bu soruyu açık bırakmışlardır.

3)-Ailenin menşei:

	<u>Bulgaristan</u>	<u>Yunanistan</u>	<u>Yoğuslavya</u>	<u>Diğer memleket-iller</u>	<u>Yerli</u>	<u>Ö.</u>
A)-LİSE:	21	15	9	3	24	17
B)-K.S.E.	16	13	8	5	4	9
YEKUN :	37	28	17	8	28	26

4)-Kira ile oturanlar Kendi evlerinde oturanlar
 48 96

Kira miktarları 15-130 lira arasında tahavvül etmektedir.Kira miktarlarının daha ziyade 60-70 lira arasında temerküz ettiği görülmektedir.

5)-Aile Reisinin asıl mesleği:

Tüccar Çifci Memur Esnaf Subay Serbest Mes. İşci Ev kadını Fabrika
 13 24 38 38 II 6 6 3 2 tör

3 öğrenci bu soruya cevap vermemiştir.

6)-Ailenin geçimini sağlamak üzere,aile reisinden başka çalışanların miktarı 22 olarak tesbit edilmiştir.Bu şekilde çalışanların ekseriyetini memur olarak çalışanlar teşkil etmektedir.Üç ailede ise babanın sanatına yardım etmek şeklinde çalışıldığı görülmüştür.

7)-Aile içinde yeni evlenen çocukların büyük bir ekseriyetinin yeni bir aile teşkil etmek üzere baba ocağından ayrılmakta oldukları görülmüştür.

8)-144 aile içinde 69 ailenin radyosu.17 ailenin de ayrıca bir aile kütüphanesi vardır.

9)-Boş Zamanların geçirilmesi:

Alınan cevaplara göre ,ailede boş zamanlar ekseriyetle evde istirahat etmek,kitap-gazete okumak,radyo dinlemek suretiyle aile içinde ve eile fertleriyle birlikte geçirilmektedir.Bir kısım ailer de ise boş zamanların komşu,hısım akraba ve samimi dostlarla toplanarak geçirilmektedir.Boş Zamanların geçirilmesinde Sinemada mühim bir yer işgal etmektedir.

144 aileden (78) inin,boş zamanlarını evde,(40)ının hısım akraba,eş dost ile birlikte ,(20)sinin sinemaya gitmek suretiyle geçirdikleri tesbit edilmiştir.Boş zamanlarını evde geçirenlerin ekseriyetini çifci aileleri,sinema ve komşulara gitmek suretiyle geçirenlerin ekseriyetini de başta memur aileleri olmak üzere esnaf aileleri teşkil etmektedir.

10-II)-Bu sorular çocukların yaş ve sınıfları ile ilgilidir.
 Bu hususta elde edilen neticeler şöyledir:

LİSE 3:	14	15	16	17	18	19	20	21	22	yaşlarında
LİSE 2:	-	-	2	12	6	8	2	3		
LİSE 1:	-	3	10	11	1	-	-	-	-	
K.S.E.:	2	7	14	7	16	7	1	1		

12)-En çok sevdikleri dersler:

Öğrencilerin en çok sevdikleri dersler sınıflara göre şii şekilde tesbit olmuştur:

LİSE 3:- Tarih-Coğrafya(16),Edebiyat(15),Kimya(14),Cebir-Geometri (11),Filodofi(10),Beden eğitimi(8),Fizik(8),Yabancı dil(7),Astronomi (4),Müzik(3),Biyoloji ve Jeoloji(1),

LİSE 2:Cebir-Geometri(25),Kimya(12),Tarih-Coğrafya(12),Psikoloji(7),Yabancı dil(7),Fizik(7),Beden eğitimi(6),Biyoloji (5),

LİSE 1:Tarih-Coğrafya(12),Cebir-Geometri(9),Fizik(8),Edebiyat(7) Kimya(7),Askerlik(4),Biyoloji(4) ve yabancı dil (3),

Kız San'at Enstitüsünde:Biçki-Dikiş(16),nakış (13),Çiçek(12),Ev idaresi(10),Moda(10),Yemek(9),Resim(5) olarak tesbit edilmiştir.Çocuk

bakım çamaşır ise (I) dir.Bu hal genç kazlarımız arasındaki temayülün hiç te (aile hayatı bakımından)hiç te müsbet olmadığını göstermektedir.

13)-Dres kitaplarının dışında en çok okunan kitapların başında macera ve aşk romanları ile kadın ve moda mecmuaları gelmektedir.

14)-En çok beğenilen yazarların başında:

A)-Yabancı yazarlar: A.J.Cromin,E.HemingWay,Mişel Zevako, V.Hugo,J.Steinbeck,Emille Zola,Stefan Zveig,Balzac,La Martin,La Fontain, Şekispir,Racine,Edgar Allen Poé gibi yazarlar,

B)-Yerli yazarların başında: Kerime Nadir,R.Halit Karay,H.Cahit Yalçın,Halide Edip Adıvar,R.Nuri Güntekin,Adsız,A.Ziya Kozanoğlu, Ulunay,H.Ziya Uşaklıgil,T.Fikret,B.Kemal Çağlar,Safa Kılıçoğlu,Namık Kemal,N.Ataç,Sait Fenik,Cahit Sıtkı Tarabcı,Ziya Gökalp,Aka Gündüz, Ömer Seyfettin,Yahya Kemal,M.Turhan Tan,Yakup Kadri,Cahit Okurer,Falih Rıfkı Atay,Peyami Safa gelmektedir.

15)-En çok okudukları gazetelerin başında "Cumhuriyet" ve "Hürriyet" gazeteleri,mecmuamaların başında da "Hayat" mecmuası ile kadın ve moda mecmuaları ve magazin ler gelmektedir.

16)-Sevdikleri eğlenceler:

Sevdikleri eğlencelerin başında her türlü spor ve sonra sine ma gelmektedir.Lise de sporu sevenler 89 öğrencide (67) dir.Sinemayı sevdiğini söyleyenler ise (50) dir.Bundan başka 13 öğrenci dansı,6 öğrenci Tiyatroyu ,2 Mişi kağıt onu da sevdiklerini ifade etmişlerdir.

Kız San'at enstitüsünde ise talebelerin %60 ı sinemayı,%40 ı da dansı sevdiklerini beyan etmektedirler.

17)- Öğrencilerden kız öğrenciler tatillilerini umumiyetle evde annelerine ev işlerinde yardım ederek geçirdiklerini,erkek öğrenciler ise daha ziyade diledikleri geçirdiklerini ifade etmişlerdir.Erkek öğrencilerden 8 öğrenci bir iş yerinde çalışarak,6 öğrenci de babasına işinde yardım ederek tatillilerini geçirmekte olduklarına kaydettmişlerdir.

18)-Öğrencilerin meslek ideallerinde daha ziyade maddi oldukları, fazla gelir sağlayan mesleklere heves ettikleri görülmektedir.Netekim bu hususta alınan cevapların tasnifi şöyle bir netice vermiştir:

A) LİSEDE: Mühendis(Muhtelif) olmak isteyenler(27,Hukukcu(14) (Daha ziyade avukat olarak),Havacı(7),Öğretmen (8),Eczacı(6),Doktor(3) Hariciyecisi(5),Subay(6),Ev kadını(2),yazar(2),Tüccar (2),Bankacı(2),

B)K.S.E.: Bunlardan 25 öğrenci Öğretmen,20 öğrenci ev kadını, 2 öğrenci herhangi bir meslek sahibi ve bir öğrenci de terzi olmak istediğini beyan etmiştir.

19)- 19 uncu soruya müsbet olarak hiç bir cevap verilmemiştir. Bu da bize,Kırklarelinde,Anadoluda fazla olarak görülen,para kazanmak için muvakkat sığınarak başka şehirlere gitme hareketinin mevcut olmadığını göstermektedir.

Kırklareli şehrine ait kültür ve eğitim işlerini bitirmeden önce bazı noktalara daha işaret etmek faydalıdır.Bunların başında muhakkak Gazeteler gelmektedir.Kasabada ,gazeteye karşı duyulan alaka oldukça ilerdir denebilir.Mevcut iki bayii bir aylık ortalama günlük gazete satışları (Bayilerin gazete faturalarına göre) şöyledir.

Gazetenin adı	günde gelen miktar	Günde satılan miktar:
HÜRİYET	301	301
CUMHURİYET	280	280
YENİSABAH	300	300
SON POSTA	175	175
MİLLİYET	170	170
DÜNYA	145	145
TERCÜMAN	125	125
HAVADİS	90	90
YENİGÜN	50	50

SPOR	33	33
ULUS	25	25
YENİİSTANBUL	8	8
TAN	8	8
ZAFER	5	5
VATAN	33	33
Y E K Ü N :	1748	1748

Bayilerin ifadelerine göre bu gazetelerden bilhassa Hürriyet ve Cumhuriyet o kadar geldiği için o kadar satılmaktadır.Yoksa bir misli daha fazla gönderilmiş olsa aynen satılacaktır.

Günlük gazetelerden başka haftalık Karagöz(150),Akis (45)Yelpaze 25 ve Onbeş günlük Forum 30 adet gelmekte ve hepsi de satılmaktadır.

En çok satılan mecmuaların başında HAYAT mecmuası gelmektedir ki haftalık olan bu mecmuanın satış miktarı (160) dir.Bundan başka en çok aranan mecmualar Türkçe veya yabancı dilde yazılmış olan moda mecmualarıdır.

Edebi mahiyetteki eserlerden "Yıldız Romanlar"serisi ile "Varlık Yayınları" serisi başta gelmektedir.Bilhassa A.J.Cronin'in eserleri en çok aranmaların başında gelmektedir.

1955 ve 56 yıllarında en çok aranan kitaplar Mayk Hammet serisi ile buna benzer eserlermiş.Bayiler bu eserlere karşı olan alakasının o senelerde adeta salgın halinde olduğunu ifade etmektedirler.Fakat bu gün o eski alaka kalmamış.Aranan eserler arasında bir de Maarif Vekâletinin yayınlarıda mühim bir yer işgal etmektedir.

Dini eserlere karşı da oldukça kuvvetli bir alakamız mevcut olduğu görülmektedir.Bunların başında bilhassa Kur'anın tercüme ve tefsiri gelmekte ,ayrıca "Bimbir Hadis","Namaz Hocası","Mevlüt",ve bekteşiliğe ait eserler aranmaktadır.Dini eserlere karşı bir alakamız mevcut olduğu pazar yerinde bu eserlerden meydana-gelmiş satan seyyar satıcıların etrafında toplanan kalabalıktan da anlamak mümkün olmaktadır.B nevi kitap satmakta olan seyyar satıcılardan biriyle yaptığım konuşmada,satışlarının iyi olduğunu ve bhusus dini kitapların köylüler tarafından çok arandığını öğrendim.

Çocuk meşriyatından bilhassa Amerikanvari mecmualar çok tutulmaktadır ki bunların başında Teksas,Pekosbil ve Arslan Prens en başta gelmektedir.

Kırklareli kasabasının umumi bir kütüphanesi mevcut değildir.Eskiden Halk evinin oldukça zengin ve esaslı bir şekilde tasnif edilmiş bir kütüphanesi vardı ve bu kütüphane okuma meraklılarının ihtiyacını oldukça karşılayordu.8/8/951 tarih ve 5830 sayılı kanunla Halk(evleri hazineye devredilince,bu kütüphanede hazineye devredilmiş,ve bu suretle 1951 den 1956 yılına kadar bu kütüphane mühürlü olarak kalmıştır.Son zamanlarda bu kütüphanenin eski halk evi binasında tedrisat yapmakta olan Kız Sanat enstitüsüne devredildiği öğrenilmiş ise ,enstitü de hala kitaplığı tanzim ederek hiç olmazsa kendi talebelerinin istifadesine arz etmemiştir. Bu yüzden deir ki okuma sevenler bu ihtiyaçlarını kasabada mevcut 4 kitapçıdan temin etmeğe çalışmaktadırlar.Kitap fiyatlarının yüksek oluşu ise pek tabii olarak istenilen kitapların hepsini temine imkan bırakmamaktadır.

Kasabada yukarıda da belirttiğim gibi 1956 yılında tesis edilmiş bir çocuk kütüphanesi vardır.Fakat o da daha ziyade çocuk seviyesindeki kitaplardan teşekkül ettirilmiştir.

Kasabada elyevm 3 siyasi gazete intişar etmektedir.Bunlardan Yeşil Yurt gazetesi ile "Kırklareli" gazetesi pazar günleri hariç her gün Yeni İstikbal gazetesi ile haftalık olarak çıkmaktadır.Ayrıca Kırklareli Öğretmenler birliği tarafından çıkarılan "ÖZVERİ" adlı aylık bir fikir mecmuası ile T.Ziraat Müdürlüğü tarafından ayda bir çıkarılan Teknik Ziraat isimli ve hassaten ziraat konuları ile gili bir gazete vardır.

ANKET SORU CEDVELİ

(144 öğrenciye tathik edilmiştir)

- 1)-Ailemin maddi durumu nasıldır?
- 2)-Aileniz kaç kişidir?Yaşları ve Tahsil dereceleri?
- 3)-Aileniz nereden ve ne zaman gelmiştir?
- 4)-Oturduğumuz ev kiralık ise aylık kirası nedir?
- 5)-Aile Reisinin asıl mesleği nedir?
- 6)-Ailemin geçimini sağlamak üzere aile reisinden başka kimler çalışıyor,Nasıl?
- 7)-Ailenizde yeni evlenen erkek çocuklar ailede kalıyormarmı yoksa ayrılıyorlar mı?
- 8)-Evinizde Radyo,Aile Kütüphanesi Var mı?
- 9)-Ailede boş zamanlar nasıl geçiriliyor?
- 10)-Kaç yaşındasınız?
- 11)-Hangi sınıftasınız?
- 12)-En çok hangi dersleri seviyorsunuz?
- 13)-Ders kitaplarından başka en çok hangi kitapları okuyorsunuz?
- 14)-En çok beğendiğiniz yazarlar kimlerdir?
- 15)-Hangi gazete ve mecmuaları okuyorsunuz?
- 16)-Ne gibi eğlenceleri seviyorsunuz?
- 17)-Yaz tatiliniz nasıl geçiriyorsunuz?
Dinlenerek mi,ailemize yardım ederek mi,
bir iş yerinde çalışarak mı?
- 18)-Hayatta ne olmak istiyorsunuz?
- 19)-Ailenizde geçici bir zaman için başka bir yerde çalışmağa giden kimseler varmı?
Nereye giderler,nekadar kalırlar?

=====
Not:Bu anketin neticeleri "Eğitim işleri ve Fikir hayatı"
bölümünde izah edilmiştir.

Öğrenci Grafisi
(ilk okullar)

Öğrenci Grafiği (İlkokullar)

2200
2100
2000
1900
1800
1700
1600
1500
1400
1300
1200
1100
1000
900
800
700
600
500
400
300
200
100
0

1928

1910-1911

1677

1911-1912

1712

1912-1913

1767

1913-1914

1932

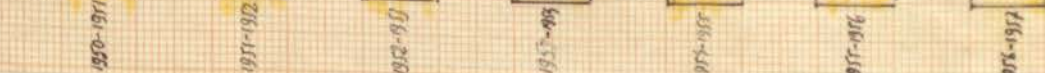
1914-1915

2089

1915-1916

2228

1916-1917

DEMİRTAŞ

AYAY

AKALAR

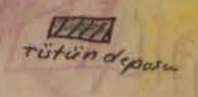
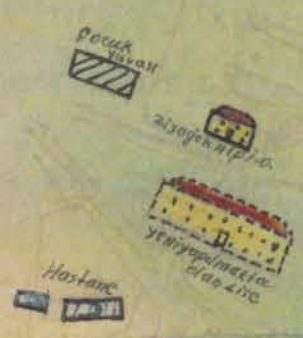
DOĞU

KOCAHIDİR

KARACA İBRAHİM

KARAKAŞ

KIRKLARELİ
Hal. Hazir. P. 1200

SAĞLIK İŞLERİ:

Kırklarelinin sağlık müesseselerinin başında 80 yataklı Devlet Hastanesi gelir. Dahiliye, Hariciye, Göğüs Hastalıkları ve Nisaiye olmak üzere dört servis üzerinden faaliyette bulunan hastanede, Dahiliye, Hariciye, Göğüs hastalıkları ve Nisaiye olmak üzere 4 mütahassis doktor, 2 hemşire ve 10 hasta bakıcı mevcuttur.

Poliklinik kayıtlarına göre 1955-1956 yıllarında hastanede 15285 hastanın muayene ve ayakta tedavisi yapılmış, 2133 hastada hastanede yatmak suretiyle tedavi edilmiştir. Ayrıca Göğüs hastalıkları pavyonunda da 164 hasta yatmış, aynı yıllar içinde 126 ameliyat yapılmıştır. Hastanede yatan ve ameliyat yapılan hastalar arasında ölüm miktarı şu şekildedir:

Ameliyattan	10	kişi
Göğüs hastalıklarından	9	"
Diğer hastalıklardan	66	"
YEKUN	85	kisi.

Ölüm sebeplerinin başında Kalp Hastalıkları, Nefroz, Diabet, Trafik Kazaları neticesi, Akciğer veremi, Mide ve bağırsak delinmesi ve çüğümlenmesi ve habis tümörler gelmektedir. Çocuklarda en fazla ölüme sebep olan hastalık ise Çocuk ishalleri gel-dir. Kasaba ve dolayında mahalli sayılabilecek bir hastalık yoktur.

Hükümet Tabibliği: Merkez hükümet tabibliğinde 1 doktor, 2 sağlık memuru, 3 köy sağlık memuru ve 4 köy ebesi vardır.

Belediye tabibliğinde, Bir tabib, 1 sağlık memuru ve 1 ebe mevcuttur.

Sıtma Savaş tabibliğinde halen tabib yoktur. 3 gezici sıtma savaş ve bir de sabit memur vardır. Melekette sıtma hemen yok gibidir. Tabibliğin faaliyeti daha ziyade Sivri sinek uçkununa meydan vermemek için D D T tatbikatı yapmaktır.

Frengi yok denecek kadar azdır. Hükümet tabibliğinde 6 kadın ve 3 erkek olmak üzere 9 frengili kaydı vardır. Bunların da 6 sı köylerde 3 ü kasabadadır.

Doğum ve ölümlerin yıllara göre dağılışını gösteren kesin neticeli istatistikler yoktur. Gerçi belediye tabibliğinde ölüm ve doğumlara ait vukuat defteri mevcut ise de, buradaki doğumlara ait kayıtlar Belediye ebesi tarafından yapılan doğumlara ait olduğu gibi, ölümlerde de Hastanedeki ölümler dahil değildir. Bu sebeplerledir ki, bilhassa doğum hadâseleri hakkında kesin bir rakam söylemek mümkün olmamaktadır. Bununla beraber, yine de bu istatistikler bize, kasabadaki doğum ve ölüm nisbeti hakkında tatmin edici bir bilgi vermektedir.

Kasaba içinde muhtelif yıllarda vuku bulan doğum ve ölümlerin aylara göre dağılışlarını gösterir cedvel aşağıya çıkarılmıştır.

ÖLÜM:

YILLAR:	A Y L A R												
	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII	Yekün
1953	:33	:35	:28	: 24	: 10	:18	: 19	: 10	: 14	: 26	:17	:27	:271
1954	:32	:30	:28	: 29	: 28	:15	: 15	: 17	: 23	: 23	:43	:21	: 304
1955	:23	:30	:30	: 19	: 18	:26	: 25	: 32	: 27	: 19	:32	:30	:301
1956	:24	:34	:38	: 25	: 21	:27	: 18	: 24	: 32	: 43	:30	:29	:345
1957	:38	:33	:22	: 36	-----								:129

DOĞUMLAR:

YILLAR :	A		Y		L		A		R		Yektün	
	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X		XI
1953	22	20	26	13	23	28	19	2	3	14	20	22:212
1954	20	12	20	27	29	16	18	18	3	15	21	18:217
1955	19	23	19	36	23	22	21	18	24	21	24	13:263
1956	25	21	35	19	16	17	25	13	18	21	14	9:233
1957	25	30	35	24	?	?	?	?	?	?	?	?:114

Bu istatistiki bilgilere nazaran Kırklareli kasabasında ölüm vak'asına en çok kış aylarında(Ocak,Şubat,Mart ,ekim,Kasım,Aralık) tesadüf edilmektedir.En az ölüm ise mayıs ve temuz aylarında görülmektedir.

4-5 yıllık ölüm vukuatlarına nazaran,aylara göre ortalama ölüm miktarları şu şekilde hesap edilmiştir:

A Y	Ortalama Ölüm	A Y	Ortalama Ölüm	A Y	Ortalama Ölüm
Ocak	30	Mayıs	19.25	Eylül	24
Şubat	32.4	Haziran	21.5	Ekim	27.75
Mart	29.2	Temuz	19.25	Kasım	30.5
Nisan	28.6	Ağustos	20.75	Aralık	26.75

Ölüm nisbetinin en yüksek olduğu ay ise Şubat(32.4),en az olduğu ay da Mayıs ve temuz ayları(19.25) dir.

4-5 yıllık doğumların,aylara göre ortalama miktarları da(belediye kayıtlarına nazaran) şu şekilde hesap edilmiştir:

A Y	Ortalama doğum	A Y	ortalama doğum	A Y	Ortalama doğum
Ocak	22,2	Mayıs	22.75	Eylül	12
Şubat	21.2	Haziran	20.75	Ekim	17.75
Mart	27	Temuz	20.75	Kasım	19.75
Nisan	23.8	Ağustos	12.75	Aralık	15.5

Buna göre doğumun en fazla olduğu ay Mayıs(22.75),en az olduğu ay da Eylül(12) dir.

Yukarıda da belirttiğim gibi bu rakamlar ve bilhassa doğumlara ait rakamlar hiç bir şekilde gerçeğe tevafuk etmemekte ve bu sebeble de doğum ve ölüm hadiseleri arasındaki oranı açıklamaya kafi gelmemektedir.Bu hususta daha kesin bir kanaat verebilmek için ,bu hadiseleri merkez kaza çapında ele alarak ,daha geniş bir şekilde karşılaştırmayı faydalı buldum.

Merkez kaza dahilinde muhtelif yıllardaki doğum ve ölüm vukuatları,hükümet tabibliği kayıtlarına nazaran şu şekildedir:

YILLAR	DOĞUM	ÖLÜM	Diri doğan	0-1 yaş arasında ölen	
1951	2227	1308	2227	227	
1952	1995	1075	1995	258	
1953	1359	663	1359	167	Bu rakamlar 6144 Nufusa aittir.
1954	940	602	940	199	
1955	1180	670	1180	221	

Görüldüğü üzere Kırklarelinde doğum ile ölüm arasında doğum lehine büyük bir fark mevcuttur.

Kasabadaki sağlık memurları okullar ve evleri gezerek muayyen mevsimlerde muhtelif aşular yaptıkları gibi, halk ta bu gibi aşularını tatbik eden dağlık merkezlerine giderek kendilerine aşı yaptırmaktadır. Bu bakımdan halk arasında Anadolunun birçok yerlerinde tesadüf edilen aşıya karşı direnme hareketi Kırklarelinde mevcut değildir.

1955 yılında Hükümet tabibliğince, 5098 kişiye çiçek, 2624 kişiye difteri-Tifo-Tetenoz karma birinci, 2354 kişiye ikinci ve 2227 kişiye üçüncü, 3 kişiye difteri-boğmaca karma birinci, 32 kişiye ikinci, 21 kişiye üçüncü, 1256 kişiye Difteri-Tetenoz karma birinci, 851 kişiye ikinci ve 484 kişiye de üçüncü aşı, 6957 kişiye Tifo birinci, 3302 kişiye ikinci, 2495 kişiye üçüncü aşular ve 1768 kişiye de Rappel tatbik edilmiştir.

1956 yılında ise: 6382 kişiye çiçek aşısı, 4293 kişiye Difteri-Tetenoz karma birinci, 4155 kişiye ikinci, 4001 kişiye üçüncü aşısı, 2558 kişiye Difteri-Boğmaca birinci, 1349 kişiye ikinci, karma aşısı, 1490 kişiye Tifo birinci, 1624 kişiye ikinci, 975 kişiye üçüncü aşı ve ayrıca 395 kişiye de rappel tatbik edilmiştir.

Merkez kazada en fazla görünen sarı hastalıklar Tifo, Kızamık, Difteri, boğmaca gibi hastalıklardır. Bu hastalıkların muhtelif yıllardaki zuhur miktarları (kaza çapında) şu şekilde tesbit edilmiştir:

Yıllar	Tifo	Kızamık	Difteri	Sarbon	Boğmaca	Tifüs	Çocuk felci	Menenjit
1951	3	13	3	23	-	-	-	-
1952	11	16	3	36	-	-	-	-
1953	12	9	9	25	-	-	1	1
1954	10	58	15	27	-	-	-	2
1955	46	36	27	13	-	1	-	-

Ayrıca 1954 yılında 2 kızıl, 1955 yılında da 1 boğmaca ve 1 kuduz va'ası tesbit edilmiştir.

Kasabada mevcut diğer bir sağlık müessesesi de Verem Savaş Derneğinin dispanseridir.

"Kırklareli Verem Savaşı Derneği" ilk defa 23/nisan/1947 tarihinde teşekkül etmiş ve teşekkülünden iki sene sonra da bir dispanser açmıştır.

1955-1956 yıllarında bu dispansere 2141 veremli vatandaş müracaat etmiş, bunlardan 2099 unun radyoskopisi, 42 sinin radyografisi yapılmıştır. Yine aynı seneler içinde 265 hastaya Pnomothorax, 1206 hastaya Perituan, Pnomo Perituan, 5 hastaya Extra Pleural Pnomothorax tedavisi yapılmış ve 280 hasta, hemşireler vastası ile evlerinde ziyaret edilmiştir. Dernek aynı zamanda fakir hastalara, imkan nisbetinde ilaç ve gıda yardımı da yapmaktadır. Dernek dispanseri, Devlet hastanesi baş hekimi dahiliye Müt. Dr. Cevdet Tan tarafından idare edilmekte ve haftanın üç gününde (öğleden sonraları) hastalar parasız muayene ve tedavi edilmektedir.

Dispanserin 3 adet Pnomo aleti, 1 rontgen'i, 1 sadimantasyon cihazı ve bir adet de mikroskobu vardır.

Resmi vazifeli doktorlardan başka kasabada 4 adet serbest doktor vardır. Bunlardan biri mütahassis (çocuk mütahassısı), diğer üçü pratisyen doktordur. Kasabada üç eczane vardır.

Kasabanın en iyi içme suyu, kasabaya 344 Km. mesafede ve "Kasaplar" mevkiindeki kaynaklardan gelmektedir. Şehre kadar toprak künklerle gelen su, şehir içinde 14 çeşmeye taksim olmaktadır. Bundan başka suları kaba olmakla beraber içilebilen 4 kaynak daha vardır. Bunlardan Söğütçük kaynağına 6, Nallı horoz kaynağına 4, Manastır kaynağına 2 çeşme bağlanmıştır. 4 üncü kaynak ise istasyon civarındaki artezyendir. Bunlardan başka Dokuzoluklu kaynağı adında bir kaynak ile Şehir Kulübü yanında ve bir de

Park yanında olmak üzere 3 kaynak daha varsa da bunların suları acı ve mikroplu olduğundan ancak temizlik işlerinde kullanılmaktadır.

Kurak mevsimlerde mevcut çeşmeler kasabanın su ihtiyacını karşılamaz. Bilhassa yaz aylarında kasabada bir su sıkıntısı kendini gösterir. Bu maksatla şehre 30 Km. mesafede bulunan "AYVENİ" kaynağının sularının bir kısmının şehre getirilmesi belediyece teşebbüse geçilmiş, boruların döşenmesine de başlanmıştır. 1958 ilk baharında şehrin bol suya kavuşacağı tahmin edilmektedir.

Şehrin genel temizliği 9 tek atlı çöp arabası ve bir kamyon ile 22 temizlik işçisi tarafından yapılmaktadır. Şehirde kanalizasyon tertibatı olmadığı için bu kadar elemanla bu husus sağlanamamakta, umumi temizlik daha ziyade ana caddelere münhasır kalmaktadır. Çöpler şehrin kenarındaki tarlalara yayılır. B suretle her ne kadar bu çöplerden gübre olarak istifade edinilmiş olmakta ise de, bu hal kasabanın umumi sıhhatı ~~üzeri~~ bakımından daimi bir tehlike arz etmektedir.

Halkın temizliği mevzuunda kasabada tek bir hamam vardır. Tarihi bir kıymet taşıyan ve "Çifte hamamlar" adı ile anılan bu hamamın iki kubbe üzerine oturtulmuş, biri kadınlara ve diğeri erkeklere mahsus olmak üzere iki dairesi olarak 1016 senelerinde Hüseyin Çavuş adında biri tarafından yaptırılmış olduğu söylenmektedir.

Bu gün yalnız bir tarafı faaliyette olup haftanın iki günü gündüzleri kadınlara tahsis edilmektedir. Suyu acı su (Bol kireçli) olduğundan halk tarafından fazla rağbet görmemekte, halk vücut temizliğini daha ziyade evlerinde yapmaktadır. Hamama daha ziyade bekarlar ve askerler gitmektedir.

Yolların bir kısmı ve bahusu kasabanın birinci derecede işlek yollarından olan eski İstanbul caddesi şose halinde inşa edilmiş olduğundan bu semt halkının gerek temizliği ve gerekse sıhhatı üzerinde tehlikeli bir durum arz etmektedir.

MAHKEMELER ve SUCLAR:

Kırklarelinde Ağır ceza(Müstakil),asliye ceza,sulh ceza,asliye hukuk ve sulh hukuk mahkemeleri vardır.

Vilayet bölgesinde işlenen ve ağır ceza mahkemesine intikal eden suçların miktarı senede 100-150 arasında tahavvül etmektedir. Bu miktar 1953 yılında(151),1954 de (162),1955 de (105) ve 1956 da (106)dir.Buna göre 4 senelik ortalama (131) dir.

Ağır cezaya ait 4 şenelik suç istatistikleri tetkik edildiğinde (Tablo) kırklareli Vilayetinde işlenen ağır suçların başında 953 yılında(47),954 de (26),955 de(24) ve 956 da (16) vak'a ile irza geçmek ve tasaddi gelmektedir.Bundan sonra ise yine mahiyet bakımından bu suç nevinden kabul edilebilecek olan"cebren kız,kadın ve erkek kaçırmak" suçları gelmektedir(953 de 41,954 de 42,955 de 34 ve 956 da 33 vaka). Adam öldürmek çok azdır.Bütün vilayette 953 de (9),954 de (12),955de (4) ve 956 da (5) vak'a olmuştur.Eskiden daha çok muş.Netekim 1927-1928 salnamesine göre Kırklarelinin merkez kazasında 21 ve umum vilâyette de 23 adam öldürmek vak'ası olmuştur.

Muhtelif yıllarda Asliye ceza mahkemesine intikal eden davalarla bu davalara ait suçlu miktarı şu şekildedir.

Yılı	1953	1954	1955	1956
Suç miktarı	362	381	375	357
Suçlu miktarı	705	571	547	521

Bu mahkeme kayıtlarına göre tanzim edilmiş olan suç tablosunun (Tablo) tetkikinde,merkez kaza dahilinde işlenen suçların başında Memura hakaret(953 de 31,954 de 50,955 de 34 ve 956 da 59),ondan sonra da "Evlenmek vadiyle alıkoymak(953 de 36,954 de 38,955 de 34,956 da 31vak'a) gelmektedir.Buna göre Kırklarelinde daha ziyade cinsiyetle ilgili suçların işlendiği görülmektedir.

Müessir fiil,Ruhsatsız silah taşıma,hırsızlık,zina da fazla görülen suçlar arasında yer almaktadır.

Sulh ceza mahkemesine bir yıl içinde (956) intikal eden dava sayısı(1219) dur.Buna ait suç tablosunun tetkiki(Tablo) bize bu mahkemeye intikan eden davaların başında "Hakaret ve sövmek ",Müessir fiil,Orman kanununa muhalefet ve hırsızlık suçlarının geldiğini göstermektedir.

Netekim953 de 211,954 de 351,955 de 439 ve 956 da 427 vak'a ile hakaret başta gelmekte sra ile müessir fiil(953 de 234,954 de 234, 955 de 194,956 da 292 vak'a),Orman kanununa muhalefet(953 de 139, 954 de 171,955 de 157,956 da 247 vak'a),hırsızlık(953 de 79,954 de 118,955 de 84,956 da 53 vak'a) gelmektedir.Bu meyanda 5917 sayılı kanuna muhalefetten doğan suçlarda oldukça kabarık bir yekün tutmaktadır.(953 de 65,954 de 47,955 de 45,956 da 76 vak'a),

Hukuk davaları:

Hukuk davalarından 1956 yılında asliye hukuk mahkemesine 739 ve sulh hukuk mahkemesine de 1217 dava ikame edilmiştir.

Asliye hukuk davalarının başında(Tablo)Veraset sebebi isteği davaları gelmektedir.(953 de 302,954 de 316,955 de 294,956 da 268 vaka) Bunu boşanma davaları takip eder.(953-954 de 101,955 ve 956 yıllarında 120 şer vak'a),956 yılında vuku bulan boşanmaların12 si zina sebebiyle, 16 sı terk,91 i geçimsizlik ve 1 i de şufa sebebiyledir.Buna göre boşanmaların ekseriyetini geçimsizlik teşkil etmektedir.

Sulh hukuk mahkemesine ait davaların başında ise(Tablo) 956 yılında 408 dava ile Alacak davaları gelmektedir.

Bunu 284 dava ile(956 da) meni müdahale,94 dava ile haksız muamele ve 93 dava ile de tescil davaları takip etmektedir.

Mahkemeler ve suçlar konusunu incelerken, Biri Memurin muhakematı kanunu hükümlerine göre Vilâyet idare heyeti tarafından verilmiş olan, diğeri de 5917 sayılı kanuna göre Vali tarafından resen verilen kararlardan da bahsetmek yerinde olur.

1956 yılında Vilâyet idare heyetince Memurin muhakematı kanunu hükümlerine tevfi kan (172) karar verilmiştir. Buna ait tablonun (Tablo) tetkikinden anlaşılacağı üzere bunlardan 74 ü ikinci derecede verilmiş, yani kaza idare heyetlerince verilen kararların ikinci derecede tetkiki sonunda verilmiş kararlardır. Birinci derecede verilen kararların yekünü 98 dir. Memurin muhakematı kanununa göre verilen bu kararların başında 48 vak'a ile Memuriyet vazifesini ihmal ve süistimal suçları gelmekte ve bu suçların en fazla muhtar ve bekciler tarafından işlenmekte olduğu görülmektedir. Memurlar arasında rüşvet suçu işlenmemektedir.

5917 sayılı kanun hükümlerine göre verilen kararların oldukça yüksek bir yekün tuttuğu görülmektedir. (Tablo). 1956 yılında bu kanuna göre 277 karar verilmiş olup bunun 221 i tecavüzün define, 56 sı da muhtelif sebeblefden talebin reddine aittir. Gayrı menkule tecavüz hadiselesi hase- ekim mevsimi olan nisan ve mayıs ayları ile Ekim ,kasım ve aralık aylarında daha çok görülmektedir.

Mahkemelere ait bu bilgilerin bir kısmı Vilâyet çapında (Ağır ceza) Bir kısmı da merkez kaza çapında bulunması hasebiyle, şehir hakkında sarıh bir fikir edinilememektedir.

Şehir içindeki durumu tebaruz ettirebilmek için, emniyet günlük vukuat eee raporlarını tetkik ve bu raporlardan münhasıran kasaba içinde vuku bulup ta polise intikal eden vakaları tefrik ederek , şehir içinde vuku bulan adli vak (aları bir tablo halinde göstermeyi faydalı buldum. (Tablo), Bu tablonun tetkiki bize, kasaba içinde en çok işlenen suçların başında 956 da (84) vak'a ile darp, 83 vak'a ile hırsızlık, ve 102 vak'a ile Hakaret suçlarının olduğunu göstermektedir.

Kasaba dahilinde alikoyma, zina olaylarına pek az tesadüf edilmektedir. (Zina 956 da 1, Alikoyma 2) Buna mukabil şehirde kız kaçırma hadisesi oldukça mühim bir yekün tutmaktadır. (955 de 20, 956 da 15 vak'a),

Kırklarelinde işlenen suçların sebep ve saiklerine gelince:

Her suçta iki nevi sebep aranabilir:

A)-Sübjektif sebep ki daha ziyade psikolojik ve antropolojik sebep.

B)-Daha ziyade sosyal ve fiziki (Çevre) sebep.

Suç sebepleri ve saikleri mevzuunda , derinliğine bir araştırma yapabilmek için evvela suçluyu tanımak, daha doğrusu Protagoras'ın meşhur "İnsan her şeyin ölçüsüdür" cümlesinden hareket etmek lazımdır.

Filhakika bütün normatif ilimler gibi , ceza hukuku da insanı tanımak, insan ruhunun en derin köşelerine sızarak, burada mevcut suç tohumlarının ne şekilde fiil halinde objektifleştiğini tesbit etmek zorundadır. Halbuki "İnsan" denen varlığı tanımak o kadar kolay değildir. Bilhassa tanınması gereken suçlu olunca vaziyet büsbütün güçleşecektir. Bu sebebledir ki, suç saikleri ve sebepleri konusunda, evvela suçluyu tanımak, ondansonra çevre tesirlerini tebaruz ettirmek icabeder. Fakat Mevzuumuz böyle genişliğine ve derinliğine bir araştırmaya müsait olmadığı için , burada, bir taraftan mevcut istatistiklere, diğer taraftan mahkeme dosyalarının tetkikinden elde edilen neticelere dayanarak, Kırklareli bölgesinde işlenen suçların sebep ve saiklerini objektif bir tarzda izah ve açıklamaya çalışacağız. Ve bunda hassaten sosyal amiller üzerinde durmağa dikkat edeceğiz.

Kırklareli bölgesinde işlenen suçlarda, fizik âmillerin özel bir tesir icra ettiği pek söylenemez. Böyle bir tesir mevcut olsa bile bu tesir gayet zayıftır. Bunun gibi antropolojik sebepler ve amillerin de tetkiki (ayrı bir konu teşkil etse dahi) fayda sağlayıcı bir netice veremeyecektir. Zira bölgede doğuştan suçlu tipine tesadüf olunmamaktadır. Hatta itiyadi suçlar dahi gayet mahduttur.

Tahlilimize, "Devlet aleyhine işlenen suçlar" zümresine giren ve oldukça ehemmiyetli bir yekün teşkil eden "Hükümete karşı şiddet ve muhalefet", "kanunlara muhalefet", "esmi sıfatı haiz olanlara karşı işlenen cürümler" ile başlayacağız. Ceza kanununun 254-273 üncü maddelerinde ifadelerini bulan bu suçlar kırklareli bölgesinde (5917 ve orman kanunu gibi özel kanunlara muhalefet suçları hariç) 955 yılında 46 ve 956 yılında da 59 defa işlenmiştir. Bu suçların işlenmesinde genel olarak ekonomik zaruretlerin en mühim amiller olduğu görülmektedir. Filvaki otlak ve mera darlığı, verimli toprakların mahdud oluşu bu suçların işlenmesine sebep olan amillerdir. Bunun yanında memurların lüzumsuz yere şiddet göstermeleri ve bir taraf tutar gibi bir hal takınmaları da bu sebepler arasına ithal edilebilir. Bilhassa icra işlerinde bu yüzden işlenmiş suçlara çok tesadüf edilmektedir.

Bu nevi suçların en çok işlendiği yer balkan köyleri olarak görülmektedir. Bu bakımdan bu suç saiklari arasında dağ halkının isyankar miyazlı olmaları ihtimali de düşünülebilir.

Kırklarelinde adliye, âme nizamı ve âmmenin itimadı aleyhine işlenen suçlara tesadüf edilmemektedir. Buna mukabil "Adabı umumiye ve nizamı aile aleyhinde cürümler" mühim bir miktar teşkil etmektedir. T.C.K. nun 414-428 inci maddelerinde ifade edilmiş olan bu suçlar bölgede 955 de 24 ve 956 da 22 defa işlenmiştir. B suçların saiklari tamamen sosyal olarak görünmektedir. Sebepler arasında ekonomik zaruretler en başta gelir. Zira bu sayede aile yeni bir üretim unsuru temin etmektedir. Ekonomik zaruretler arasında "Örf ve âdet" in de mühim tesiri olduğu görülmektedir: Mahalli geleneklerin bir kısmının taraflarca ve daha ziyade oğlan tarafından yerine getirilmemesi neticesi evlenme vadiyle yapılan ilksözleşme veya teşebbüsün akim kalmasının bu suçun işlenmesine sebep teşkil ettiği görülmektedir. Meselâ daha ziyade köylerde cari olan babalık hakkının (Babaerkil ailede kızın bir mal telakki edilmiş bu günkü cemiyete intikal eden bir kalması hissinin vermektedir.) ağır ve ağır bulunması veyahut kız tarafından is'af edilen taleplerin oğlan yerine getiremeyişi kız kaçırma sebeplerinin başında gelmektedir.

Anadoluda daha çok raslanan ve fakat daha ziyade bir gelenek, evlenmeye takaddüm eden sosyal bir müessese halini almak suretiyle suç vasfını kaybetmiş olan () hadise ile bölgemizdeki hadise arasında büyük bir fark vardır. Anadoludaki bu hadise daha ziyade bir gelenek olduğu halde, Kırklareli bölgesinde, yukarıda belirttiğimiz saikler yüzünden işlenmiş bir suçtur. Bununla beraber, yaptığımız araştırmalardan elde ettiğimiz kanaat ve neticeye göre bu suçların :75 i evlenme ile neticelenmekte ve böylece suç unsuru ortadan kalkmaktadır.

T.C.K. nun 440-444 üncü maddelerinde ifade edilmiş olan "Zina" suçu azımsanmayacak kadar mühimdir. (954 de 34, 955 de 21, 956 da 14)

Bu suçun saiklerinin başında ekonomik sıkıntıların geldiği müğahede edilmektedir. Daharefah bir hayat yaşamak arzusu bilhassa kadını bu suça sevk etmektedir. Mamafih bunun yanında örf ve âdetin de rol oynadığı söylenebilir. Bu meyanda "Beşik yavuklusu" veyahut "Beşik Kırılması" denen ve daha besikte iken verilen söze istinaden yapılan evlenme-

() Hilmi Ziya Ulken ve Ayda Tanyeli. Gönen Bölge Monografisi. Sosyoloji dergisi. Sayı 10-II. Shf. 130

lerin basıncı zıllarında zina suçuna tesadüf edilmektedir. Nihayet boşanmanın zorluğunda bir sebep olarak görülmektedir. görmek mümkündür. Netekim sırf boşanmayı bir an önce neticelendirmek gayesiyle bu fiili işleyenlere az da olsa tesadüf edilmektedir.

Adam öldürme suçu bütün vilâyette 956 yılında 5,955 de 4 sefa işlenmiştir ki bu gayet az bir yekün teşkil etmektedir. Katil suçları daha ziyade ani öfkeler ve tesadüfi bir şekilde işlenmiştir.

Önceden tasarlanarak işlenmiş adam öldürme suçu pek nadirdir. Müessir fiile bütün Türkiyede olduğu gibi bölgemizde de çok raslanmaktadır. (956 da 326, 955 de 226 vak'a). Bu suçların esas saikleri tarla ihtilâfları, serhoşluk ve kumar olarak kendini göstermektedir. En çok tarla ihtilâfından tevellüt ettiği anlaşılmaktadır.

Hırsızlık suçunun daha ziyade fakirlik yüzünden işlendiği görülmektedir. Hırsızlığı meslek edinmiş bir zümreye tesadüf edilemez. (Lüleburgazda bunu adeta meslek edinmiş çingeneler mevcuttur.) Bölgede Ceza kanununun 492, 493 ve 494 üncü maddelerinde yazı suçlarla, büyük baş hayvan hırsızlığı, kin ve garaz yüzünden işlenen hırsızlık suçlarına raslanmamaktadır.

Hakkı olmayan yerlere tecavüz suçlarının başında gayri menkul zilyetliğine tecavüz suçu gelmektedir. Bu suçların sebeplerinin başında genel olarak iskan mevzuatının yetersizliği gelmektedir. Filhakika davaların çoğunu çift tapu ve tatbik kabiliyeti olmayan kadaastro palnlarının tatbiki talebi teşkil etmektedir. 5917 sayılı kanuna göre itti-haz olunan kararlara mesnet teşkil eden evraklara nazaran ise, bu kanunun ihlali daha ziyade sınır tecavüzü şeklinde tecelli etmektedir ki bu da kadaastro noksanlığını veya kadaastro su yapılmış yerlerin kadaastro haritalarının tatbik kabiliyetinden mahrum olduğunu teyit etmektedir.

Kabahat nevinden suçların başında Serhoşluk gelir. Bölgede bilhassa şaraba karşı büyük bir temayül sezilmektedir. Bunun sebebi daha ziyade, kasabanın kuruluşundan beri bir bağcı şehri olması gösterilebilir. Bununla beraber serhoşluk vak'aları daha fazla çingeneler arasında görülmektedir.

Bölgede en çok raslanan suçlardan biri de orman kanununa muhalefet suçudur. 955 de 157 ve 956 da 247 suç işlenmiş olup bunların 955 yılındaki faillerinin adedi 256, 956 yılı failleri ise 283 dür.

Bu suçun işlenmesinde türlü saiklerin rol oynadığı görülmektedir. Evvela memleketin çok soğuk bir iklimine malik oluşu, buna mukabil maden kömürü ve linyitin bulunmaması, halkı bu suçu işlemeğe sevkeden tabii amillerdendir diyebiliriz. Bunun yanında ekonomik sebeplerin de mühim rol oynadığı ve satmak gayesiyle kaçak odun kesmek istemesi söylenebilir. Tabiatı ile orman tahdit haritalarının fiiliyata uymaması, bu yüzden eskiden orman olup ta bu gün bu vasfı kaybetmiş olan yerleri halkın tarla haline getirme teşebbüsleri hep bu suçun saikleri meyanındadır.

Bu mevzu hakkındaki tetkiklerime şu husus da ilâve etmeyi faydalı buldum: Nüfus hareketlerinde geniş olarak izah etmeğe çalıştığım veçhile, Kırklareli ve bölgesi türlü etnik menşeli hakların gelip yerleştikleri bir insan ve kültür kolleksiyonu manzarası göstermektedir. Bu çeşitli menşeli insanlar her nekadar dış görünüşe göre, aradan geçen uzun zaman esnasında birbirleriyle kaynaşmış gibi görünürlerse de, haddi satında etnik menşeden doğan farklar içten içe daima muhafaza edilmiş, komşuluk ve evlenme müesseselerinde daima menşe birliği gözönüne alınmıştır. Boşanmalarda ve bilhassa geçimsizlikten mütevellit boşanmalarda, geçimsizliklerin daha ziyade ayrı menşeli çiftler arasında daha çok olduğu görülmektedir. Nihayet umumî olarak suç sebepleri arasında, iskan kanununun yetersizliği ve bu kanunun tatbiki sırasında, göçmenlerin menşe durumlarının nazarı dikkate alınmayarak geliş güzel tatbik edilmesi halini de zikretmek yerinde olur.

CEZA EVİ:

Kırklarelindeki ceza evi merkez cezaevi örneğidir.Hücre sistemi yoktur.Temizlik ve disiplin iyidir.Mahkumlara imkan dahilinde eğitimsel filimler gösterilir.Fakir olanlara yemek verilir.

Muhtelif yıllarda ceza evinde yatan suçlu miktarını gösterir bir cedvel bulamadık.Sadece 1953 ve 954 yıllarına ait bir istatistik elde edebildik.(Tablo)

Bu istatistike göre ceza evinde en çok hırsızlık ve hakaret suçlarından yatanlar vardır.954 de hırsızlıktan 39 erkek ve 3 kadın olmak üzere 42,953 de 23 erkek ve 10 kadın olmak üzere 33,Hakaret suçundan ise 954 de 35 erkek 7 kadın olmak üzere 42 ve 953 de 24 erkek 10 kadın olmak üzere 34 suçlunun yattığı görülmüştür.

Kırklarelinde kız kaçıрма,cebren irza tecavüz ve tasaddi suçlarının genel olarak sıcak mevsimlerde,zina suçlarının son baharda yuku bulunduğu anlaşılmaktadır,meni müdahale suçları ise daha ziyade çift zamanlarında vaki olmaktadır.

KIRKLARELİ AĞIR CEZA MAHKEMESİNE MUHTELİF YILLARDA
AÇILAN DAVALARLA BU DAVALARIN MAHİYETİ VE SUÇLU

MİKTARLARI

Tablo 1

Tablo 1

SUÇUN MAHİYETİ	Ceza.kanununa ki Mad.	1953		1954		1955		1956		
Komünistlik	281-282	5	26	5	5	5	2	2	1	1
Hapishaneden firar	298-299	2	3	2	3	-	-	-	-	-
Evrakta sahtekarlık	339	1	5	5	11	3	3	5	12	
Irza geçmek ve tasaddi	414-416	47	63	26	32	24	30	16	26	
Cebren kıs kadın Er.Kaçırma	429-431	41	71	42	68	34	61	33	54	
Adam öldürmek	448-451	0	11	12	17	4	5	5	5	
Öldürmeye teşebbüs	61,62 " "	14	19	8	12	6	6	-	-	
Kasten yangın		8	9	3	4	-	-	-	-	
Askeri esva bulundurmak		7	8	4	4	-	-	-	-	
Tehdit ve Şantaj	188-192	-	-	-	-	1	2	-	-	
Parada ve kıymetli amme ka- ğıtlarında sahtekarlık	316-31	3	9	-	-	-	-	-	-	
Müessir fiil neticesi ölüme sebebiyet	452	2	2	4	13	-	-	-	-	
Yağma ve yol kesmek	495,499	6	17	13	25	2	3	2	3	
Vazifeyi ihmal ve Süistimal	230-240	1	4	3	6	1	1	4	7	
Hürriyeti tahdit		2	8	2	6	-	-	-	-	
Zimmet	202-203	1	1	3	7	2	2	8	37	
Tedbirsizlikten ölüme sebeb	455	1	1	4	4	2	2	3	5	
Hükümetin şahsiyeti manevi- yesini tahkir		1	1	-	-	-	-	-	-	
Umuma ait içme suyu bozmak		-	-	1	1	-	-	-	-	
İrtikap ve rüşvet	219-221	-	-	8	10	1	2	9	16	
Memur aleyhine İş.Suçlar		-	-	1	1	1	7	-	-	
Uyusturucu madde	403-404	-	-	5	9	1	2	4	9	
Hırsızlık		-	-	11	16	15	26	3	3	
Milli Korunma K.na muhsalefet	430/2	-	-	-	-	-	-	3	4	
Alıkoymak	430/2	-	-	-	-	-	-	3	3	
Dolandırıcılık	503	-	-	-	-	1	1	4	10	
Müessir fiil	456	-	-	-	-	2	7	1	1	
Yalan Şahitlik	286-293	-	-	1	1	3	11	2	5	
Y E K Ü N		151	259	162	255	105	173	106	211	

(Not: Bu tablodaki rakamlar Kırklareli ağır ceza mahkemesinin kayıt defterlerinden çıkarılmıştır.)

KIRKLARELİ ASLİYE CEZA MAHKEMESİNE MUHTELİF YILLARDA

AÇILAN DAVALARLA BU DAVALIRIN MAHİYETİ VE SUÇLU

MİKTARLARI Tablo 2

Tablo 2

SUÇUN MAHİYETİ	Ceza ka- : I953 : I954 : I955 : I956								
	numunda ki Mad.								
Tehdit ve Şantaj	:I88-I89:	5	5	II	I3	25	30	I7	20
Mesken masunivetini ihlal	I93-I94:	I7	34	I9	35	IO	I4	I5	I7
Memuriyet Vaz.İhmal ve Süi.İs	:230-240:	2I	45	I4	25	9	I8	I8	38
Vazifede siddit ve Mukavemet	:254-258:	-	-	2I	49	I2	I9	-	-
Yalan şahitliği ve yemin	:286-293:	9	2I	I2	29	IO	23	4	4
Vazifede memura hakaret	:266-273:	3I	5I	50	60	34	48	59	83
Uyusturucu madde	:403-404:	I	2	4	6	2	3	I	I
Evlenmek vadile alıkoymak	:430/2:	36	39	38	46	34	39	3I	33
Zina	:440:	-	-	34	67	2I	43	I4	28
Dikkatsizlikten Olüme sebep	:455:	2	3	4	4	I7	27	3	5
Hakaret ve küfür	:480-483:	37	6I	I8	26	25	32	33	37
Hırsızlık	:49I-494:	23	49	I6	32	I2	I8	I9	35
Emniyeti süistimal	:508:	20	23	I4	2I	22	28	9	I3
Ruhsatsız silah taşımak...	:549:	IO	IO	28	28	35	40	20	2I
İrtikap ve rüşyet	:209-2II:	4	7	I	I	8	IO	I	I
Evrakta sahtekarlık	:339:	2	2	-	-	-	-	I	I
Müessir Fıll	:456:	46	8I	42	59	30	56	33	60
Zorla irza geçmek ve tasaddi	:4I4-4I6:	2	2	3	3	-	-	3	3
Yağma ve vol kesmek	:495-499:	-	-	-	-	5	I4	-	-
Bolandırıcılık	:503:	4	I3	7	9	I2	I5	4	4
İzrar	:	7	I2	4	6	-	-	-	-
İnkakı Hak	:	I	I	2	2	-	-	-	-
Hüriveti Tahdit	:	2	2	2	5	-	-	-	-
İftira	:	2	2	I	I	2	2	IO	I3
Hükümete karşı siddet ve Muka	:254-258:	34	7I	-	-	-	-	-	-
Suç Tasni (vemet	:283:	I	7	-	-	2	2	-	-
Milli Korunma Ka.muhalefet	:	7	7	I	I	7	I2	23	3I
Kumar	:567:	-	-	-	-	I	2	-	-
B.M.Meclisi kararlarına Küfür	:I59:	-	-	-	-	I	I	-	-
Sarkıntılık	:42I:	-	-	I	I	-	-	-	-
Serhosluk	:	-	-	2	2	-	-	-	-
Muhtelif kanunlara muhalefet	:	20	39	II	I9	35	42	36	70
Diğer muhtelif suçlar	:	I6	I6	20	23	4	7	8	3
Y E KUN		362	705	38I	57I	375	547	357	52I

(Not:Bu cedveldeki rakamlar,asliyi ceza mahkemesi kayıtlarından çıkarılmıştır.)

KIRKLARELİ SULH CEZA MAHKEMESİNE MUHTELİF YILLARDA

AÇILAN DAVALARLA BU DAVALARIN MAHİYETİ VE SUÇLU

MİKTARLARI 73

Tablo 3

SUÇUN MAHİYETİ	:Ceza ka nunda ki mad.	1953	1954	1955	1956					
Müessir fiil		456	213.318	234.367	194.233	292.390				
Hakaret ve sövmek		480-483	211.294	351.484	439.502	427.499				
Hırsızlık		491-494	79.120	118.202	84.110	53.150				
Orman kanununa muhalefet			139.235	171.373	157.256	247.283				
Söz atma ve sarkıntılık		421	8. 8	20. 30	30. 37	11. 15				
Ruhsatsız silah taşımak			24. 27	2. 2	-	-				
Kumar		567	2	9	7	29	5	14	18	28
Serhosluk		571	19	25	18	24	34	44	17	26
Mesken masuniyetini ihlal			5	9	7	12	12	15	20	23
Haksız mal iktisabı	4237 S.	-	-	7	8	11	15	15	24	
Hükümete karşı siddet ve Muk.	260	2	2	1	2	-	-	-	-	
Hükümet emirlerine itaatsızlık		6	8	7	18	-	-	-	-	
Bıçak Çekmek		6	7	-	-	-	-	-	-	
İhkakı Hak		10	14	-	-	-	-	-	4	
Tehlikeli oto sevk etmek		5	5	6	6	11	14	-	-	
İnhisar Kaçakçılığı		4	4	4	4	11	17	16	22	
Uzrar	4	21	28	16	23	-	-	-	-	
5917 sayılı kanuna muhalefet		65	76	47	58	45	76	76	224	
Tehdit	193-194	25	30	19	28	11	16	27	37	
MuhTELİF kanunlara muhalefet		168	7	14	15	-	-	-	-	
Diğer suçlar		36	38	6	9	-	-	-	-	
Y E K U N		1045	1055	1144	1219	1721				

(Not: Bu cedveldeki rakamlar, Kırklareli Sulh ceza mahkemesi kayıt defterlerinden çıkarılmıştır.)

KIRKLARELİ ASLİYE HUKUK MAHKEMESİNE MUHTELİF YILLARDA

AÇILAN DAVALAR

T.4

Tablo: 4

DAVANIN MAHIYETİ	1953 Adet	1954 Adet	1955 Adet	1956 Adet
Yas tashihi	101	102	80	86
Zina sebebiyle boşanma	12	11	10	12
Terk " "	8	7	3	16
Gecimsizlik" "	81	83	106	91
Sufa sebebiyle " "	-	-	1	1
Cürüm ve haysiyetsizlik " "	-	-	1	-
Nafaka davası	4	2	1	6
Evlat edinme davası	9	10	4	4
Babalık " "	5	5	2	4
Velâvetin Nez'i " "	5	2	2	2
Veraset senedi isteği davası	302	316	294	268
Verasetin iptali ve tashihi"	3	4	1	4
Gayrı menkul sicillığının tashihi ve müdahale ve mürazaanın nezihisi	15	16	18	28
Zaman aşımından gayrı menkul mülkiyetinin iktisabı	25	22	28	42
Alacak davası	11	16	27	45
Haksız muamelelere müstenit tazminat davası	7	4	1	8
Borcun kurtulma davası	1	1	-	-
Ticari teşahhütlere ait davalar	9	7	13	7
Evlenmenin butlanı ve feshi	1	-	-	-
Sair Davalar	109	97	94	117
Y E K U N	709	706	685	739

(Not: Bu cedveldeki rakamlar Kırklareli asliye hukuk mahkemesi kayıtlarından çıkarılmıştır.)

1956 yılında Kırklareli Sulh Hukuk mahkemesine

açılan davalarla bu davaların mahiyeti.

Table 5

T.5

Sucun mahiyeti	:Miktarı
Nafaka	31
Tereke tesbiti	16
Meni müdahale	284
Tescil	93
Sufa	4
İzalei suyu	97
Alacak	408
Haksız muamele	94
Tahlive	30
Borcun kurtulma	8
Sair Davalar	152
Yekün	1217

1956 yılında Vilâyet idare heyetince Memurin muhakematı kanunu hükümlerine göre verilmiş olan kararların suç ve suçlu durumu

Verilen karar: A)- Birinci derecede:98 İkinci derecede:74 yekün:172

Birinci derecede verilen kararların mahiyetleri ve miktarları:

Birinci derecede verilen kararların faillerine göre tasnifi

Sucun mahiyeti	Miktarı	Muhtar	
Vazifevi ihmal ve süistimal	48	Memur	9
Müessir fiil ve hakaret	32	Bekci	24
Hırsızlık	3	Emniyet mensubu	5
İrar	1	Belediye mensubu	8
Sahsi menfaat ve haksız mak iktisabı	1	Cifci Malları koruma	4
Silah atmak	1	Yekün	98
Sarkıntılık	1		
Fahiş fiyatla mal satmak	1		
Makbuzsus para almak	2		
Hüriveti tahdit	1		
Evrakta tahrifat	1		
Kanunları tanımamak	1		
Tahdit	4		
Adam öldürmek	1		
Yekün	98		

Kararların mahiyetleri	
Meni Muhakeme	53
Luzumu muhakeme	19
Kısmen luzum ve meni muhakeme	6
Mükerrirlikte karar verilmeyen	3
Noksanından iade	11
Feragattan muameleden kaldırılmasına	3
Selahivetsizlik	3
Yekün	98

1955-1956 YILLARINDA KIRKLARELİ MERKEZ KASABADA İŞLENEN
SUÇLAR

T.6

Tablo: 6

SUÇUN MAHİYETİ	:Y ILI:	A Y L A R I											
		I:II:III:IV: V :VI:VII:VIII:IX:X :XI: :XII:											
Hakaret	:1955	:II:II:9	:IO:II:6	:4:2:	:4:14:7	:I2:IO2							
	:1956	:5:4:4	:12:IO:5	:15:12:	:9:12:4	:4:85							
Darp	:1955	:6:5:6	:9:9:9	:8:9:	:1:9:3	:6:82							
	:1956	:IO 4 2 3	:4 4 5	:10 5 3	:8 5 3	:8 50							
Hırsızlık	:1955	:3 4 4	:5 6 3	:3 8:	:4 2 I:	:7 51							
	:1956	:2 3 7	:3 - 2 3	:I 6 2 3:	:1 1 3:	:31							
Yaralama	:1955	:2 3 -	:2 I 2 -	:3 1 1 1:	:1 1 1:	:15							
	:1956	:2 1 -	:4 - -	:I 1 1 1:	:2 1 1:	:11							
Serhoşluk	:1955	:3 6 I	:3 3 2	:2 5:	:2 4 2:	:34							
	:1956	:2 1 4	:I - I	:3 I:	:1 3:	:23							
İzrar	:1955	:1 1 -	:I - -	:1 - -	:1 - -	:1							
	:1956	:1 1 -	:1 - -	:1 - -	:1 - -	:1							
Mesken masumiyeti- ni ihlal	:1955	:1 1 -	:1 - -	:1 - -	:I 2	:4							
	:1956	:1 1 -	:1 - -	:1 - -	:1 - -	:1							
Kumar	:1955	:1 1 -	:1 - -	:1 - -	:1 - -	:1							
	:1956	:1 1 -	:1 - -	:1 - -	:1 - -	:1							
Kız kaçırma	:1955	:I 4 3	:2 - -	:I 3:	:I 2 2:	:20							
	:1956	:1 1 I	:I - 2	:2 2:	:I 1 2:	:15							
Sarkıntılık	:1955	:1 2 -	:1 I -	:I I 2	:3 2:	:14							
	:1956	:1 1 -	:I I -	:I - -	:2 2:	:6							
Zina	:1955	:1 1 -	:I I -	:1 - -	:1 3:	:7							
	:1956	:1 1 -	:1 - -	:1 - -	:1 1:	:1							
İntihar(+)	:1955	:1 1 -	:1 - -	:1 - -	:1 - -	:1							
	:1956	:1 1 -	:1 - -	:1 - -	:I 1:	:2							
Tehdit	:1955	:1 1 I	:1 - 3	:2 - 3:	:1 1 1:	:13							
	:1956	:1 1 -	:1 - -	:1 - -	:I I:	:3							
Sükuneti ihlal	:1955	:1 1 -	:I - -	:3 I:	:I 1 1:	:5							
	:1956	:1 1 I	:1 - I	:2 2:	:1 1 1:	:7							
Emniyeti sınıstima mal	:1955	:1 1 -	:1 - -	:I - -	:1 - -	:2							
	:1956	:1 1 -	:1 - -	:I - -	:1 - -	:3							
Memura hakaret	:1955	:I I I	:I - -	:1 - -	:1 1 1:	:7							
	:1956	:1 1 -	:1 - -	:2 - -	:1 - -	:4							
Milli korunma ka muna muhalefet	:1955	:1 2 -	:1 - -	:2 I:	:3 2 1:	:10							
	:1956	:3 1 3	:4 2 2	:3 I:	:2 1 1:	:22							
Esrar bulundurma	:1955	:I 1 -	:I - -	:1 - -	:1 - -	:1							
	:1956	:1 1 -	:I - -	:I - -	:1 - -	:1							
Bıçak Taşıma	:1955	:2 1 -	:1 - -	:1 - -	:1 - -	:6							
	:1956	:1 1 -	:I - -	:1 - -	:1 - -	:3							
Alıkoyma	:1955	:1 1 -	:1 - -	:1 - -	:1 - -	:5							
	:1956	:1 1 -	:1 - -	:1 - -	:I 1:	:5							
Dolandırıcılık ve yankesicilik	:1955	:1 1 -	:1 - -	:1 - -	:I 1:	:5							
	:1956	:1 1 -	:1 - -	:1 - -	:1 - -	:1							
Diğer muhtelif suçlar	:1955	:3 1 I	:I I I	:3 2 3:	:2 1 1:	:20							
	:1956	:I 2 I	:1 - -	:1 - -	:3 2:	:18							
T O P L A M	:1955	:42I											
	:1956	:306											

(+):İntihar vakaları:16/I/1955,19/I/1956,25/7/1956 tarihlerinde olmuştur.

Not:Bu cedveldeki rakamlar Emniyet günlük wukuat cedvellerinden alınmıştır.

1953-1954 YILLARINDA KIRKELARELİ CEZA EVİNDE YATMIŞ OLAN
SUÇLU MİKTARI VE SUÇLARIN MAHİYETİ CEDVELİ (+)

Tablo 7

SUÇUN MAHİYETİ	1953 Senesi			1954 Senesi		
	Erkek	Kadın	Yekün	Erkek	Kadın	Yekün
Katil	9	1	10	14	00	14
Hırsızlık	23	10	33	39	3	42
Zina	11	9	20	48	0	12
Kız kaçırma	32	1	33	15	00	15
Yaralamak	34	00	34	20	1	21
Sarhosluk	10	00	10	12	00	12
Orman kanununa muhalefet	55	00	55	22	00	22
Mesken masuniyetini ihlal	5	00	5	6	00	6
Tarlava tecavüz	7	00	7	6	00	6
Kacakçılık	5	00	5	00	00	00
Tedbirsizlikten ölüme sebep	4	00	4	2	00	2
Hakaret	24	10	34	35	7	42
Dövmek	31	3	34	24	3	27
Ölüme el uzatmak	3	00	3	00	00	00
İzrar	4	2	6	2	00	2
Sarkıntılık	2	0	2	6	00	6
Askeri esya kaybetmek	2	00	2	1	00	1
Silah çekmek	10	00	10	3	00	3
Dolandırıcılık	2	1	3	1	00	1
Emniyetle süistimal	2	00	2	5	00	5
Askeri esya satın almak	1	00	1	1	1	2
Kızlık bozmak	2	00	2	8	00	8
Rüşvet vermek	1	00	1	3	00	3
Irza tasaddi	1	00	1	00	00	00
Kalpazanlık	2	00	2	00	00	00
Esrar Killanmak	1	00	1	2	00	2
Zimmet	2	00	2	00	00	00
zPara-eezası	15	1	16	22	00	00
Kusurlu vasıta kullanmak	2	00	2	00	00	00
Mukavemet	4	2	6	28	3	31
Firar	1	00	1	10	00	10
Ölüme tehdit	4	00	4	3	1	4
Üfürükcülük	1	00	1	1	2	3
Ruhsatsız bıçak taşıma	9	1	10	15	00	15
Yanlış hüviyet vermek	1	00	1	00	00	00
Teahhüdü ihlal	2	00	2	00	00	00
Pasaport kanununa muhalefet	1	00	1	00	00	00
Kumar oynamak	2	00	2	00	00	00
Cocuğunu okyla göndermemek	1	00	1	00	00	00
Nafaka borcunu vermemek	1	00	1	3	00	3
Emniyet cezasından kaçmak	00	00	00	2	00	2
Ruhsatsız iğne yapmak	00	00	00	1	00	1
Bıçak Çekmek	00	00	00	4	00	4
Alıkoymak	00	00	00	9	00	9
Muhtelif suçlar	00	00	00	7	1	8
UMUMİ YEKÜN	329	41	370	336	30	366

(+)bu cedveldeki bilgiler Ceza evi kayıtlarından çıkarılmıştır.

MUHTELİF YILLARDA 5917 SAYILI KANUN HÜKÜLLERİNE TEVPİKAN

VALİLİKCE VERİLEN MEN KARARLARI

T.8

Tablo: 8

A Y L A R	..1953..				1954			:1955			1956		
	Tecavüzün defi	Talebin Reddi	Yekün	T.D.	T.R.	Yekün	T.D.	T.R.	Yekün	T.D.	T.R.	Yekün	
Ocak	23	3	26	9	00	9	5	I	6	II	5	16	
Şubat	24	6	30	-	2	2	24	3	27	2	2	4	
Mart	50	15	65	36	-	36	62	II	73	4	-	4	
Nisan	86	12	98	72	7	79	32	8	40	45	9	54	
Mayıs	66	24	90	43	8	51	43	II	54	58	9	67	
Haziran	38	7	45	22	3	25	18	II	29	13	7	20	
Temuz	14	1	15	24	2	26	10	3	13	7	5	12	
Ağustos	2	-	2	7	3	10	7	7	14	10	3	13	
Eylül	5	5	10	5	2	7	3	3	6	6	3	9	
Ekim	26	4	30	39	6	45	17	2	19	26	6	32	
Kasım	41	4	45	33	9	42	43	2	45	16	4	20	
Aralık	27	3	30	20	3	23	20	5	25	23	3	26	
Y E K Ü N	402	84	486	310	45	355	284	67	351	221	56	277	

(Not: Bu cedveldeki rakamlar, Vilâyetteki gayrı menkulün vaki tecavüzün define dair zabıt defterlerinden alınmıştır.)

İ Ş H A Y A T I

Kırklarelinde iş hayatını belirtebilmek için bunu birkaç bölümde incelemek gerekmektedir:

- A)-Tarım ve hayvancılık
- B)-Ticaret
- C)-Endüstri

A)-Tarım ve Hayvancılık:

Köylerinde olduğu gibi kasabada da tarım mühim bir geçim vasıtası teşkil etmektedir. Tarımla uğraşanlar umum kazada halkın %80 ini, nefsi kasabada ise %40 ını teşkil etmektedir.

Sırf hayvancılıkla geçinen yoktur. Hayvan besleyenler aynı zamanda tarımla da uğraşırlar. Yalnız burada bir noktayı açıklamak faydalıdır. Birçok yerlerde hayvancılık ve tarım beraber yürütüldüğü halde, esas olan hayvancılıktır, tarım ona munzam bir haldedir. Kırklarelinde köyle-ri de dahil olmak üzere vaziyet bunun tam aksinedir. Esas olan tarımdır, hayvancılık ek olarak yapılmaktadır.

Geçim vasıtası olmak üzere avcılığın mühim bir yer işgal ettiği görülmemektedir. Bölge av bakımından ve-bilhassa (Keklik, Çil, Tavşan, bal- kanda karaca) oldukça zengindir. Birçok kaza ve vilayetlerden, hassaten İstanbuldan birçok avcılar geldiği halde, Kasabada spor mahiyetinde ya- pılmakta, profesyonel avcılara tesadüf edilmemektedir.

Kasaba hudutları dahilinde (Merkez belediye hududu) ekilebilen top- rakların yekünü 45.000 dekar kadardır. Umum kazada ise bu miktar 300.500 dekarı geçmektedir. Çiftçi mlları kayıtlarına göre kasabaya ait 1600 dekar bağ ve 250 dekar fidye vardır. Bahçe miktarı 700 dekar kadardır. Dutluk haliz ehemmiyet değildir. Umum kazada ancak 150 dekar dutluk vardır. Kasaba bölgesinde ne kadar çayır olduğunu gösterir bir bilgi bulamadım. Veteriner dairesi kayıtlarına göre kaza dahilinde 250000 dekar meşar--- mer'a, 4.000 dekar tarbi, 2.500 dekar sun'1 çayır vardır.

Merkez belediye hudutları dahilinde, orman vasfını taşıyan saha yoktur. Her ne kadar orman mevzuatına ithal edilmiş 350-500 hektar arasın- da arazi mevcutsa da, bunlar orman vasfını kaybetmiş çalılık veya mera haline gelmiş araziden ibarettir. Umum kazanın orman sahası 585 Km.2.dir. En çok meşe, kayın, gürgen, az miktarda Ak kavak, Kızıl ağaç, Kara ağaç tür- leri de bulunur. Mevcut ormanların kısmı azami baltalık, bir kısmı koru- luk, diğer bir kısmı da çalılıktır.

Toprağın insanlar arasında dağılışı:

Hususi muhasebe vergi kayıtlarına nazaran, kasaba hudutları içinde kalan topraklar insanlar arasında şu şekilde dağılmıştır.

İ	hektara kadar arazi sahibi	1059
1-5	" " " "	1600
5-10	" " " "	1000
10-20	" " " "	600
20-30	" " " "	45
30-50	" " " "	5
50-100	" " " "	1

Daha fazla toprak sahibi mükellef yoktur.

Şu noktayı açıklayayım ki, bu cedvel , belirtilen miktarlar arasında kaç parça tarla olduğunu değil, bu miktarlar arasında tarlaya sahip olan kaç mükellef olduğunu göstermektedir.

Kasaba dahilinde bu miktarlar arasında kaç parça toprak olduğunu tesbit etmek mümkün olamamıştır.

Bu cedvel toprağı az olanların ekseriyeti teşkil ettiğini(1959) geniş arazi sahiplerinin ise pek az olduğunu göstermektedir.

Kırklarelindeki topraklar küçük parçalar halinde olduğundan,çiftlik şeklinde toprak yoktur. Geniş-4 çok toprak sahiplerinin dahi bu toprakları toplu bir halde olmayup dağınık parçalar halindedir. Bu hal toprak dağılışı-
nın büyük ziraate elverişli olmadığını gösterir.

Çiftçi malları koruma heyetince 1957 yılı 3 üncü ayında yapılan bir istatistiğe göre ,kasaba hudutları dahilindeki 1956 sonbahar ve 1957 ilkbahar ekilişi şu şekildedir:

<u>Ekilen maddenin cinsi</u>	<u>Ekiliş sahası(Dekar)</u>
Buğday	13.000
Arpa	4.500
Çavdar	8.000
Yulaf	2.500
Darı	500
Mısır	7.000
Şusam	100
Pancar(Şeker)	3.000
Patates	100
Sarımsak	100
Ay çiçeği(Gündöndü)	4.000
Bakla	80
Nohut	100
Mercimek	50
Pasulya	100
Bostan(Kavun-Karpuz)	295
Soğan	500
Tütün	200
Rapıtza	200
<u>Yekün</u>	<u>44.325</u>

Umum kazada ekilebilecek toprakların tutarı 350.000 dekar,kasaba da ise 50.000 dakar kadardır.(Ziraat Md.kayıtlarına göre)
Bunun yanında şehirde 2000 dekara yakın bağ,700 dekar kadar bahçeye mukabil,umum kazada 13000 dekar bağ ve 2500 dekar kadar bahçe vardır.

Kaza dahilindeki 1955-1956 yıllarındaki ekiliş ve bundan elde edilen mahsulü gösterir T.Ziraat müdürlüğünden aldığı bir cedveli ,umum kazanın bir yıllık mahsul miktarı ile bu mahsulün cinsini ve tutarını göstermesi bakımından faydalı gördüm.

<u>Ekilen madde</u>	<u>Ekilmiş arazi</u>	<u>Elde edilen mahsul</u>
Buğday	86000 dekar	3440 ton
Arpa	33500 "	1675 "
Yulaf	27500 "	1100 "
Çavdar	41000 "	1230 "
Kaplıca	4200 "	168 "
Mısır	41000 "	2460 "
Kum darı	1200 "	72 "
Mercimek	700 "	35 "
Nohut	400 "	20 "
Fasulya	1400 "	84 "
Burçak	500 "	30 "
Tütün	750 "	50 "

Susam	800	dekar	32	Ton
Ayçiçeği	2800	"	840	"
Patates	1800	"	1800	"
Soğan	2000	"	1000	"
Sarmısak	200	"	20	"
Kavun-Karpuz	4200	"	8400	"
Pancar	10000	"	35000	"

İstihsal ilunan bu malların bir kısmı dahilde tüketilir, bir kısmı da ihraç olunur, ihraç merkezlerinin başında bilhassa İstanbul gelmektedir.

Bölgede elde edilen mahsul üreticileri tarafından doğrudan doğruya ya zahire borsasına arz edilir veyahut Toprak mahsulleri ofisine götürülür. Mutavassıtlar tarafından mahsulün yerinde üreticinin elinden alınarak kasabaya getirilmesi ne pek tesadüf edilmez. Gerçi bazen böyle mutavassıtlara raslanmakta ise de bunlar bir istisnadır.

Muhtelif yıllarda zahire borsasında muamele görmüş olan mallarla bu malların miktar ve ortalama fiyatları, tutarını gösterir cedveller, borsa istatistiklerine istinaden aşağıya çıkarılmıştır:

1956 yılında borsada muamele göre muhtelif cins emtiaya ait cedvel

C İ N S İ	M İ K T A R I		O R T A L A M A F İ . T U T A R I			
	Kg.	:	Kurus:	Santim:	Lira	:Kurus:
Buğday	: 2073272	:	29	805	: 617955	: 57
Kızılca	: 1053324	:	31	979	: 336813	: 41
Cavdar	: 783256	:	26	453	: 207206	: 45
Arpa	: 571978	:	31	245	: 178820	: 96
Mısır	: 1640388	:	35	164	: 576840	: 60
Yulaf	: 324604	:	30	030	: 97478	: 66
Darı	: 65120	:	58	157	: 37884	: 17
Susam	: 94080	:	152	978	: 143933	: 94
Ayçiçeği (Gündöndü)	: 7592492	:	57	132	: 4337742	: 83
Fasulya	: 2511	:	108	444	: 2724	: 04
Rapitsa (Kolza)	: 27797	:	65	133	: 18077	: 92
Kazır Peyniri	: 7500	:	513	150	: 38486	: 25
Ayçiçeği vağı	: 3124	:	250	905	: 8838	: 40
Yerbağı	: 154144	:	830	134	: 279602	: 08
Bacak Yapağı	: 8388	:	338	125	: 28361	: 98
Yün	: 18790	:	545	219	: 102446	: 82
Kıl	: 9962	:	346	859	: 34554	: 09
Deri	: 541	:	299	215	: 1618	: 75

1953 Yılında Muamele gören muhtelif cins emtia:

Buğday	: 5426835	:	28	848	: 1565546	: 05
Kızılca	: 1022521	:	29	959	: 306331	: 95
Cavdar	: 3530825	:	20	233	: 714043	: 86
Arpa	: 382625	:	20	801	: 78591	: 28
Mısır	: 1184181	:	23	207	: 274817	: 40
Mahmut	: 30069	:	25	262	: 7596	: 09
Kusveni	: 5538	:	22	539	: 1248	: 24
Yulaf	: 467294	:	20	729	: 96865	: 54
Darı	: 44341	:	16	652	: 2384	: 03

Susam	: 96170	: 94 760	: 88198	: 03
Nohut	: 105	: 36 265	: 38	: 88
Fasulya	: 3005	: 63 975	: 1022	: 40
Soğan	: 3317	: 6 094	: 202	: 16
Mercimek	: 230	: 28 260	: 65	: 69
Ayçiçeği	: 3817687	: 31 044	: 1185177	: 88
Maplıca	: 4832	: 18 157	: 877	: 35
Kolza	: 58541	: 33 858	: 19821	: 04
Kaser Peynir	: 976	: 410 00	: 4001	: 60
Y apak	: 169901	: 282 109	: 477022	: 35
Kıl	: 10372	: 223 977	: 23230	: 95
Yün	: 300	: 200 000	: 600	: 00
Bacak Yapağı	: 4974	: 159 049	: 7911	: 00

1950 Yılında Muamele gören Emtia:

Buğday	:: 29480	: 30 070	:: 88431	: 15
Kızılca	: 344948	: 30 705	: 105916	: 57
Mahlut	: 88519	: 25 276	: 22373	: 70
Cavdar	: 1099355	: 21 713	: 238700	: 45
Mısır	: 2978487	: 23 025	: 685809	: 72
Arpa	: 337105	: 22 290	: 75118	: 87
Yulaf	: 234152	: 18 240	: 42714	: 56
Darı	: 76307	: 17 803	: 13585	: 83
Susam	: 9207	: 78 059	: 7002	: 95
Rapitsa	: 71065	: 39 984	: 28322	: 77
Ayçiçeği	: 665599	: 37 930	: 252466	: 99
Kaplıca	: 974	: 17 660	: 171	: 05
Ceviz	: 568	: 39 621	: 255	: 73
Fasulya	: 16451	: 43 477	: 7155	: 26
Nohut	: 723	: 21 060	: 152	: 82
Mercimek	: 818	: 29 929	: 111	: 29
Patates	: 60	: 10 000	: 6	: 00
Soğan	: 3463	: 6 934		
Yapak	: 18195	: 271 702	: 5665	: 04
Kıl	: 2085	: 211 794		

Zirai durum hakkında yukarıda verilen bilgilerin tetkiki bize, Kırklareli bölgesindeki zirai faaliyetin nüvesini, Hububat, Ayçiçeği ve pancar teşkil etmekte olduğunu göstermektedir. Netekim kasaba içinde 6 ay çiçeği fabrikası bulunuşu, 1956 yılında 19442 ve yalnız kasaba mahallatinin 3757 ton pancar istiksal etmiş olması bize bunu gösterir.

Meyvacılık bu gün için kırklarelinde yok denecek kadar azdır.

Kırklarelinin zirai durumunu incelerken bu arada Bağcılığa da temas etmek faydalı olur: Kırklarelinin ekonomi hayatında bu gün ikinci derecede bir rol oynayan bağcılık, eskiden hemen hemen yegane istihsal unsurunu teşkil eder, ve bütün ekonomik hayat bağcılık etrafında toplanırdı. Bağcılığın kasabanın iktisadi hayatında oynadığı rolü belirtmek için bir zamanlar buraya üzüm veya şarap şehri manasına gelen "LOZANGRAD" denmekte olduğunu zikretmek kafidir kanaatındayım. Filhakika, Bağcılık, Kırklareli kasabası ile o kadar birbirine kaynaşmıştır ki, evvelce üzüm veya şarap deyince, Kırkkilise, Kırkkilise deyince üzüm, şarap ve bilhassa Hardaliye akla gelirmiş.

Tabiatın, bağcılık için gerekli şartları (İklim, Toprak gibi) vermekte çok cömert davrandığı Kırklarelinde bağcılık, o nun kuruluşu kadar eskidir denebilir. Hatta diyebiliriz ki onun temellerinde bile bu maya vardır.

Kırklarelinin bir üzüm ve şarap şehri haline gelişi asıl 1889 yılından itibaren başlamıştır. Bunun sebebi, o senelerde Fransa bağlarında Floksera hastalığı yüzünden Fransa bağlarının bozulması, ve Bordo ve Marsilya şarapları ayarında olan Kırklarelinin hassaten Papas karasından mamul şaraplara Fransanın müşteri olmasıdır. Bu tarihlerde Kırklarelinde 150.000.000 K g. Şarap ve 11.000.000 Kg. rakı istihsal edilmiş olup, bunların mühim bir kısmı harice sevkedilmiştir.

Fakat Fransızlar bozulan bağlarını yeniden ihya edince, Kırklareli bağcılığı da (Fransaya ihracatın durması yüzünden) gerilemeye başlamış, 1907 yılında ancak 68.000.000 Kg. Şarap ve 8.000.000 Kg. rakı istihsal edilmiştir. 68 milyon kilo şarabın da ancak 7 milyon kilosu ihraç edilebilmiştir.

1310 senesi Edirne Vilâyet salnamesine göre: 1891 yılında, Kırklarelinin içinde 3661 şarap imalcisi olup 6.602.200 Okka (Okka=1283Gr.) şarap imal ve imbikten geçirilmiş, 553.175 Okka rakı imal edilmiş ve bunlardan 639.583 kuruş hasılat elde edilmiştir. Yine bu salnameye göre Boşarapların 1.896.130 kilosu ihraç edilmiştir ki, ihraç edilen memleketlerin başında 1.533.000 kilo ile İskenderiye gelmekte, bunu 43.936 kilo ile Tiryeste ve 30.000 kilo ile Bilgaristan takip etmektedir.

1907 yılında ilk defa Kırklareli bağlarında Floksera hastalığı baş göstermiş ve iki yıl içinde mevcut 55.000 dönüm bağın 22.000 dönümü harap olmuştur. Bir taraftan bu hastalık ve diğer taraftan 1911-1920 yılları arasını dolduran sürekli harpler ve işgaller bağcılığın tamamıyla sönmesine sebep olmuştur.

Son senelerde yeniden bir kalkınma ve inkişaf hamlelerinin mevcut olduğu görülür. Eski bağlar bozularak yerine Amerika çubukları ekilmekte, yeni yeni bağ yerleri ihdas edilmektedir. 1955 yılında Toprak komisyonu maarifetiyle yendinen 62 kişiye 133 dekar bağ yeri tevzi edilmiştir. Bağcılığın gelişmesini hükümet te desteklemekte ve her yıl bağcılara aşılı ve aşısız Amerika çubuğu tevzi etmekte, bağlara hastalarız olan hastalıklarla sürekli bir şekilde mücadele etmektedir.

Teknik Ziraat müdürlüğü tarafından 1956 yılında 145.000 ve 1957 yılında da 100.000 Amerika çubuğu tevzi edilmiştir.

Bu gün Kırklarelinde şarap ve hardaliye imal eden iki müessesese vardır, biri "Kırklareli Şarabı", diğeri "Damlıca Şarabı" müesseseleri.

Kırklareli şarabı imalathanesinde 1951 yılında 20 ton şarap ve 20 ton hardaliye, 1955 de 35 ton hardaliye ve 5 ton sirkelik şıra, 1956 yılında ise sadece 10 ton hardaliye ve 3 ton şıra imal edilmiştir. O sen bağlar bozulduğu için hiç şarap etmemiştir. Damlıca imlathanesinde ise 1956 yılında 70 ton şarap imal edilmiş ise de, bu şaraplar Kircasalih (Edirneye bağlı) ten temin edilen üzüm-lerden imal edilmiştir.

Kırklareli bölgesinde büyük arazi sahibi hemen hemen yoktur. Bilhassa çiftlik şekline hiç tesadüf edilmez. Arazi genel olarak 1-30 dönümlük parçalar halindedir. Bu hal, bölgede geniş bir orta sınıfın doğmasına sebep olmuştur. Yine bu sebepten Kırklarelinde ortakçılık, yarıcılık ve kiracılık müesseseleri teşekkül edememiştir.

Arazinin yukarıda belirtildiği veçhile küçük parçalar halinde bulunuşu, makina ziraatının inkişafına tabii bir mani teşkil ederse de, son senelerde göze batacak şekilde bir makinalaşma faaliyeti de görülmektedir. Kırklareline ilk traktör 1925 yılında gelmiştir. Asıl makinalaşma hareketi 1950 den bu yana olmuştur. T. Ziraat müdürlüğünden aldığımız makina ve ziraat aletleri cedveli bu hususta yeter bilgi vermektedir.

ZİRAAT ALETİNİN CİNSİ	M İ K T A R I		
	Kasabada	Köylerde	Yektin
Traktör	10	29	39
Tekerlekli pulluk	3800	9980	13780
Çif tekerlekli "	70	230	300
Her çeşit Tırmık	1500	3500	5000
Traktör pulluğu	10	35	45
Mibzer	4	-	4
Santrifuj	15	60	75
Orak makinası	2	5	7
Biçer Bağlar orak makinası	2	8	10
Biçer Döver	3	3	6
Harman Makinası	5	-	5
Selektör	1	3	4
Tiryör	10	40	50
Çayır makinası	-	2	2
Kara Saban	300	2000	2300
Düven	2250	10000	10250
Döner kulaklı pulluk	50	350	400
Kültivaşör ve benzerleri	10	25	35
Mayi ilaç serpme makinası	40	20	60
Yem kırma makinası	2	-	2
Toz ilaç serpe makinası	5	-	5
Mısır daneleme makinası	5	10	15
Tınaz makinası	20	120	140
Traktör arabası	4	4	8

(1956 yılı ziraat istatistiğinden)

HAYVANCILIK: Kırklareli ve bölgesinde yalnız hayvancılıkla işgal eden (Kahya) bir zümreye tesadüf edilmez. Bununla beraber hayvancılık bölgenin mühim gelir kaynaklarından birini teşkil eder. Veteriner kayıtlarına göre Kasaba ve umum kazadaki hayvan miktarları şu şekildedir:

Cinsi	Kasabada	Umum kazada
At	349	3942
Merkep	338	3101
Katır	170	602
Sığır	2025	20440
Manda	64	4149
Koyun	9800	120968
Keçi	2045	66952

Kasaba dahilindeki hayvanların mahallât üzerinden taksimi işe şu şekildedir:

Cinsi	Akalar	Demittaş	Yayla	Doğu	Kocahıdır	Karaca	İbrahim	Karakaş
At	55	29	57	20	60	55	73	349
Merkep	129	34	65	66	9	42	50	335
Katır	16	49	83	8	1	7	6	170
Sığır	317	299	312	78	257	263	499	2025
Manda	33	1	-	-	30	-	-	64
Koyun	695	978	4645	997	1600	275	610	9800
Keçi	393	595	300	400	140	102	115	2045

Bu cedvellerin tetkiki bize bölgede hayvancılığın oldukça inkişaf ettiğinin gösterdiği gibi, bilhassa mahallât üzerinden hayvan miktarına gösteren cedvel, Yayla ve Kocahıdır mahallelerinin en çok koyun ve keçi besleyen mahalleler olduğunu göstermektedir. Bunun sebebi şüphesiz ki bu mahallelerin haiz olduğu mevkinden ileri gelmektedir. Filhakika Kasabanın coğrafi durumunu izah ederken kasabanın şimal kısmının verimsiz topraklarla kaplı olduğunu açıklamıştım. (Sahife 6)

Binaenaleyh bu bölge kısır topraklar sahası olduğu için hayvan beslemeğe müsait yerler çoktur. Cenup kısmı ise zengin alüviyonlu toprakları ihtiva ettiğinden bu bölgede mera halinde bırakılmış toprağa tesadüf edilmez. Binaenaleyh böprakla ilgili iş hayatları daha ziyade şimale mütevaccih olan Yayla ve Kocahıdır mahalleleri bu sebepten, çifcilikteki noksanlıklarını hayvancılıkla telafi etmek zaruretini hissetmişlerdir. Eskiden bu mahallelerden yayla manallesine "Kepek Yaylası" denmekte olduğunu Ali Rıza Dursunkaya kaydetmektedir. Ona göre bu kısım o vakitler meskün olmayıp daha doğrusu çok az meskün olup buradaki halk hassaten hayvancılıkla iştigal eder, ve şimdiki Yayla meydanaındaki mahal ve civarında hayvanlarına yem olarak kepek verirlermiş, Bu yüzden de son zamanlara kadar buraya Kepek yaylası denilmekte devam olunmuş.

Rivayetin doğruluğunu başka bir kaynaktan teyit ve tevsik edemedimse de, bu gün de bu mahalle halkının hayvancılığa fazla önem vermiş olması rivayetin doğruluğunu takviye edici mahiyette görünmektedir.

1956 yılında umum kazadan ,canlı hayvan ve hayvan mahsulâtı olarak aşağıda gösterilen miktarlarda ihracat yapılmıştır:

<u>At</u> 16	<u>Merkep</u> 21	<u>Katır</u> 2	<u>Boğa</u> 3	<u>Öküz</u> 562	<u>Dana</u> 84	<u>Manda</u> 89		
<u>inek</u> 134	<u>Malak</u> 14	<u>Domuz</u> 13	<u>Koyun</u> 9091	<u>Kuzu</u> 13447	<u>Keci</u> 4004	<u>Oğlak</u> 1	<u>Tavuk</u> 8775	<u>Hindi</u> 322
<u>Yapak</u> 8000 Kg.	<u>Sucuk</u> 2215 Kg.	<u>Kesilmiş et</u> 68730 Kg.	<u>Koyun bası</u> 353					

1956 yılında mazbahada kesilen hayvan miktarı ise şöyledir:

<u>Siğir</u> 2169	<u>Dana</u> 337	<u>Manda</u> 173	<u>Malak</u> 71	<u>Koyun</u> 2960	<u>Kuzu</u> 9687	<u>Keci</u> 3677	<u>Oğlak</u> 793
----------------------	--------------------	---------------------	--------------------	----------------------	---------------------	---------------------	---------------------

Bütün bu istatistiklerin tetkiki bize hayvancılığın mühim bir yer işgal ettiğini göstermektedir.

B)-TİCARET:

Trakya demiryolu henüz ikmal edilmediği devirlerde,yani Balkan harbindan önceleri ,bütün Trakyanın olduğu gibi Kırklarelinin de yegane ithalat ve ihracat merkezi Tekirdağ iskelesi imiş.Bölge dahilinde istihsal olunan bütün mahsulât,at,merkep,katır ve öküz arabaları ile bu iskeleye götürülür ve dönüşte kasabanın ihtiyacı olan ticaret eşyası alınırmiş.Bu gün iki taraflı kazanç temin edenler için söylenen "Tekirdağ Kirası" tabirinin bu zamandan kalma olması çok muh-yemeldir.

Trakya demiryolu bittikten sonra ,Tekirdağın işağı etmekte olduğu ticari mevki Alpullu İstasyonu almış ,bu defa ihracat malları yine arabalarla Alpulluya götürülerek orada Trene teslim edilmeğe başlanmış.

1911 yılında Mandıradan ayrılan bir kolla Kırklarelinin bu hatta bağlanması sonunda da artık ticari münasebet doğrudan doğruya trenle ve İstanbul ile yapılmaya başlanmış.Bu suretle de gerek Tekirdağ ve gerekse Alpullu haiz oldukları eski önemini tamamiyle kaybetmişler.

Bu gün İstanbul Kırklarelin en mühim ihracat ve ithalat pazarı bulunmaktadır.

Edirne-İstanbul asfaltının(Fatih yolu) inşası üzerine nakliyat kamyonlarla yapılmaya başlanmıştır.Halkın kamyonlara ve otobüslere rağbet göstermesinin türlü sebepleri vardır.Bir defa gerek eşya ve gerekse insan nakli kamyon ve otobüslerle daha ucuz yapılmaktadır.Sonra zaman bakımından büyük tasarruflar sağlanmaktadır.Tren istanbula 10-12 saatte vardığı halde otobüsler aynı mesafeyi 5-6 saatte kat etmektedirler.Ayrıca tüccar malını kamyonla alıcının deposuna kadar götürmek imkanını elde etmekte,bu suretle de ,hem tamim ve tahliye masraflarından hem de trenle yapılan nakliyatlarda vuku bulan zayıatlardan kurtulmaktadır.Nihayet mali ile birlikte parasız olarak seyahat etme imkanlarına da sahip bulunmaktadır.Bazı malların seri nakle ihtiyaç göstermeleri(Peynir ve kaşer gibi sebze V.S.gibi) de kamyonların ticari eşya naklinde trene üstünlük kazanmasına sebep olmuştur.İşte bütün bu kolaylıklar Kırklarelinde ticari münasebetlerin tamamen kamyonlarla yapılmasına yol açmıştır.

Bugün kırklareli belediyesinde kayıtlı olan nakil vasıtalarının tetkiki de otobüs ve kamyonla verilen kıymeti ifade etmektedir. Zira nakil v sitalarının eksiriyetini kamyonlar ve otobüsler teşkil eder: 8/5/957 tarihinde Kırklareli belediyesine kayıtlı vasita mevcudu şöyledir:

Kamyon	118	Kamyonet	20	Burada şu noktayı da açıklamak faydalı olacaktır. (Bu cedveldeki rakamlar belediye nakil vasıtası defterinden alınmıştır)
Otobüs	25	Otomobil	29	
Traktör	24	Jeep	16	
		Motosiklet	16	

Burada şu noktayı da açıklamak faydalı olacaktır:Mevcut Traktörler her ne kadar ziraat aleti iseler de,Kırklarelinde haddi zatında bunlar yük ve insan taşımak işinde kullanılmaktadır.Bunda çifcilik bahsinde açıkladığım gibi traktör sahiplerinin,bir traktörün masrafını koruyacak kadar toprağı bulunmamasıdır.

PAZAR ve PANAYIR:

Kasabada haftada bir gün (Çarşamba günü) Karauur meydanı denen mahalde pazar kurulur. Bu pazar eskiden Saliyeri denen ve Şimdiki Kapan camii ile park arasında kalan sahada ve salı günleri kuruluyormuş. Bu mahalle daha çok eskiden "Kapan Pazarı", sonraları ise "Salı Yeri Pazarı" denirmiş. Bu gün bu pazarın kurulduğu mahaldeki bir sokağa hala Salı yeri sokağı adı verilmektedir. Esasen bu mahalde mevcut olan Karacaibrahim bey camii de "Kapan Camii" denmesine sebep bu hadisedir. Bu kapanlar o zaman şimdiki modern hallerin vazifesini görmüş.

Kasabanın bu kısmının açılması ve burada bir park tesis edilmesi sıralarında pazar Karauur meydanına nakledilmiş ve günü de salıdan çarşambaya çevrilmiştir.

Bu pazara Civar köy, nahiye kaza ve vilâyetlerden gelenler olur. Pazarda her çeşit taze sebze, yağ, yumurta, tavuk, hayvanhasır, çanak çömlek, giyim ve mutfak eşyası, mevsiminde taze balık, meyva satılır. Bu haliyle Kırklareli Çarşamba pazarı, İstanbul pazarlarını andırır. Şu farkla ki, aynı gün Kırklarelinde yiyecek ve giyecek eşyası satılan pazarın hemen yanında bir de hayvan pazarı olur. Bu hal ona, İstanbul pazarlarından ayrı bir manzara verir.

Pazar gelen tüketicilerin hemen hemen %90 ının kadınlar teşkil eder. Pazarda zahire satılmaz. Zahire münhasıran zahire borsasında satılır.

Üretici malını ya doğrudan doğruya pazara getirerek müşteriye arz eder ve yahut ta sebzeçi, yumurtacı gibi esnaflara toptan satarak mal ikinci elden pazara arz edilmiş olur. Bundan başka "Kabzımal" namı altında mutavassıt yoktur.

Panayırların muayyen zamanlarında (Biri 1-15 Mayıs, diğeri 1-15 Eylül arasında) açılan ve ilk bahar ve sonbahar panayırları adını alan ve 3-5 gün devam eden bu panayırlar, bir nevi ekonomik fuarlar mahiyetindedir. Bilhassa köylü bu panayırlara, elinde artık çift vasıtası olmak vasfını kaybetmiş olan hayvanlarını satmak veya hut işe yararları ile değiştirmek gayesiyle iştirak eder. Canbaz denen ve ekserisini çingeneler teşkil eden mutavassıtlar, köylüden hem mal alan ve hem de mal satan kimselidir. Trakya panayırlarının bir hususiyeti bilhassa nazarı dikkatı celbetmektedir. Bu panayırlar o şekilde tertip edilmiştir ki, Panayır Trakyanın bir başından başlar ve sıra ile birbirini takip ederek diğer başında sona erer, Bu hal bir mevsim boyunca Trakyanın her tarafında iktisadi bir harekete sebep olur.

Bu panayırlarda daha çok hayvan alım satımı yapılmaktadır. Sonbahar panayırı daha hareketli geçmektedir. Panayırlara İstanbuldan Tiyatro, salıncak, döner atlar gibi eğlence vasıtaları da getirilmekte, bilhassa tuluzat kumpanyalarının tiyatroları köylüler tarafından çok tutulmaktadır.

Panayırlarda satış muamelesi gören hayvan miktarını gösteren bir istatistiği maalesef bulmamıştım. Bununla beraber bu panayırlarda yapılan hayvan satışları sonunda belediyece alınan ihtisap resimlerine ait bulunduğum bilgiyi buraya koymayı faydalı gördüm.

1956 ilk bahar panayırında	1796	Lira	92	kuruş.
" Sonbahar "	4050	"	57	"
1957 ilkbahar "	2376	"	00	"

TİCARET HAYATI Kırklarelinde ticaret hayatını;

I)-Dışarıdan alış veriş için gelenler (Ki çoğunu köylüler teşkil eder)

2)-Kasaba içinde mamul madde satan esnaflar.

3)-Köylünün malını alarak ya doğrudan doğruya veya mamul hale getirdikten sonra dış ticaret merkezlerine sevkedilen büyük tüccarlar olmak üzere 3 grupta toplanabilir.

Bu üç kısım içinde bilhassa esnaf sınıfı oldukça büyük bir yer tutmaktadır.

Netekim kasabadaki dükânları gösteren aşağıdaki cedvelin tetkiki (Cedvel 1957 belediye tabele kayıtlarından çıkarılmıştır.) bu hususta açık olarak gösterecek mahiyettedir:

<u>Dükânın cinsi</u>	<u>Adedi</u>	<u>Dükânın cinsi</u>	<u>Adedi</u>
Yemişçi ve sebzeçi	33	Bisikletçi	5
Kasap	14	Bıçkıcı	4
Kahveci	62	Fotoğrafçı	5
Bakkal	92	Makina tamircisi	1
Zahireci	56	Saat tamircisi	4
Küpeçi	9	Kaynakçı	8
H. Elbiseci	5	Oto Tamircisi	15
Manifaturacı	24	Han	7
Kırtasiyeci	3	Otel	4
Tekel Bayii	8	Keresteci	3
Yoğurtcu	3	Kavaf	8
Züccaciye	2	Yağhane	5
Tenekeci	4	Arabacı	10
Fırıncı	21	Kömürçü	5
Eskici	12	Nalbur	9
Aşçı	15	Yemenici	3
Berber	31	Tüfek tamircisi	2
Terzi	66	Tornacı	1
Saraç	7	Radıyo tamircisi	2
Köfteci	15	Köseleci	2
Tuhafiyeci	13	Mandıra	2
Kunduracı	31	Gömlekcı	1
Kalaycı	3	Turşucu	1
Sobacı	9	Akaryakıt	4
Marangoz	17	Oto yedek parça	8
Bakırcı	5	Fıçıcı	1
Derici	8	Şapkaçı	2
Hurdacı	2	Tabelacı	1
Kireççi	3	Minderçi	1
Tuzcu	4	Süpürgeci	1
Pastacı	2	Sayacı	3
Çarıkçı	8	Kuyumcu	4
Nalbant	7	Semerci	1
Tatlıcı	2	Şayak dolabı	1
Gazozhane	3	Camcı	2
Demirci	15	Halıcı	1
Helvacı	3		
Oduncu (Depo)	8		
	<u>725</u>		<u>136</u>
		725	
		136	
Yekün :		<u>861</u>	

Mamun tütün	90737	Kg.
Kibrit	16253	"
Çay	4744	"
Tuz	1241951	"
Muhelif içkiler	34896,55	Lt.
Bira	53744,50	"
İspirtolar	22288,98	"

Cedvelin tetkiki bize aynı zamanda kasabada zanaat hayatının da oldukça ileri olduğunu göstermektedir. Yalnız şurasını açıklamak gerekir ki, Kırklarelinde, Anadolu'nun birçok bölgeleğinde sık sık tesadüf edilen oğlun babanın san'atını devam ettirmek adetine kırklarelinde pek tesadüf edilmektedir. Her ne kadar böyleleri hiç yok değil se de bir kaide teşkil edecek yekün teşkil etmemektedirler.

Sonra çıraklık süresi sonunda yine Anadolu'da gördüğümüz ve eski esnaf teşkilatından kalma bir adet olan bir toplantı ve merasim yapılma halinde de Kırklarelinde tesadüf edilmez.

Kasabanın ticari durumunu daha iyi gösterebilmek için 1955 ve 1956 yıllarında yapılan ithalât ve ihracata ait Ticaret Odasından aldığım istatistikî bilgi yi de buraya ilave etmeyi faydalı buldum:

1 9 5 5 Y I L I

İHRACAT		İTHALÂT	
Cinsi	Miktarı(Ton)	Cinsi	Miktarı(Ton)
Ayçiçeği	1850	Akaryakıt	1600 ton
Ay çiçeği küspesi	2900	Manifatura Eş.2400000	Metre
Kaşer Peynir	100	Kereste	800 M3.
Ham deri	170	Çimento	600 ton
Yapağı	180	Şeker	850 "
Keçi Kılı	50	Tuz	1200 "
Beyaz peynir (Teneke)	40000	Yiyecek maddeleri	3000 "
Küçük baş hayvan	36000adet	Yaş Sebze	500 "
Büyük baş "	3500 "	Kalay ve teneke	120 "
Yumurta	340sandık	Pencere camı	500 sandık
Hububat(Ofis hariç)	2500 ton	Kavafiye ve kunda malzemesi	60 tone
Kireç taşı	22000 "	Çuval ve kaneviçe	25 "
Odun	2500 "	Elektrik mal.Vs.	90 "

1956 yılı ithalât ve ihracatına ait ise bu şekilde miktar üzerinden bir istatistik bulamadım. 1956 yılı istatistikleri kıymet üzerinden hesaplandığından ben de aynen aldım:

İHRACAT		İTHALÂT	
Cinsi	Kıymeti(T.L.)	Cinsi	Kıymeti(T.L.)
Ay çiçeği yağı	5.050.000	Akar yakıt	1.100.000
" " Küspesi	620.000	Bakkaliye(Kahve,şeker, tuz dahil)	6.932.000
Beyaz Peynir	1.125.000	Manifatura	2.200.000
Kaşer Peynir	1.500.000	Tuhafiye	700.000
Krema	140.000	Züccaciye	105.000
Ham deri	470.000	Hırdavat ve nalturiye	875.000
Yapağı	1.800.000	Kereste ve inş.Mal.	520.000
Keçi kılı	100.000	Çimento	250.000
Canlı hayvan	1.500.000	Oto ve kamyon aksamı	520.000
Yumurta	50.000	Kavafiye ve lecazimatı	480.000
Buğday(Ofishariç)	150.000	Kalay	50.000
Çavdar(")	160.000	Teneke	85.000
Arpa (")	100.00	Cam	40.000
Yulaf (")	60.000	Çuval ve kaneviçe	80.000
Mısır (")	500.000	Kirtasiye	80.000
Kireç	200.000	Elektrik malzemesi	50.000
Odun ve kömür	250.000	Sebze,meyva ve balık	150.000
Tütün	150.000	Tıbbî levazimat	200.000
Diğer maddeler	1.000.000	Diğer maddeler	120.000
Ofis mübayaası	2.150.000		
Kekün	17.075.000		14.537.000

C)-Endüstri:

Kırklareli kasabasında fabrika endüstrisinin ileri bir inkişafa ulaştığı pek söylenemez. Bu gün kasabada fabrika vasfını taşıyan 5 Ay çiçeği ve Un fabrikası ile 1 adet sadece ayçiçeği yağı imal eden ve bir de Tahin imal eden müessese vardır. Bunların yanında Belediyeye ait bir buz fabrikası ile bir de Elektirk fabrikası vardır.

Bunların dışında her ne kadar bazı diğer müesseseler mevcutsa da bunları daha ziyade küçük sınaî gurubuna ithal etmek daha doğru olur. Bu gurubu dahim müessese ve imalathaneler şunlardır:

4 tomruk bıçkısı, 6 küçük bıçkı, 4 ince tuz imalâthanesi, 2 şarap ve hardaliye imalâthanesi, 2 tahin ve susam yağı imalâthanesi, 5 yapak tarağı, ayrıca çanak, çömlek ve desti ~~eden~~ imal eden kasaba dahilinde imalayhane mevcuttur.

Fabrikalar:

1)-Belediye buz fabrikası: 15 işçisi olup işçilerinin hepsi kasaba halkındandır. 4-5 lira arasında yevmiye alırlar. Faaliyet devresinde günde 8 saat üzerinden 3 ekip halinde çalışır. ve Normal şartlar altında 8 saatlik iş süresinde 500 Kg. Buz imal eder. Her ekip 5 kişiden ibarettir. Müşterisi tamamen kasabadandır. Kasaba ihtiyacını zor karşılamaktadır.

2)-Sıtkı Pekip ve Or.Koll.St. Yağ ve un fabrikası:

Fabrikanın istihsal mevzuu Ayçiçeği yağı ve undur. Fabrikada 25 işçi ve 2 idareci personel vardır. İşçilerin altısı Karahıdır köyünden İi Kavaklı köyünden mütebaki 18 işçisi de kasabadandır. İşçilerden ikisi makinist ve 3 ü de usta işçidir. Makinistler ayda 250 şer ve usta işçiler de 220 şer lira aylık alırlar. Diğer işçilerin yevmiyeleri 4-5 lira arasında değişmektedir. Günde 8 saat üzerinden 3 ekip halinde çalışmakta ve yılda 300 gün faaliyet göstermektedir. Fabrikanın yağhane kısmı şirket namına çalışır ve istihsal ettiği yağın bir kısmını kasaba ve köylüye dahilinde satar, Mühim bir kısmını da İstanbul'a ihraç eder. Tali madde olan Küspe Tekirdağına sevk edilir. Diğer tali madde olan kabuk kasaba halkı tarafından çuvalı 40-50 kuruştan alınarak kışın yakacak olarak kullanılır. Un mevzuunda doğrudan doğruya müşteri hesabına çalışmaktadır. Düz un yapılır .Kiloda 3 Krş. Öğütme ücreti alınır.

3)-Ahmet Ziva Cetintas ve Oğulları:

Bu firmanın aynı işletme tarafından idare edilen kasaba dahilinde iki ve bir de kavaklı köyünde olmak üzere 3 fabrikası vardır ve her üç fabrikanın da işstgal mevzuu ay çiçeği yağı ve Un'dur. Kasaba dahilindeki fabrikaların her ikisi de 17 şer işçi tarafından idare edilmekte ve günde 8 saat üzerinden 3 ekip halinde yılda 300 gün faaliyette bulunurlar. Bu fabrikaların da istihsal ettikleri yağın bir kısmı dahilinde sarf olunur, mühim bir kısmı İstanbul'a, küspe de keza Tekirdağ'a ihraç edilir. Un mevzuunda müşteri hesabına çalışır ve Kilo başına 3 kuruş öğütme ücreti alınır. Her iki fabrikanın da üçer makinist, birer ustabaşı ve birer de taşçı ustası olmak üzere beşer usta işçisi vardır. Makinist ve usta başılar 250 şer , Taşçı ustaları 200 er lira aylık almakta, diğer işçilerin yevmiyeleri 4-5 lira arasında değişmektedir. İşçilerin çoğu kavaklı, karahıdır ve asılbeyli köylerinden, bir kısmı da kasaba halkından teşekkül etmektedir.

4)Yakup Gürel Fabrikaları:

Ayçiçeği yağı ve Un mevzuu ile işstgal eden aynı işletmeye bağlı iki fabrikası vardır. Her iki fabrikanın 30 işçisi, iki teknik 3 de idareci personeli vardır. İşçilerin bir kısmı kavaklı ve karahıdır köylerinden ekseriyeti kasaba halkındandır. İşçiler 4-5 lira arasında yevmiye alırlar ve günde 8 saat üzerinden 3 ekip halinde yılda 300 gün

faaliyette bulunurlar.Bu fabrikaların da diğer fabrikalar gibi istihsal ettikleri yağın bir kısmı dahilde sarf olunur,mühim bir kısmı ise İstanbula ihraç edilir.Küspe Tekirdağa ihraç edilir.

Un ücret mukabili müşteriye yapılır.

Burhan İnce Yağ Fabrikası:

İştigal mevzuu ay çiçeği yağıdır.Fabrikanın altı işçisi,bir teknik bir de idareci personeli vardır.Günde 8 saat üzerinden 1-2 ekip halinde yılda 280 gün faaliyette bulunur.İşçiler 5-5 lira arasında yevmiye alırlar.İstihsal ettiği yağın mühim bir kısmı İstanbulla,Küspe de Tekirdağa sevkedilir.

Burhan İnce Tahin İmalathanesi:

Fabrikanın yedi işçi,bir teknik ve bir de idareci personeli vardır.İşçilerin hepsi kasabadandır.4-5 lira arasında yevmiye alırlar.Günde 8 saat üzerinden 1-2 ekip halinde yılda 200 gün faaliyette bulunur.Fabrikanın müşterileri merkez ve civar köylerdendir.

Belediye Elektrik Fabrikası:

9 işçi 4 teknik ve 4 idareci personeli vardır.İşçilerin hepsi Kırklarelinin içindedir.Senede 800.000 Kws.Elektrik istihsal eder.Şehir ihtiyacını karşılayamamaktadır.

Fabrika endüstrisine dahil bu müesseselerin gerek makina güçleri ve gerekse iş yerinde bulunan diğer istihsal makinaları,Ticaret ve sanayi odasından alınmış bilgilere istinaden."TİCARET UNVANI CEDVELİ" adı altında bir cedvel tanzim edilerek teferruatlı olarak gösterilmiştir.B. cedvelin incelenmesi bu fabrikaların kapasiteleri,senelik fiili istihsal durumları hakkında kafi bilgi vermektedir.

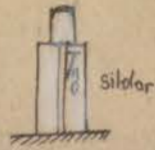
Küçük sınaî planına dahil addedebileceğimiz,yukarıda cins ve miktarlarını yazdığım imalathanelerden başka,kasaba dahilinde(9) adet çanak çömlek,desti ve küp imalathanesi vardır.

Kasabada ekonomik bir değer ifade edecek derecede el dokumacılığı görülmemektedir.Eski muhacirlerden (Bilhassa Boşnaklar) birkaç ailede de yün kilim dokuma tezgahı varsa da haiz ehemliyet değildir.Yeni gelen Bulgaristan göçmenleri arasında el dokumacılığı daha ileritmiş bir vaziyettedir.Bilhassa bu son muhacirler arasında,eski paçavralardan kilim dokumak işi geçim hususunda kendilerine büyük yardım sağlamaktadır.Bu işle uğraşanların el tezgahları evlerinde bulunmakta ve kilimin metresini 100 kuruştan dokumaktadırlar.

Kasabada 3 tane tabakhane de mevcutsa da,bunlar iptidair halde-
dir .Bu müesseselerde ham deri tabaklanır.

Kırklarelinin Sınai ve Ticari Plânı

- 1 Ahmet Ziya yağ ve un Fabrikası
- 2 Yakup Gürel " " "
- 3 Ahmet Ziya " " "
- 4 Yitki Petrol ve Or. " " "
- 5 Belediye Buz " "
- 6 Yakup Gürel yağ ve un " "
- 7 Burhan İnce yağ " "
- 8 Belediye elektrik " "

Sibolar

Yüksek Silolar

T.M. Ofisi

Yağ Kaneması

KIRKLARELİ

Hali Haxır Plânı

- Umumiyetle esnafın toplandığı bölge
- Zahireci lerin toplandığı bölge
- Oto tamireleri, koznakçı ve arabacıların toplandığı bölge
- Anar yakıt satış istasyonu

Ticari Unvan	Müessesenin isgal Mevzuu	Sermayenin qesidi		Muharrir K. Makinalari	Teknik Kapasite	yillik Ham Mad. kapasitesi	yillik Fiili sarfiyat	Fiili istihsal																						
		Sabit	Mütedavil					Cinsi	Adedi	Normal şartlar altinda		yillik Fiili Ham Mad. Kap. 55 No: Suretkrup		istihsal adlari Mad.		19. gerentideki kul. Baslica Mad.	1955	19. gerentideki kul. Baslica Mad.	1955	19. gerentideki kul. Baslica Mad.	1955	19. gerentideki kul. Baslica Mad.	1955	19. gerentideki kul. Baslica Mad.	1955					
										Adedi	Birim	Yerinde kullanilan baslica Makinalar	Yillik Fiili Ham Mad. Kap. 55 No: Suretkrup	Yillik Fiili Ham Mad. Kap. 55 No: Suretkrup	Adedi											Birim	Adedi	Birim		
Ahmet Z. ve Oğulları	Ayçiçeği yağı istihsalı ve un	600.000	100.000	dizel Mot.	1	70	Ayçiçeği yağı	2	Kg.	800	17.600	Ayçiçeği yağı	Ton	1500	78.000	Ayçiçeği yağı	Ton	1600	80.000	Ayçiçeği yağı	Ton	1500	80.000	300	3	25	-	-	2	42
Burhan ince	Heretouddin elek Mot.	100.000	40.000	1	15	Ayçiçeği yağı	1	Kg.	600	1300	Ayçiçeği yağı	Ton	600	30.000	Ayçiçeği yağı	Ton	1000	50.000	Ayçiçeği yağı	Ton	1000	50.000	300	1-2	6	-	-	1	15	
																														1
Ahmet Z. ve Oğulları	Ayçiçeği yağı ve un imali	130.000	130.000	dizel deutz	1	40	Ayçiçeği yağı	1	Kg.	200	500	Ayçiçeği yağı	Ton	300	100.000	Ayçiçeği yağı	Ton	600	30.000	Ayçiçeği yağı	Ton	15	37.500	60	1	7	-	-	-	60
Ahmet Z. ve Oğulları	Nebati yağ ve un imali	150.000	500.000	dizel Austin	1	63	Ayçiçeği yağı	4	Kg.	1500	3300	Ayçiçeği yağı	Ton	2250	100.000	Ayçiçeği yağı	Ton	3663	199.073	Ayçiçeği yağı	Ton	630	133.000	250	2-3	35	-	-	1	180
Niyatup örel ve oğulları	Nebati yağ Fb.	150.000	500.000	Grosley diz	1	75	Ayçiçeği yağı	2	Kg.	1200	2760	Ayçiçeği yağı	Ton	1500	95.000	Ayçiçeği yağı	Ton	5000	Ayçiçeği yağı	Ton	1400	31.000	365	3	30	-	-	11	3	150
Burhan ince Tahin imalathanesi	Tahin imali	100.000	50.000	Elek Mot.	1	15	Tahin	1	Kg.	500	1000	Susam yağı	Ton	100	28.000	Susam yağı	Ton	250	350.000	Tahin	Ton	200	40.000	200	1-2	7	-	-	1	Et. H. K. W 3.000
Belediye Baz Fb.	Buz imali ve Soğuk Hava	80.000	50.000	diz crestley	1	53	Buz	1	Ton	0,5	50	Buz	Ton	8000	Buz	Ton	8000	300	3	5	-	-	-	2	K. W 8000					
																										1	23	50		
Belediye Elektrik Enerjisi Sant.	Elektrik Enerjisi	489.768	230.000	diz Hedap Skada	1	140	Elektrik	1	K. W	350	188	diz Hedap Skada	1	K. W	8000	diz Mot	1	K. W	365	3	9	-	-	-	1	4	Mazot 350			
																												1	188	Blacstone

Bos Zamanların Kullanılması,Eğlenceler:

Kasabada bir kapalı iki de bahçe olmak üzere 3 sinema,70 kahve, I şehir kulübü,4 bahçe(Park) bir askeri gazini(Mahfel) vardır.

Sinemalarda ekseriyetle Amerikan,Rürk ve İtalyan filimleri oynatılmaktadır.Halkyerli filimlere ve bilhassa bunlardan dramatik mevzulu olanlara fazla ilgi göstermektedir.Amerikan filimlerinden Kovboy ve polisier gençler ve çocuklar arasında çok rağbet görmektedir.

Sinema ,eğlence yerlerinin başında gelmektedir.Küçük çocuklar dahi (8-10 yaş) geceleri yalnız başlarına sinemaya gitmektedirler.Son zamanlarda belediye nizamnamesi hükümlerinin sıkı bir surette kontrolu neticesindedir ki,bu gibi küçüklerin geceleri sinemaya gitmeleri nisbeten önlenmiştir.Kapalı sinema kış mevsimlerinde geceleri iki matina,haftanın 4 gününde de gündüz matinaları yapmaktadır.Genç kızların geceleri yalnız başına sinemaya gittikleri görülmemiştir.Gündüzleri dahi sırf kadınlara tahsis edilmiş olan çarşamba ve cuma matinalarına, ya aileleri ile birlikte gitmekeler veyahut ta arkadaşları ile beraber toplu halde gitmektedirler.

Çocukların ve gençlerin sinemadan sonra alâka gösterdikleri iki eğlence daha müşahede edilir:

1)-Spor

2)-Kahve

Gençlerin herbiri kasabada mevcut 3 spor kulübünden (Gençlik spor, Başak-Spor ve Güneş-Spor kulüpleri) birine mensup bulduklarından, gerek bu kulüpler arasında ve gerekse bu kulüplerin hariç kulüplerle tertipledikleri maçlara iştirak etmek veya seyretmek,onların eğlencelerinin ikinci mevzuunu teşkil eder.

Nihayet üçüncü bir eğlence merakları da kahvehanelerde kâğıt oynamak,tavla ve bilardo gibi oyunlar oynamak gelir.Kahvehaneler günün her saatinde doludur.Bilhassa cuma ertesi ve pazar günleri ve bilumum geceler kahvehaneler tamamıyla doludur.Kasabada umumi olarak kahvehanelere karşı büyük bir alaka vardır.1950 yılı bidayetinde kasabada sadece 12 kahvehane mevcutmuş,1950 den 1957 yılının ikici ayı sonuna kadar yeniden 58 kahvehane daha açılmak suretiyle,bu gün mevcudu 70 i bulmuştur.Bu da kahvehanelere karşı gösterilen alakanın riyazi bir delilini teşkil eder.

Kahvehaneler gibi içkili lokantalarda akşamları ve şehrin pazar günü olan Çarşamba günleri doludur.1957 yılı ilk iki ayı sonunda kasaba dahilinde 10 içkili lokanta mevcut idi.

Kadınlarında kendi aralarında eğlendikleri görülür.Kadınlardan daha fazla memur ve esnaf ailelerinin ayda muayyen bir kabul günleri vardır.Bu kabul günleri oldukça kalabalık ve eğlenceli geçer.Fakat bunun dışında da toplandıkları ve bu hususi mahiyetteki toplantılarda daha ziyade bezik gibi kâğıt oyunları oynadıkları görülür.Bu hal kasabada oyuna karşı umumi bir temayül olduğunu gösterir.

Eskiden genç kızlar birbirlerine yardım etmek gayesiyle aralarında toplanırlar ve bu toplantılarda hem iş görülür hem de eğlenilirmiş.Bu gün umumiyetle "İmece" denen ve bazı göçmenlerin(Bulgaristan) "Meci" dedikleri bu nevi toplantılara hemen hemen tesadüf edilmemektedir.Bundan da sosyal hayatın ferdileşmeye doğru bir inkişaf gösterdiği neticesi çıkarılabilir.Daha doğrusu kasaba dahilinde ictimai yardımlaşma duygusunun zayıf olduğu neticesi çıkarılabilir.

Eskiden(1950 den önce) Halkevlerinde haftada bir gece(Umumi olarak cumertsini pazara bağlayan gece)aile toplantıları yapılırdı.Parasız olan bu toplantılara fakir zengin,memur herkes iştirak eder,dans edilir,halk türküleri ve şarkılar söylenir,millî oyunlar oynanır ve şiirler okunurdu.Hatta şifri müsabakaları da yapılır ,tombala ,ateş oyunu dene ve bir nevi köşe kapmaca oynu sayılabilecek olan oyunlar tertip edilir ve böylece bütün bir haftanın yorgunluğu samimi bir hava içinde giderilirdi.Bu toplantılarda sosyal problemler de ele alınır ve bu konular da münakaşalar yapılırdı.Kısaca bu toplantılar hem bir eğlence mevzuu olurlar hem de sosyal bir okul vazifesini görürlerdi.Halkkevlerinin kapanması ile bu nevi toplantılar da kasabada sona ermiştir.Bu gün şehir kulübünde ve öğretmenler birliğinde ,üyeler arasında seyrek olarak aile toplantıları yapılmakta ise de,bunlar hiç bir zaman eski toplantılara mahiyetinde olamamakta,içmek ve dans etmekten daha ileri gidememektedir.

Yaşlı kadınlar komşuları ziyaretlerini sabahları yaparlar.Buna onlar"Sabah kahvesi" diyorlar.Bazı aileler daha ziyade hısım akrabalar veya samimi olanlar geceleri de (Daha ziyade kiş geceleri) münavebe ile bir evde toplanarak tombala ve kağıt oyunu oynadıkları görülmektedir.

Kırklarelinde,Anadolunun bazı bölgelerinde görülen "Arifine" denen eğlence nevinden eğlentilere,bir usta yanında çalıştıktan sonra o sanata öğreneler için yapılan eğlenti nevinden eğlentilere tesadüf edilmez.Buna mukabil senenin muayyen günlerinde yapılan eğlentiler vardır ki bunlara adetler kısmında gösterileceğinden burada ayrıca açıklamaya lüzum görmedim.

Halk pazar günleri eskiden kasabanın 5 Km.doğusundan geçen Büyükdere veyahut "Şeytan dere" adı verilmiş olan dereye gider ve orada geçirirdi.Daha eskiden bu dere boyu halkın yegane mesire yerini teşkil eder,pazar sabahları erken saatten itibaren kasaba ile dere arasındaki şose boydan boya at öküz,manda hatta eşek arabaları ile dolarmış.Derede hem eğlenilir hem de evde yıkanması zor olan kilim gibi ağır eşyalar yıkanırmiş.Bu gün tabiatı ile bu eski rağbet aynen devam etmektedir.Pazar günleri dereye giden aileler hem azdır hem de bunlar eğlenmekten ziyade temizlik için gitmektedirler.

Kasabada 4 bahçe(Park) vardır.Bunlardan ikisi İstasyon civarında biri şehrin ortasında diğeri de Yayla meydanıdadır.Kasabanın ortasındaki park adeta bir aile bahçesi hüviyetini taşımakta ve akşamları bilhassa cumertesi ve pazar akşamları kasabanın hemen hemen bütün sınırlarını burada bulmak mümkündür.

Dışarıdan temsiller vermek için gelen tiyatro ve okuyuculara daha ziyade yüksek tabaka rağbet göstermektedir.Buna sebep daha ziyade duhuliyenin yüksek oluşudur.

Bir de başta öğretmenler olmak üzere bazı mevr ve tüccarların yaz mevsiminde pazar günleri yaptıkları uzak gezintileri zikretmek gerekir,Bunlar 25-30 kişilik kabileler halinde ve otobüsle,şehri-böl-Vilayetin veyahut başka vilayetlerin görülmeğe ve gezilmeğe değer yerlerine giderek hem görgülerini arttırmış olurlar hem de hoş bir vakit geçirirler.1956 yılı yazında öğretmenler bu şekilde 8 gezi tertip etmişlerdir.

KIRKLARELİNDE İCTİMAİ TABAKALAR:

Kırklarelinde, gerek kasaba olarak ve gerekse bölge olarak ictimai tabakaların tam bir sınıflamasını yapmak hemen hemen mümkün değildir. Her ne kadar ilk nazarda ictimai tabakaları:

A)-Servetlerine,

B)-Kültür seviyelerine,

C)-İctimai perestijlerine göre sınıflamak mümkün gibi görünürse de, haddi zatında ictimai bünyenin içine girildikçe, bu esaslara göre yapılacak bir sınıflamadan da başarılı bir netice alınmanın pek de mümkün olmayacağı görülmektedir.

Bir defa Kırklarelinde tüketim (İstihlak) standardı bizi kati bir neticeye götürememektedir. Zira memurlarla aydınlar ve bazı tüccarlar arasında tüketim çok yüksek olduğu halde bazı zenginlerde de tüketimin çok düşük olduğu görülür. (Bu tüccarlar içinde milyonluk serveti olduğu halde, alış veriş için İstanbul'a giderken, orada kalacağı müddet içinde yiyeceği yemeğini (peynir, ekmek gibi) yanında götürülenler, ömründe bir defa sinemaya gitmemiş olanlar vardır.)

Bu hususta birkaç aile üzerinde yaptığım araştırma sonuçları şöyledir:

1)-Mesleği: Seyyar esnaf

Aylık geliri: Ortalama ayda 500-600

Nüfus sayısı: 6

Aylık gideri:

Kasab	60	Lira
Bakkal	100	"
Ekmek	45	"
Giyim kuşam	100	"
Eğlence	40	"
Müteferrik	50	"
Tenvirat	15	"
Yekün	410	"

3)-Mesleği: Memur

Aylık geliri: 465

Nüfus sayısı: 4

(Karı koca memur)

Aylık gideri:

Kasab	50	Lira
Bakkal	80	"
Tenvirat	12.5	"
Ekmek	18	"
Gazete ve Mec	20	"
mua		"
Meyva, sebze	60	"
V.S, Pazar mas.		"
rafı		"
Isınma	20	"
Eğlence	30	"
Çocukların		"
masrafı	15	"
Giyim Kuşam	60	"
Müteferrik	50	"
Taksit	25	"
Yekün	440.5	"

Netice:

Gelir	465
Gider	440.5
	<u>01465</u>

3-Mesliğı :Tüccar
Aylık geliri:1160
Nüfusu :5
(Gelir vergi dai-
resi kayıtların-
dan tesbit edildi.)

		<u>Günlük Gider:</u>	
		Kasap	85 lira
		Ekmek	19 "
		Bakkal	40 "
		Pazar mas.	100 " (Sebze, meyva, yağ, yumurta
		Giyim kuşam	100 " V.S.Dahil)
		Tenvirat	15 "
		Isınma	25 "
		Eğlence	15 "
		Su	15 "
<u>Netice</u>		Müteferrik	100 "(Buraya çocukların okul
Gelir	1160	Yekün	:514 masrafları, kendi şahsi
Gider	514		masrafı ve diğer masraf-
	646		lar dahildir.)

Buna mukabil geliri bu miktarların çok üstünden olan bazı tüccarların tüketiminin çok düşük olduğu müşahede edilmektedir. Bilhassa Boşnaklar Tüketim standardına göre ictimai tabakalardan her hangi birine ithalde büyük müşkilatlarla karşılaşılın bir zümre teşkil etmektedirler. Bu zümre eski yaşayış tarzlarından en küçük bir değişiklik yapmadıklarından, gerek giyim ve gerekse yiyecek hususunda zengini ile fakiri arasında bariz bir fark görülemediğinden bu güçlük büsbütün artmaktadır. (Harice karşı kapalı duran bu zümre üzerinde tetkikat yapmak istemiyse de objektif bir değer ifade edebilecek hiç bir netice elde edemedim.)

Gerçi aydınların ve memurların ve nihayet bazı tüccarların elbise ve merasim masraflarına mukabil daha ziyade çifci halkın da evlenme ve sünnet düğünleri gibi mühim saydıkları hadiselerde gösterişe çok ehemmiyet verdikleri görülmekte ise debütün bunlar tatmin edici bir neticeye ulaştıramamaktadır.

Bunun gibi toprağın taksimi de emin bir ölçü olmamaktadır. Zira toprağın çok parçalı oluşu ve toprak sahiplerinin hemen hemen çoğunun başka işlerle de meşgul bulunuşu (esnaflık, işçilik, hayvancılık gibi) toprak sahiplerinin de ictimai tabakalardan hangisine ithal edilmesi icabettiğinde sıhhatli bir ölçü olamamaktadır.

İctimai perestije gelince: Bundan önce de izah edildiği veçhile (Nüfus hareketlerinde) Muhtelif etnik menşeli hakların birleşmesinden meydana gelmiş olduğundan, burada ictimai perestije dayanan bir sınıflama yapmak mümkün değildir. Zira burada, Eşraf, ağa, bey gibi bir halk zümresine tesadüf edilemez. Bu sebeble, eğer muhakkak bu esasa göre bir sınıflama yapmak icabederse, bu takdirde, eşraf, ağa, bey gibi zamanın seyri içinde muhtelif sebebler tahtında cemiyet içinde sıvrilerek yükselmiş olan bir zümreden değil, daha başka değerlerden hareket etmek gerekmektedir. Bunun için de cemiyetin bu husustaki "Değer"lerini incelemek gerekir. Burada şu kadarını söylemekle iktifa edeceğim: bu gün ictimai perestijin esasını siyasi akideler teşkil etmektedir.

Bütün bu güçlüklerle rağmen elde edebildiğim birkaç objektif ölçüye istinaden Kırklarelindeki ictimai tabakaları bir dereceye kadar izah etmek yine de mümkün olabilmektedir.

Bu ölçüler:

- 1)-Toprağın fertelere göre dağılışı miktarı,
- 2)-Gelir vergisine tabi tüccarların senelik vergi miktarları,
- 3)-Esnaf,muhtelif meslek sahibi ve işçilerin miktarı,
- 4)-Ticaret odasında kayıtlı tüccarların derecelere göre miktarı.

Resmi kayıtlara göre kasaba dahilinde toprak sahibi 4310 toprak sahibi vardır.Bunların çoğunluğunu 20 hektara kadar arazi sahipleri teşkil etmektedir ki yekünü 4259 dur.Buna mukabil büyük-a- çok arazisi olan çifci sayısı ancak 51 kişidir.Bu 51 kişiden de 30-50 hektar arazisi olan 5 ve 50 hektardan fazla arazisi olan ise sadece 1 çifci vardır.Toprak sahiplerinin verdikleri vergi yekünü 9249 liradır. Diğer cihetten yalnız 6 büyük çifci vardır ki bunların vergi miktarları 483 lira 72 kuruş tutmaktadır.

1957 yılı başında Kırklareli ticaret odasına kayıtlı 572 tüccar vardır.Bunlar derecelerine göre şu şekildedir:

Drecesi	S E R M A Y E S İ	Miktarı
Fevkalade derece	100.000 liradan yukarı	24
I.inci	4000I-100.000 L.Arası	44
II. "	2500I-40.000 " "	86
III. "	1500I-25000 " "	157
IV. "	500I-15.000 " "	81
V. "	5.000 liraya kadar	180
Yekün		572

Bu cedvele göre kasabada 68 büyük tüccar var demektir.

Diğer taraftan gelir vergisinden alınan kayıtlarına nazaran: Kırklarelinde 3306 sabir esnaf,99 serbest meslek sahibi(Gelir vergisi kanununun 53 üncü maddesinde belirtilenler),1237 gezici esnaf, Gelir vergisi kanununa tabi mükellefler yanında çalışan 4755 işçi, nakil vasıtalarında çalışan da 453 kişi vardır.

Bu bilgilere istinaden Kırklarelindeki ictimai tabakaları aşağı yukarı şu şekilde göstermek mümkündür:

II.

Yüksek tabaka:Büyük arazi sahibi 6+Fevkalade ve I.Sınıf Tüccar 154 kişi

Orta Tabaka:Küçük çifci:436+ III,IV,Vinci sınıf tüccar 418,Serbest meslek sahibi 99,sabit esnaf 3306.memur 700.

Aşağı tabaka:Gelir vergisi mükellefleri yanında çalışan:4755,Gezici esnaf,1237,Kara nakil vasıtası işletenler 453,kasabada mevcut 9 fabrikada çalışan işçi 104.

Servetlerine göre yaptığımız nu tabakalanma bidayette de belirttiğim gibi kesin değildir.Zira bu ictimai tabakalar gerçek hayatta birbirinden kesin hatlarla ayırmak mümkün değildir: Bir baloda, parkta,kahvede kısaca ictimai hayatın her yerinde bu sınıflara yanyana görmek ve bulmak mümkündür.

Bunun yanında kasaba halkının tahsil derecelerine göre de ne şekilde bir tabakalanma arzettiğini göstermek yerinde ve faydalı olacak ise de,Bu hususta bu günkü durumu tavzih edecek tatmin edici bir bilgi bulmak mümkün olmamıştır.Bununla beraber burada 144 öğrenci üzerinde yaptığımız bir anketin neticesine dayanarak umumî bir mütalaa yürütmek mümkün ise de,çocuklarını okutan aileler daha ziyade aydınlar olduğu için ,bu ciheti daima göz önünde tutmak icabeder.Bu anket neticesine göre(Sahife 35 de izah edilmiştir.) 144 aile reisinden:

24 ü tahsilsiz,2 si mahalle mektebi mezunu,31 i İlk okul mezunu,16 si orta okul mezunu,5 i lise mezunu,10 u yüksek tahsil mezunu,11 i rüştiye mezunu 6 si meslek okulu mezunudur.

1935 yılı nüfus sayımı istatistiğinde bu hususa ait az çok bir bilgi mevcutsa da bu da aradan geçen 22 yılın tesiriyle ve esasen tasnifin de tahsil derecelerine göre değil de umumî olarak okuyup yazma satabdardına göre yapılmış olması hasebiyle tatmin edici bir mahiyet taşımamaktadır.

Bununla beraber bir fikir vermek gayesiyle bu neticeleri buraya almayı faydalı gördüm:

Tahsil	Erkek	Kadın	Yekün :
Okumak ve yazmak bilen	7 877	1796	9673
Yalnız okumak bilen	50	10	60
Okumak ve yazma bilmeyen	5960	5198	11158
Yekün	13887	7004	20891

Bundan başka ,Kırklarelinde Etnik menşee göre halkın ne şekilde tabakalandığını da göstermek faydalı olursa da bu hususa da yeter bilgi toplamak mümkün olamamıştır. ve esasen sayım istatistikleri de ferdin doğumunu belirttiğinden ailelerin etnik menşelere göre ne şekilde tabakalandığı belirtilememektedir.

Kırklareli içinde ki ictimai hayata daha iyi nüfuz edebilmek, bu hayatın yaşayan uzuvları ile temasa gelerek mukayese imkanları ortaya koyabilmek için muhtelif tabakalardan seçtiği birkaç aile üzerinde yapılan aile monografilerinin buraya koymayı faydalı buldum.

Ancak bu aile monografilerinin tahlil ve izahına geçmeden önce , miktarları kesin olarak bilinmeyen ve fakat harici müşahedelere göre epey kalabalık oldukları muhakkak olan "çingenelerden "Esmer Vatandaş) kısaca bahsetmeyi uygun gördüm:

Gayri muayyen gelire sahip bulunan bu zümre, umumiyetle, hamallık, boyacılık, veltik işçiliği, arabacılık, amelelik dilencilik (Sanat haline gelmiştir.) cambazlık, baltacılık yaparlar. Kırklarelinin nüfus hareketlerini izah ederken ,kasaba dahilinden muvakkat bir zaman için başka yerlere gidenlerin bulunmadığını ifade etmiştim. Orada bu neticeye varırken bu zümre nazarı dikkate alınmamıştı. Çingeneler senede iki defa (Pirinç ekim ve hasadında ve fakat daha ziyade ekim mevsiminde) bütün ailece çeltiklere giderler ve ekim sonuna kadar orada kalırlar. En çok gittikleri mıntika uzunköprü ve civarındadır.

Kasaba içinde toplu halde buldukları mahalleler olduğu gibi muhtelif mahalleler içinde oturanlar da vardır. En çok toplu oldukları mahalle eskiden kule mahallesi denen ve o zamanlar hassaten çingenelerin oturmakta olduğu Kocahıdır mahallesi ile yine eskiden Tokmeğlu mahallesi denen ve şimdiki Akalar mahallesidir.

Bunların kendilerine has örf ve âdetleri başlı başına bir tetkik konusu teşkil edecek kadar zengindir.

Bunun yanında şunu da kaydetmek icabeder ki, kasaba dahilinde işlenen hırsızlık, hakaret ve yaralamak suçlarının %80 ini bunlar işlemektedirler.

AİLE MONOGRAFİLERİ:

Kırklareli Kasabası halkı, genel olarak göçmenlerden mürekkeptir. Nüfus hareketlerini izah ederken de tebaruz ettirmeğe çalıştığım gibi, muhtelif memleketlerden gelmiş bulunan bu göçmenler arasında yerli halk hemex hemex yok denecek kadar azdır. Yerli halkın bu kadar az oluşunda muhakkak ki kasabanın muhtelif tarihlerde birçok istilalara uğramış olmasının birinci derecede rol oynamıştır. Filhakika bu istilalar yüzünden başka yerlere göç etmek zorunda kalmış olan yerli halk, ikinci bir istila tehlikesi ile yüzyüze gelmemek için gittiği yerde yerleşmek zorunda kalmıştır. Böyle bir göç hareketinin en mühimi ise 1293 (1877) rus harbi sıralarında vukua gelmiştir. Bu sebeble Kırklarelinde yeknasak bir halk ve dolayısı ile bir aile tipi bulmak mümkün değildir.

Aradan uzun seneler geçmiş olmasına rağmen, muhtelif memleketlerden gelmiş olan bu göçmenler arasında daima bir görüş ve menşe farkı bulmak mümkündür. Bu sebebledir ki kasabanın ictimai hayatına daha iyi nüfuz edebilmek, bu ayrı iklim, ayrı toprak bölgelerinden gelmiş olan muhtelif menşeli insanların sosyal münasebetlerindeki hususiyetlerini daha iyi ve yakından kavrayabilmek için, muhtelif aileler üzerinde aile monografileri yapmak, bilhassa kırklareli için kaçınılmaz bir zarurettir. Bu maksatla burada muhtelif yerlerden gelen bu göçmenlerle yerli halk arasından seçtiğim birkaç aile üzerinde yaptığım monografilerden bir kaç tanesini sosyal karşılaştırmalara imkan verebilmek için kayâ detmeyi zaruri buldu. Önce eski göçmen ailelerinden başlayacağım.

1)-Eski Göçmen ailesi. (Yunanistan)Ailenin geçmişi ve bu günkü durumu üzerinde genel bilgi:

Aile, 1925 yılında Yunanistagdaş gelmiş. Aslen çifci ailesi olduğu için Gemici köyüne iskan edilmişler ve orada hükümetin verdiği topraklarla çifcilik yaparak eski mesleklerini temadi ettirmişler. Baba, Yunanistanın Demetoka kasabasından. Büyük babası oranın eşrafından imiş. Büyük arazisi varmış ve hacca da gitmiş. Karısının baba tarafı da zengin imiş, Onların da geniş arazileri varmış. Türkiyeye gelmeden önce Yunanistandaki çifliklerini Rumlar yakmışlar. Baba Türkiyeye geldikten 5 sene sonra (1930) evlenmiş. Gemici köyünden bir taraftan çifcilik yaparken e bir taraftan da köyde bir bakkal dükkanı açarak ticaret hayatına atılmış. Böylece ailesine iyi bir hayat yaşatmak imkanlarını elde etmiş. Bu arada anne ve babasının ölümü hadisesi babayı Gemici köyünden soğutmuş ve 1934 senesinde hemşehrilerinin bulunduğu Kırklareli'ne göç etmiş. Kırklarelinde küçük bir bakkal dükkanı açmış. İyiliği ve doğruluğu sayesinde az zamanda kendini tanıtmış ve kendine iyi bir muhit yamış. Zamanla işini de tevsî ederek İstanbul ile alış verişe başlamış, işinde Allah ta yardım ederek iş sahasını çok genişletmiş: "İş hayatımda hiçbir zaman doğruluktan ayrılmadım. Amma mükafatını da görmedim değil. Gördüğünüz gibi bugün Kırklarelinin birinci sınıf tüccarları arasında sayıyorlar. Tabii bu başkalarının kanaatı. Yoksa biz daha bu mertebeye ulaşmaktan çok uzağız. Bununla beraber itiraf edeyim ki hayatımdan memnunum ve bu mevkiimi dürüst çalışmaya borçluyum." Bu gün Kasabanın işlek bir yerinde (Pazar yeri yakınında Karaumur cadé desî üzerinde) bir dükkanı var, Bu dükkaşda zahirecilik, yapağ, yün, kıl, V.s. gibi işlerle ayrıca Mandıracılık ta yapıyor. Kendine ait bir de kamyonu varmış. Dükkanı evvela kira ile tutarken bilahara satın almış. Şimdi kendi malı. Kaznacı iyi imiş. (Kazanç miktarını söylemekten her nekadar imtina etmiş ise de, bilahara Gemir dairesinde yaptığım tetkikten, 1956 yılı kazancının (80.000) lira civarında olduğunu ve aynı sene devlete (25.000) küsur lira vergi ödediğini tesbit ettim.)

Ailenin geçimi hassaten baba tarafından temin edilmektedir.

Anne ev işleriyle ve çocuklarla meşgul oluyor.

250 M2.lik bir saha üzerine inşa edilmiş iki dairesel bir evi var. Bir diresini kiraya veriyorlarmış. Kendilerinin oturdukları kısım, bir salon, Anne ve babaya ait bir yatak odası, Çocuklara ait bir yatak odası, bir mutfak, bir yemek odası, misafir odası ile tuvaletten ibaret. Eve küçük bir bahçe geçildikten sonra birkaç basamak merdivenle giriliyor. Evin her tarafı yağlı boya, Döşemeler müşamba ile kaplı. Salondaki belli başlı ev eşyaları şunlardır. Sağda bir buz dolabı, üç kapaklı bir gardrop, bir büfe, sol tarafta bir dikiş makinası, Büfenin üzerinde bir radyo ve Telefon, Salonun sağ tarafında anne ve babanın yatak odası bulunuyor. Bu odanın eşyası: Yerde bir demirci halı, kenarda divan, bir ceviz karyola, divarda bir divan halısı, karyolanın kenarında bir kcomedin. Bu odanın bitişiğinde tuvalet var. Onun yanında da mutfak. Onun sonunda Yemek odası ve bitişiğinde çocukların Yatak odası bulunuyor. Misafir odası salonun sol tarafına ve çocukların yatak odasının bitişiğine isabet etmektedir. Çocukların yatak odasında karşılıklı iki karyola var. Odanın bir kenarında büyük bir dolap (Çamaşır dolabı) odanın belli başlı eşyasını teşkil ediyor. Misafir odasının yeri halı ile döşeli. Kenarlarda bir divan ve koltuklar var. Odanın bir köşesinde küçük bir büfe var, Koltukların yanlarında sehpa bulunuyor. Ev sade fakat güzel döşenmiş.

Beş çocuğu varmış. Dördü kız biri erkek. En büyük kızını erkek sanat enstitüsü öğretmenlerinden biri ile birkaç sene önce evlendirmiş. Fakat damadına sonradan istifa ettirerek kendi yanına almış. Beraber çalışıyorlarmış. Fakat ticaret ortakçası olarak değil. Ona iyi bir hayat süreceği şekilde aylık veriyormuş. Halen evde üç kızı ve ailesi ile birlikte oturuyormuş. Evdeki kızlarından en büyüğü Kız sanat enstitüsünün akşam kısmına devam etmiş. Dikiş biliyormuş. Evin dikişi o dikiyormuş ve seyrek olarak ta komşulara dikiyormuş. Ortanca kızı Kırklareli lisesinin son sınıfında imiş. Küçük kızı da İlk okul 5 inci sınıfa devam ediyormuş. Erkek çocuğu İstanbul Işık lisesinde okuduğu için yaz tatillerinde gelir diyor.

Baba, eski ve yeni harflerle okuyup yazma biliyor. Anne çok müteassıp bir aileye mensup olduğu için hiç okutmamışlar.

Mutfakta Bir yemek masası, Divarda bir tel dolabı, yastağaç, kevgir, elek, bir sepet içinde çatal ve kaşıklar, Raf üzerinde bir sıra kutu, rafta çinko ve alüminyum tabaklar ve porselen tabaklar var. Kutuların içinde erzak bulunuyormuş.

Çocuklar küçük yaşta oldukça serbest büyüyorlar. Erkek çocuk kızlara nazaran daha serbest. Kız çocuklar ilk okuldan sonra sıkı bir kontrol altında tutuluyor. Her hareketleri anne ve babanın kontrolü altında. Evde babanın her sözü bir emir telakki ediliyor. (Aile Babaerkil bir tip arz ediyor.) Dini inançlarda her fert tamamiyle hür. Anne ve baba muntazam bir şekilde oruç tutuyorlar. Annenin dini inancı daha fazla. Namazını hiç bırakmıyor. Çocuklarda bu iman gevşek.

Ailenin Kırklarelinde iyi bir mevki var. Mali durumu da belirtildiği gibi çok iyi. Bir evi, üç mağazaları var. Evde hizmetçi bulundurulmuyor. "Hizmetçiye alışmadım" diyor. Yemek pişirmek ve bulaşık yıkamak annenin vazifesi. Süpürge, ütü, dikiş ve saire işleri kızlar yapıyor.

Baba siyasi kanaatlerinde D.P.li. Geçen devre il genel meclisi azası imiş. Her gün iki gazete alıyor.

Eski Göçmen Ailesi.(Bulgaristan)Ailenin geçmişi ve bu günkü durumu üzerinde genel bilgi:

Aile Reisi Türkiye'ye ilk defa 1926 yılında kaçak olarak gelmiş ve Kırklarelinde yerleşerek bir un fabrikasında katiplik ve muhasiplik vazifesi almış.1930 yılında Bulgaristanda kalmış olan aile ve çocuklarını da getirerek Kırklareline yerleşmiş.1932 yılında da anne ve babası ile em küçük kardeşi de gelmişler.Aile aslen Bulgaristanın İğridere kasabasının Celiller köyünden imiş.Bulgaristanda geniş arazileri ve ormanları varmış.Çiftçilik ve tütüncülük yapıyorlarmış ve kendisi de diğer kardeşleri ile birlikte Tütün mağazalarında çalışırlarmış.Bulgaristandan kaçmasına Bulgarların zulmu sebep olmuş.

Aile Kırklarelinde yerleştikten sonra ilk seneleri bir taraftan fabrikadaki işine devam ediyor diğer taraftan da icarla aldıkları tarlalarda tütüncülük yapmağa çalışıyormuş.Fakat iki sene tütüncülük yaptıktan sonra bırakmışlar.Sebebini kendisi şöyle anlatıyor:"1933 yılında diyor,İcarla aldığım 3 parça tarladan .bütün aile fertleri çalışmak suretiyle 1200 Kg.tütün elde ettik.İcar ve sürme işleri için 70 lira masraf yapmıştım.Fakat tütümleri sattığımda elime ancak 31 lira para geçti.Bu durum karşısında bir daha tütün ekmeğe ve masibimi başka sahalarda aramağa karar verdim.Ve öyle de yaptım."

Hakikaten öyle yapmış.Bundan sonra ortanca kardeşi ile birlikte küçük çapta unculuk ve zahirecilik yapmağa başlamış ,Kendisi yine fabrikadaki işini devam ediyormuş.Zahire işleri biraz verimli olmağa başlayınca da 1934 yılı sonunda fabrikadaki işinden ayrılarak tamamen ticaret hayatına atılmış.1940 yılında ihtiyat askerliğine alınmış.İhtiyatlık sırasında mali vaziyeti epi sarsılmış.Bütün ailece Kırklarelini terk etmek zorunda kalmışlar."Ben ve diğer iki kardeşim askere alınmış tık.Ea küçük kardeşim İstanbulda okuyordu,Kırklarelinde ticari hayat kelinenin bütün masası ile felce uğramış,hatta kasabada insan bile kal mamıştı.Harp bir gün ve saat meselesi telakki diliyordu.İşte bu vaziyette iken askere çağırıldık.Ailemizi Kırklarelinde bırakamazdık.Mecburen bütün aile efradını Bursaya naklettik.Ve iki sene orada kaldık.Tabii bu ike sene içinde hep hazır yendiğinden vaziyetim oldukça sarsılmıştı!"

Normal hayat avdet edince o da ailesi ile birlikte evvela İstanbul ve 6 ay sonra da Kırklareline gelmiş.Ve eski işine bu defa yalnız olarak deva etmiş.O tarihlerden bu güne kadar iş sahasını genişleterek Mandıracılık ta yapmağa başlamış.Şimdi oğlu ile birlikte çalışıyormuş ve kazancı iyice imiş.Oğlu resmi iş ortağı,Kazancıa %30 unu o alıyor.1956 kazançları(18000) lira .

Halen kendisinin iki evi ve bir dükkanı ve bir de evinin bitişiğinde mağazası var.Kendisi 3 sene önce yaptırmış olduğu yeni evde oturuyor.eski evi oğluna bırakmış,

Aile 4 mufustan ibaret.Kendisi.ailesi ve iki kızı.Evdeki iki kızından başka 3 kızı ve bir oğlu varmış.Hepsi evli olduğu için oğlunu 5 sene önce Bulgaristan göçmenlerinden ve akrabalarından bir kızla evlendirmiş.

Evdeki kızların büyüğü 17 yaşında.Orta okulu bitirdikten sonra Kız san'at enstitüsüne devamı başlamış.Küçüğü 12 yaşında ve bu sene ilk okulun son sınıfında imiş.Erkek oğlunu okutmak için çok uğraşmış Fakat Lise I den ayrılmış.

Oturduğu ev iki kat.Alt katı doğrudan doğruya mağaza.Kendisi-Eve Sokak kapısından giriliyor.Ondan sonra merdivenlerle ikinci kata çıkılıyor.Burada küçük bir antre var.Antrenin tam karşısında bir kapı.Sol tarafında da ikinci bir kapı.Sağdaki kapı Misafir odasının,Soldaki ise asıl evin içi Kısımına giriş kapısı.Misafir odası asıl evden adeta müstakil gibi.

Misafir odasında maada asıl evin iki odası, bir mutfak, geniş bir salonu ve banyo ve (00) 1 var.

Salon: Zemin muşamba döşeli. Buşambazın üzerinde boydan boya tek em bir kilim var. Solda (Şimal cephe) tam ortada bir büfe ve üzerinde radyo bulunuyor. Salonun nihayetinde köşede büyük bir gardrop bulunuyor. Kapıdan girerken yine solda bir gömme dolap var. Ev inşa edilirken yapılmış. Salonun eşyası bukadar,

Misafir odası: Zemin tahta üzerine yerli doku (El tezgahlarında) yün kilim. İki tarafta yerli divanlar. Divanların üzeri renkli divan örtüsü ile örtülmüş. Kemerlarda yastıklar var. (İşlemeli) 4 adet koltuk sandalye. Oda gayet sade döşenmiş. Lüks ve gösterişten eser yok.

Diğer odalar: Odalardan biri anne ve babanın yatak odası, diğeri kızların yatak odası aynı zamanda icabında oturma odası vazifesi de görmekte. Aile yazın daha ziyade misafir odasında veya salonda oturuyorlar.

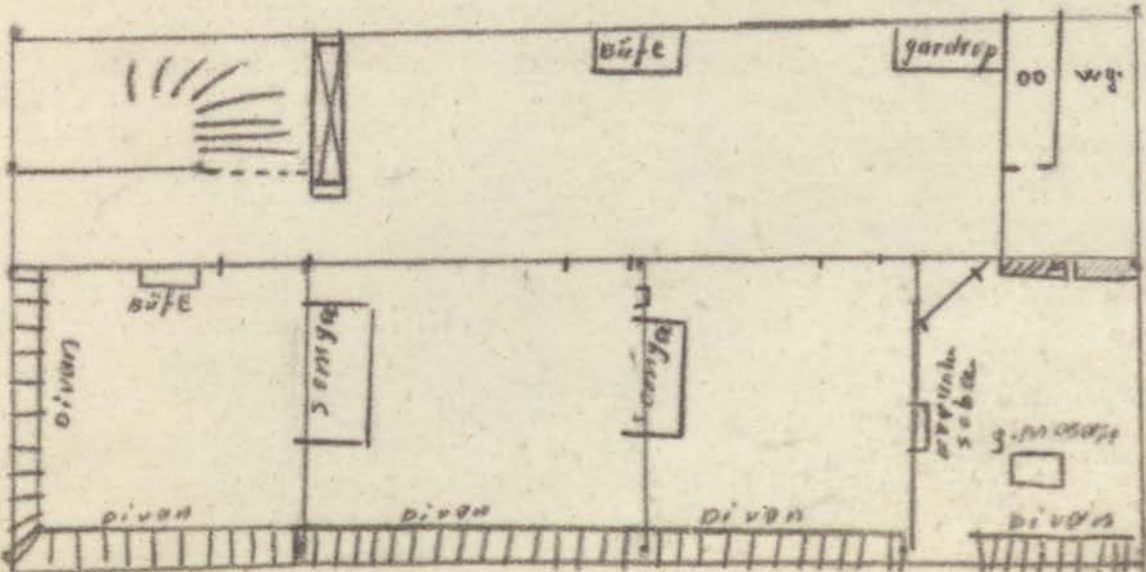
Anne- babanın yatak odasında yerde yine yerli doku kilim döşeli Karyola vazifesini gören geniş bir somya, cep cihazına tesadüf eden divar boyunca yerli bir divan ve üzerinde örtü, divara dayalı işlemeli yastıklar. 3 adet koltuk sandalye, Köşede küçük bir büfe . içinde cam eşyası var. Çocukların yatak odası da aynı stil üzerine sade ve gösterişten uzak bir şekilde döşenmiş.

Mutfak aynı zamanda yemek odası vazifesini görüyor. Bir ocaklık, bir musluk ve musluğun üzerinde bir su deposu var, Furuslu bir soba, Büyük bir yemek masası, 10 tane tabure ve bir divanda- d kemerinde bir divan, mutfakın görünüm eşyasını teşkil ediyor. Musluğun üstünde kaşıklik, ve tabakların dizildiği raflar var. Tabaklar daha ziyade alüminyumdan.

Baba rüştiye mezunu, anne ilk okul mezunu. Babanın bu ikinci karısı imiş. Birinci karısı 1939 yılında ölmüş.

Baba namazını muntazam kılıyor. Dini inançlarında sağlam. anne de öyle. Çocuklar (büyük kız) oruç tutuyor. Buna rağmen aile müteassıp değil. Çocuklarını oldukça serbest büyütüyorlar. Babanın ev içinde otoriter bir mevki var. Fakat bu mevkiine şiddetle değil daha ziyade makul davranışları ile elde etmiş.

Ailenin kırklareliade çok iyi bir mevki var. Bilhassa Bulgaristanlılar arasında çok seviliyor. Siyasi kanaatleri genel olarak C.H.P. ne mütemayil, Rskiden bu partide faal olarak çalışmış. fekat şimdi pasif kalmayı tercih ediyormuş.

Yeni Geçmenlerden bir aile tipi:

Umumi Bilgi: Aile 1950 yılı Bulgaristan göçmenleridir. Anne, baba 3 kız ve 3 erkek çocuğundan ibaret (8) nüfuslu bir ailedir. Baba Bulgaristanda imamlık ve aynı zamanda tütüncülük, ev ihtiyacına yetecek kadar da ziraat yapıyormuş. Bulgaristanda vakti hali iyi imiş. 1950 yılında bütün mal ve mülkünü satarak diğer göçmenlerle beraber Türkiyeye gelmişler ve hükümet tarafından Kasabaya yerleştirilmişler.

Burada bir müddet İnhisarlar tütün deposunda çalışmış. Orada iş bitince iki sene kadar köylerde imamlık yapmış. 1956 yılında da Toprak mahsuulleri ofisi için inşa edilen silolarda gece bekciliği yapmış. Sonra bu iş te bitmiş. Şimdi seyyar kitapçılık yapıyormuş. Geççi diyor bu benim alışmadığım bir iş. Fakat başka iş te yapmama imkan olmadığı için bunu tercih ettim. Kazanç fazla değilse de fena da değilmiş, Bilhassa dini mevzulu kitapları köylüler çok arıyorlarmış. Oğlunun biri Borsada memur imiş. Eve faydası oluyor diyor. Kadın da evin geçimine yardım etmektedir. Kasaba içinden kendisine paçavrasan kilim dokutanlar çok oluyormuş. Diğer iki oğlunun biri Orta okula, diğeri İlk okula devam ediyormuş. Orta okula devam eden oğlu yaz tatillerinde çalışmak suretiyle kendi elbise ve kitap ihtiyacını temin ediyormuş. Büyük kız ilk okulu bitirmiş, Şimdi evin yemek yapmak, bulaşık ve süpürge işini tamamıyla o yapıyor. Baba eski yazıyı çok iyi biliyor. Yeni yazıyı okumasını biliyor fakat doğru dürüst yazamıyor. Anne sadece eski yazıyı okumasını biliyor.

Hükümet kendilerine bir ev yaptırmış. Ev iki oda bir de sofadan ibaret. Bilahara kendileri evin bir kenarına, kiler daha ziyade odunluk mahiyetinde bir ilave yapmışlar. 8 nüfus iki odaya çok zor sığıyorlar.

Ev diğer göçmen evleri gibi taş ve tuğladan yapılmıştır. Ayrıca odaların arka kısımlarında mutfan ve helâ vardır. Fakat bütün göçmenler gibi helaya tahsis edilen kısım hela olarak değil banyo olarak kullanılmaktadır. Mutfağın altı toprak tır. Keza sofa da toprak. Hükümet inşa ettiği zaman odaların altları da toprakmış. Sonradan kendileri tahta döşemişler.

Odalarda eşya olarak, birinde bir karyola, bir masa, masanın üzerinde bir radyo var, Karyolanın üzeri beyaz el işlemeli örtü ile örtülmüş, yerde el tezgahında dokunmuş paçavra kilim var, Duvarın bir boyunda bir sedir. Üzeri beyaz örtü ile örtülmüş ve duvara yastıklar dizilmiş. Çocukların bir kısmı bu odada yatıyor. aynı zamanda misafir odası vazifesini de görüyormuş. Diğer oda da yine evde dokunmuş paçavra kilimle döşeli, Burada hem oturuluyor, yemek yeniyor hem de ana, baba ve küçük çocuklar yatıyor. Mutfak evin misafir odasının arkasına düşüyor. Toprağın üstünde bir hasır döşeli. Bir kenarında bir bacalık var. Yaz günleri yemek burada pişiriliyor, kış günleri ise iktisat olsun diye bulgaristandan gelirken getirdikleri furunlu sobada odada pişiriyorlarmış. Sobada umumiyetle odun yakıyorlar. Bazen de odunla karışık ayçiçeği kabuğu yakılıyor. Diğer odanın teshini ise tamameyle ayçiçeği kabuğu yakarak yapılıyor.

Mutfakta Bulgaristandan getirebildikleri mahdut miktarda eşya bulunuyor. Kaşıklar tahtadan, Bulgaristandan getirmişleri. Birkaç bakır sahan, bir toprak saç, bir kapak (Ekmek ve güveç pişirmek için kullanılıyor ve kendileri buna Çenepe - Çelpene diyorlar.) irili ufaklı birkaç tencere ile birkaç toprak çanak ve çömlek, Bir çok eşyalarını Bulgaristanda bırakmak zorunda kalmışlar.

Kışlık zahirelerinin çoğunu kendileri hazırlıyor: Tarhana, Yufka, Kuskus (Bulgur, un ve yumurta, süt halitasından imal ediliyormuş), Bulgur, turşu, hoşaf için meyva kurusu, salça gibi, Memleketlerinde kışlık yağ ve peyniri de kendileri yapıyormuş.

Gündüzleri büyük oğul ile baba çoğu zaman dışarıda yemek yedikleri için aile ancak akşamları sofrada toplanabiliyor. Yemeği yerde ve

tahta bir sini üzerinde yiyorlar. Erkek çocuklar okulun veya muhitin tesiriyle çatal kullandıkları halde ailenin diğer fertleri umumiyetle yemeği elle yiyorlar. Ek çok yedikleri yemek, muhtelif çorba, fasulye, Kaşa dedikleri mısır unundan yapılan bir nevi bulamaç, sebze, haftada bir iki defa da etli yemeklerdir. Sabah kahvaltısında umumiyetle kış mevsiminde tarhana ve yahut Kaşa, yaz günleri ise çay ekmek, bazen de çorba yenmektedir. Bütün aile fertleri yemeği aynı kaptan yemektelerdir.

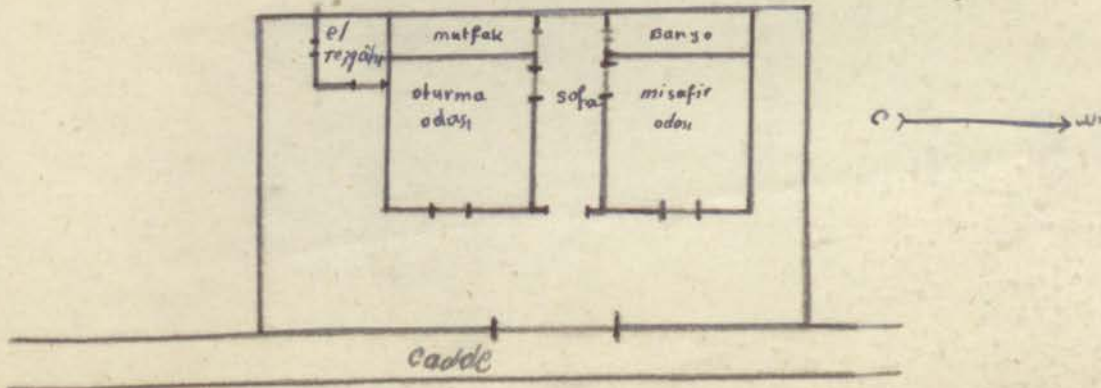
Çocuklar umumi olarak serbest büyümektedirler. Çocuklar babalarından ziyade annelerinden korkuyorlar. Görünüşe göre evde annenin sözü daha çok geçiyor. Bu sebeble aile patriarkal bir aile tipinden ziyade anaerikal bir aile tipi manzarası göstermektedir. Zira evin içinde daima son söz annenin olduğu anlaşılmaktadır. Bunda belki de annenin de ailenin geçimine iştirak etmiş olmasının, hatta babanın işsiz kaldığı zamanlarda evin geçiminin sadece anne tarafından temin edilmiş olmasının rolü vardır. Zira anne belirttiğim gibi kilim dokumakta ve bununla epé gelir sağlamaktadır. (Bir buçuk günde bir kilim dokumakta bir ki metresini 1 liradan dokuduğuna göre günlük kazancı 5-6 lirayı bulmaktadır.)

Ailede ana ve baba dine çok bağlıdırlar. Büyük kız da aynı şekilde dine bağlı görünüyor, Erkek çocukların itikatları zayıf. Anne ve baba dinin bütün icablarını yerine getiriyorlar. Esasen babanın asıl mesleği İmamlık, anne de memleketinin en dindar ve ulema tanınan bir zatın kızı olmuş ve tam bir dini terbiye ile büyütülmüş.

Aile nisbeten geçim güçlüğü çekmesine rağmen buldukları yerden memnun görünüyorlar. Esasen bütün hısımların akrabaları kasabada imiş. Bir erkek ve bir de kız çocukları daha varmış. Erkek çocukları evli olduğu için hükümet ona da bir ev yaptırmış. kendisi terzi yapıyormuş. Ana ve babasına Hissedilir bir yardımı dokunmuyormuş. Diğer kızını da geldiklerinden bir sene sonra akrabalarından birinin oğlu ile evlendirmişler. bütün üzüntüsü, evdeki büyük oğlunu da evlendirebilmek. Ondan sonra biraz rahatlıyacağım diyor.

Aile tam manası ile dindar bir aile olduğu halde müteassıp değil, kızlarının giyimine hiç bir şekilde müdahale etmiyorlar, ve şehir hayatının icabettirdiği şekilde açık giymesine mani olmuyorlar. Büyük kızları tam bir şehitli gibi giyinmekte. Bu hal onların şehir moda ve adetlerini benimsediklerini ve yahut bunu hoş gördüklerini anlaşıyor. Giyim tarzları (anne müstesna) tamamiyle şehirli tarzında. Yalnız anne memleketlerindeki kıyafetini henüz bırakmamış: Siyah setenden dikilme bir nevi manto (Ferace), beyaz bir baş örtüsü kullanıyor. Bu belki de geçim darlığı yüzünden yenisini yapamadıklarından ileri geliyor.

Komşuluk münasebetleri daha ziyade kendi memleketlileri arasında. Esasen adeta müstakil bir mahalle halinde oluşları ve mahallenin bütün sakinlerinin aynı memleketten bulunuşu buna sebep teşkil etmektedir. Uzak münasebetlerinde daha ziyade eski ve yeni göçmenlerden hısımların akrabaları arasında cereyan ediyor.

4)-Eski göçmen ailesi(Bulgaristan)

Aile hakkında umumi bilgi:İle 1993 yılında (aile reisi) bulgaristandan türkiyeye gelerek evvelâ kırklareliline ondansonra da anadoluya gitmiş ve Anadolunun muhtelif kasabalarında(Akhisar,Üdemiş,Tire V.S.) Tütün işçiliği yapmış,bir müddet sonra tekrar Kırklareliline gelerek burada unculuk yapmağa başlamış.

Bulgaristanda Tütün mağazalarında tütün işçiliği ve aynı zamanda küçük çapta çiftçilik ve biraz da tütüncülük yapıyorlarmış.Evvela Türkiyeye aile reisi yalnız gelmiş.1934 yılında Bulgaristanda bırakmış olduğu ailesini de getirterek burada (K.Eli) yerleşmiş.İlk seneleri unculukla beraber icarla aldığı 5-10 dekar tarlada tütüncülük te yapmış. Fakat ce-senelerde tütünün para etmemesi yüzünden bu işi bırakarak hassaten unculuk ve zahirecilik yapmağa başlamış.1937 yılına kadar bu şekilde unculuğa devam ederken 1937 yılında bir başkası ile ortak olarak iş sahasını genişletmişler,Bu arada askeri teahhut işleri de yapmağa başlamışlar.1940 senesinde almanların yunanistanı işgale başlaması hâsî disesinin yurdumuzadki ilk tesiri olarak göze çarpan Irakya ve Dolayısı ile Kırklareli hakkının Anadoluya göç etmeleri üzerine o da ailesini Bursaya götürmüş ve kendisi de askere alınmış.

Kendisi askerlik yaparken işleri ortağı idare etmiş se de,bozulan iktisadi düzen karşısında ticari hayat tamamiyle felce oğradığından, ve bur taraftan da Bursada ailesinin bulunması zaten mahdud olan sermayesinin bitmesine sebep olmuş.1942 yılında terhis olup kırklareliline geldiği zaman sermayesini hemen hemen tamamen kaybetmiş bir vaziyete gelmiş.

Bundansonra bir müddet bakkallık ondansonra tekrar zahirecilik ve yapag işleri yapmağa başlamış ve halen bu işle meşgulmuş.

İstanbul caddesinde bir evleri var.Evi yeni yaptırmış.Ailesi,iki çocuğu bir kızı ve gelini ile beraber oturuyor.Büyük oğlu 19 yaşında. İlk okulu bitirmiş.Babasının yanında çalışıyor.Baba daha çok evlerinin altındaki dükkanda oturuyor,oğul köylerden yapak topluyor.oğlunu 3 ay önce köyden(Kavaklı köyü) bir kızla evlendirmiş.Kendisi okuyup yazma biliyor.Eski harflerle de okuyup yazıyor.Bulgaristanda iptidaiye mektebine devam etmiş.Anne eski harflerle okuyup yazıyor.Yeni harfleri bilmiyor.Kızı ilk okul 4 üncü sınıftan ayrılmış.16 yaşında imiş.Küçük oğlu ilk okul 4 de.

Evin işlerini ekseriye kız yapıyormuş.Şimdi gelin alınca ikisi aralarında taksim etmişler.Anne dikiş dikiyor.Ailenin geçiminde faydası dokunuyor.Evi annenin kazandıkları ile yapmışlar.

Ailenin aylek geliri ortalama 500-600 lira arasında değişiyor. Aylık gideri ise 410 lira kadar.(sahifeye bak.)

Evleri iki katlı,Altı dükkân ve bir mutfaktan ibaret.(Kullanmıyorlar.Daha ziyade depo olarak kullanıyorlar.)İkinci kat 4 oda ve bir sofadan ibaret.Odanın birinde evli çocuğu yatıyor,birinde kendileri, biri misafir odası,diğeri ise aynı zamanda hem mutfak ve yemek odası,hem oturma odası hem de diğerk çocukların yatak odası vazifesini görüyor.

Ev eşyası:Misafir odasında,yerde halı,3 koltuk(eski),bir büfe, bir duvar boyunca sedir var.Büfede fincan,tabak V.S.gibi cam eşyalar bulunuyor.Sederin üzerinde işlemeli beyaz patiska.Pencerelerde tül perdeler var.

Anne Babanın yatak odasında,yerde kilim döşeli,iki duvar dibinde iki demir karyola var.(Anne baba ayrı yatıyorlarmış.)Babanın karyolasının baş ucunda küçük bir komedin,üstünde bir surahî,bir su bardağı ve bir sigara tablosu var.

Büyük çocuğun yatak odasında,yuvarlak demirli bir karyola (üzeri beyaz patisten işlenmiş örtü ile örtülü) yerde bir kilim var.Ayrıca 3 koltuk(Eski) 4 sandalya bir masa ve masanın üzerinde bir radyo var.Pencerelerde tül ve renkli keten perdeler asılı.

Mutfak;Oturma odası ve küçük çocukların yatak odası olarak kullanılan dördüncü odanın tabanı paçavradan dokunmuş kilimle döşeli. Odada bir ocaklık;bir musluk;Duvarda yemek tabaklarını koymaya mahsus raflar ve bir kaşık sepeti asılı.Yemek tabakları daha ziyade bakır kaplardan müteşekkil.Odanınbir köşesinde bir yemek masası bulunuyor.Yemek masada yeniyormuş.Herkesin ayrı tabakları var.Sabah kahvaltılarında daha ziyade Çay ve peynir ile kahve altı ediyotlar.Bazen de Zeytin danesi aldıkları oluyormuş.^{Kış günle}ri ise ekseriya Tarhana çorba sı pişiriliyormuş.

Kışlık erzakın ekserisi yazdan evde hazırlanıyor.Yufka;kuskus; Makarna;Turşu ;Reçel hep evde yapılıyor.

Dini itikatlar:Anne ve gelin muntazam namazlarını kılıyor;oruç tutuyorlarmış.Baba ve çocuklar namaz kılmıyorlar ve oruç ta tutmuyorlar.Çocuklar tammamen serbes^ç büyüyorlar.Evde babanın sözü geçiyor. Baba mutlak olarak eve hakim.(Babaerkil tipini andırıyor.)

Diğer Bir Alle:Yerli ve işçi ailesi.

Aile hakkında umumî bilgi:

Aile;aslen Yine Kırklarelinin İnceca nahiyesine bağlı Kyunbaba köyünden.Balkan harbindan önceleri Kasabaya gelip burada yerleşmişler. Baba burada dünyaya gelmiş.Babası çifci imiş.Kırklareline gelip yerleştikten bir müddetsonra ölmüş.Yunan işgalinden (1920) az önce aynı mahalleden öksüz bir kızla evlenmiş.İki erkek ve bir kez evlatları dünyaya gelmiş.Kız evladı ölmüş.Hayatta iki erkek evladı var.Büyüğü memur imiş.Başka kazada bulunuyormuş.Küçük oğlu yanında.Taksi şöförlüğü yapıyormuş.

Baba un fabrikalarından birinde taşçı olarak çalışıyor.Ayda 180 lira aylık alıyormuş.12 sene kadar önce gözüne bir taş kaçmış.Ameliyatla gözünü aldirmiş.

8 dönüm de arazileri varmış.Tarlaları ekip biçtirmek daha ziyade kadını vazifesi.Tarlalarına bazı seneler buğday ve masır;bazı seneler de ay çiçeği ekiyorlarmış.Geçen sene buğdat ekmişler.Fakat sene kış olduğu için ancak 4 kile buğday alabilmişler.(Aşağı yukarı 100Kg.) EV:İki oda bir de kiler vezifesini küçük bir aralıktan ibaret yer evi.Ötünde bir bahçesi var.Eve bahçeden giriliyor.Anacaddelerden biri üzerinde olduğu haldehiç bir odanın sokağa panceresi yok.Evin inşasında ahşap ve kerpiç kullanılmış.Odaların altı tamamen toprak.Odalardan birini yatak odası olarak kullanıyorlar;aynı zamanda oğlu yatıyor. Diğer oda;hem oturma odası hem de ana ve banın yatak odası vazifesini görüyor.Oturma odasının tabanı hasırla döşeli;üzerinde şilte ve yastıklar var.Kenarda bir yük^{luk}(Yatakların bir köşeye üst üste yığılmış şekilne Yük^{luk} diyorlar);bir masa;iki sandalye var.Odanın bütün eşyası bundan ibaret.Karyola yok.Hasır üstüne serilen yatkata yatılıyor. Diğer odanın tabanı paçavradan dokunmuş kilimle döşeli.Bir duvar bo-

yunca dolma bir sedir var.Üstüne ot minder ve onun da üstüne basmadan örtü konmuş.Duvara dayalı ot yastıklar var.Bir kenarda demir bir karyola var.Çocukları yatıyor.Bu odanın bahçeye bakan küçük iki penceresi var.Pebcereler renkli basma perdelerle kapanmış.

Kiler aynı zamanda mutfak vazifesini görüyor.Zahireleri ;turşu çömlükleri;burada bulunuyor.Mutfakta tahtadan basit bir şekilde yapılmış rafta kaşık ve çatallar;çinko v e bakırsanalar;4 adet tencere; yastağaç;Oklava; kavanozlar(İçinde tuz;kırmızı biber var) kenarda küçük bir tenekede gaz bulunuyor.

Mutfağın bir köşesinde bir ocaklık ~~var~~ var.Yemeği ocakta kömür veya odun ateşi ile pişiriyorlar.Kışın ise odalarda ay çiçeği kabuğu yakıyorlar.(Çalıştığı fabrika aynı zamanda ayçiçeği yağı da istihsal ettiğinden patron işçilerine kabuğu bedava veriyormuş. Dini inançlarında kadın orucunu tutuyor.Erkek tutmuyor.Evde daha ziyade annenin sözü geçiyor.

Evin alış verişini tamamen anne-~~alayır~~ yapıyor.Aylık masrafları hususunda ketum davranıyorlar.Eh geçinip gidiyoruz diyorlar.

ÖRF ve ÂDETLER

Her milletin nasıl kendine has bir takım adet ve inanışları, (Dili,ahlakı,yaşayış tarzı,hatta düşüncü ve inanış tarzı) varsa, bunun gibi her bölgenin de kendine has bir konuşma şekli,bir inanış sistemi,bir ahlakı,bir yaşayış tarzı vardır. Örf ve adet dediğimin bu inanışlar bizi maziye bağlayan bir köprü gibidir ,ve milletlerin ve hakların bir çok sosyal görüş ve davranışları bu müessesede adeta dile gelmiştir.Bu gün bu sahada yapılan çalışma ve araştırmalar sonunda bir"Örf ve adetler sosyolojisi" doğmuş ve bu ilim az zamanda Üniversite programlarında dahi yer almıştır.

Örf ve Adet dediğimiz bu inanışları ve hareketleri tetkik edersek,bunların doğum ve ölüm dediğimiz ve hayatın iki zıt kutbu arasında kalan insan hayatının muhtelif safhaları ile ilgili olduğunu görürüz:Doğum,Evllenme ve Ölüm olayları ise bunların teessüsünde en mühim rolü oynamış üç mihrak noktası gibidir.Bu sebeble bir bölgenin gelenek ve inanışlarını,tetkikederken ,bu tetkikatı bu üç esas noktaya göre yapmak ve işe mebde noktası olarak Doğumdan başlamak en doğru bir yol olur,Kırklareli ve bölgesindeki örf ve adetleri toplarken bu esasa sadık kalarak evvela doğumla ilgili adet ve inanışları tesbite çalıştım.

DOĞUMA AİT ADET VE İNANISLAR:

Her yerde olduğu gibi Kırklarelinde de gebelik devrinde kadının aile içinde hususi bir ihtimam gördüğü müşahede edilmektedir.O,hiç bir şekilde ağır işlere sokulmaz ve "Aş erme" devrinde her isteği mümkün merteye yerine getirilir.

Gebe bir kadın,gizli bir şey aldığı zaman,elini vücudünün herhangi bir yerine sürerse,doğacak çocuğun vücudünün o kısmında,o gizli şeyin lekesinin çıkacağına inanılır.Bu sebepten gebe kadınlar bu gibi hallerde elleriyle vücudüne temas etmemeye çok dikkat ederler. Bazı çocukların vücutlerinin muhtelif yerlerinde görülen kırmızı lekelerin bundan ileri geldiğine inanılır.

LOHUSALIK ADETLERİ:

Lohusa adetleri eskiden çok debdebeli ve merasimli ~~miş~~ imiş. Doğumdan bir ay önce ebe tutulur,ebeye kına,şeker,sabun ilh.gibi muhtelif hediyeler götürülür,ebe de doğum oluncaya kadar müstakbel anneyi her gün dolaşır,doğum olduktansonra da 15 gün müddetle lohusa ve bebeğe bakarmış.Bu gün lohusalik adetlerinin bu kısmı eski şeklini kaybetmiştir.Her nekadardır bu gün de doğumdan önce ebeye müracaat edilmekte ise de,bu daha ziyade doğumun ne şekilde olacağını anlama ve kontrol gayesiyle yapılmaktadır.Bununla beraber bu gün hala eski adetlerin bir devamı sayılabilecek adet ve inanışlar vardır:Lohusa,ay hali olan kadınlar tarafından ziyaret edilemes.Aksi halde bebek mundarlık hastalığına tutulacağına inanılır.(Mundarlık, çocuğun yüzünde ve kulaklarında birtakım yaraların çıkmasına denir.) Bebeğin bu hastalığa tutulmasını önlemek için baş vurulan bazı çareler vardır:Bunun için bebeğin ilk pisliği(Kara kaka) kapı eşliğinin dibine kilim veya halının altına konur.Bu suretle lohusayı ziyarete gelenler arasında ay hali olan kadınlar bulunsa dahi,bu psiliğin üzerinden atlayacağından,çocuk o menhus hastalığa tutulmaz.

Lohusa, doğumu takip eden üç günde "Ter Yatağa"ında kalır. (Ter yatağı ,lohusanın doğumu müteakip yatırıldığı alelade biy yaktar ve umumiyetle yerde yapılır.)Dördüncü günü ,özene bezene hazırlanmış ,süslenmiş olan lohusa yatağına yatırılır.Lohusanın ziyaretine gelenlere 40 gün müddetle şerbet verilir.Bu şerbetin kaynak olmasına bilhassa dikkat edilir.(Lohusa şerbeti,Edirne'de hususi olarak yapılmakta olan şerbet boyası ile yapılır.)

Lohusa 40 gün yalnız bırakılmaz.Eğer yalnız kalmak mecburiyeti hasıl olursa,bu takdirde odaya süpürge,iğne,makas ,sarmısak,yumurta kabuğu konur,Bunun sebebi Lohusayı "Albasması"veya "Alkarası" denen afetten korumaktır.Bu husustaki inanışlara göre,güya "Alkarası" denen Acuze(Cin peri) lohusaya geñir ve bilhassa geceleri çok fenalık edermiş.Hatta bazı kadınların,geceleri yalnız kalan lohusa,çocuğuna meme verirken,"Alkarası" denen bu acuzenin gelerek lohusanın göğsüne oturacağına inanmaktadırlar.Lohusa için bu "Albasması" tehlikesi "Kırkânıncaya kadar mevcuttur.Lohusayı bu tehliken korumak için yukarıda bahsettiğim tedbirlerden başka,ayrıca lohusya al kurdela,takmak ,yatağının başına yine al kurdela ile Kur'anı Kerim asmak suretiyle de Koruyucu tedbirler alınır.Lohusa gibi Bebek te yalnız bırakılmaz.Eğer bebek yalnız kalırsa,periler tarafından değiştirileceğine inanılır.

KIRKLAMA:

Doğumunu takip eden 37 inci günü lohusanın kırklaması yapılır: Bunun için ya hamama götürülür veya hut ta evde yapılır.(Umumiyetle evde yapılmaktadır.)Su ısıtılır.bir kap içinde(ekseriyetle tas) bir altın atılır.(Bu altının miras olması tercih olunur)Sağ elin baş parmağı kırk defa suya batırılıp çıkarılır,sonra salavat(şehadet) parmağı ile batırılır.Bu suretle hazırlanan su anne ve bebeğın başından aşağı dökülür.Bu ameliyeye "Kırklama" veya "Kırk hamamı" denir.

Kırklama yapılan anne ve çocuğın sıhhatli ve gülbüz olacağına ve "Alkarası" acuzesinin tasallutundan kurtulmuş olduğuna inanılır.

Kırk gün içinde doğan iki çocuk yanyana getirilemez.(Umumiyetle bu müdeet bir senedir)Buna rağmen böyle olan çocuklar tesadüfen bir araya gelecek olurlarsa ,Kırk basması tehlikesini önlemek için bazı çarelere baş vurulunur(Kırk basması,basılan yani üzerine gelinen çocuğın ,cılız,siska ve hastalıklı kalacağı inanıdır):Bunun için Kırklısı üzerine gelince,basılan çocuğın annesi ayağa kalkar,çocuğunu aşağı yukarı sallar.Bundan sonra iki anne çocukları kucaklarında olduğu halde,arka arkaya dönerler,aralanan su serpilir ve birbiriyile iğne değışirler.Böylece kırk basmasının önüne geçilmiş olduğuna inanırlar,

Kırk Uçurmak:

Lohusalık devrine ait âdetlerin bir diğeri de "Kırk Uçurmak"dır. Çocuk 37 günlük olunca annesi kır uçurur:Anne çocuğunu alarak(tabii kırklama yapıldıktan sonra) memleketin en zengin ,en yaşlı ve evi en uzakta olan birine götürür.Evine dönerken ev sahipleri çocuğın kundağına yumurta,şeker ve ekmeğ koyarlar.bundan maksat annenin sütü tatle,bebeğın yumurta gibi beyaz-ve-ekmeğ-gibi sıhhatli olmasını temin etmektir.Bazı ailelerde bunun yanında bir de çocuğın kulağının arkasına bir kara sürerler.(Bu kara is veya kurum karasıdır) bunun sebebi çocuğa "Nazar değememesi içindir.

Ad Koyma:

Yeni doğan çocuğa ,henüz göbeğı kesilmeden bir ad verilir,Buna birçok yerlerde olduğu gibi Kırklareli bölgesinde de "Göbek Adı" denir. Çocuk birkaç günlük olunca asıl adı konur.Bunun için evin en yaşlı

erkeği, yoksa çocuğun babası, abdest alarak çocuğu kucağına alır, ayağa kalkarak kibleye karşı döner ve hafif sesle ezan okuduktan sonra, önceden kararlaştırılmış olan adı çocuğun kulağına 3 defa seslenir. Bu suretle çocuğun asıl adı konmuş olur.

Diş Çıkarma

Çocuğun ilk dişi çıktığını anne ve baba başkalarından saklar. Bir misafirlikte veya herhangi bir toplulukta, çocuğun dişinin çıkmış olduğu bir başkası tarafından görülüp te "Ai .. Mağallah. Çocuğun dişi çıkmış" deyince orada hazır olanlar hep birden el çarpılır. Bunun manası çocuğun dişinin çıktığını görene, çocuğa bir hediye vermesi lazım geldiğini hatırlatmaktır. Bu hediye umumî olarak bir bebek gömleği olur.

Çocuğun birkaç dişi çıktıktan sonra "Diş buğdayı" yapılır. Buğday kaynatılır. Tuz, şeker, ceviz içi ve fıstık konur. Yakınlar davet edilerek neş'e ile yenir.

Yedilik dişi düşen çocuğa, bu diş verilir. Çocuk dişi alır.

"Al karga sana kemik diş,

"Ver bana bir demir diş"

diyerek dişi kiremitliğe atar. Bu suretle çıkacak dişlerin sağlam olması temin edilmiş olur.

Çocuğu yaşamayan aileler, ilk nikâhlı 40 evden birer parça pamuk bez toplayarak, do.acak çocuğa entari yapar, Çocuk doğduğunda bu entari giydirilirse çocuğun yaşayacağına inanılır. Ayrıca Derin hocalara da okutulur ve "Muska yaptırılır. Bölgede bu sahada halk arasında şöhret almış hocalar vardır. Bunların başında Erikler Hocası adı ile tanınan bir zat başta gelmektedir. Aynı zamanda gâipten haber verdiğine de inanılan bu hocanın çok uzaklardan gelen müşterileri vardır. (İstanbul Edirne, Hatta bazen Anadolu'dan dahi gelenler olur.)

Emekleme devresi ile Yürüme devresi arasındaki çocuklar ve bilhassa yürümesi gecikenler için kasabada baş vurulan çare Helva Baba denen zatın mezarına götürmektir. Umumiyetle cuma geceleri anneler çocuklarını ~~me~~ alarak bu mezarın başına gelirler, ve çocuklarını mezarın etrafında dolayarak üç kulhüvallah ve bir Fatîha okuyarak dua ederler, orada toplanmış olan çoluk çocuğa helva ekme dağıtırlar. Balken harbına kadar bir de karaulurdaki bir mezarlıkta (Çukur mezarlık) mevcut bir delik yaştan geçirmek âdeti de varmış, fakat bu gün bu mezarlık tamamıyla kaybolmuş olduğundan bu âdet te tarihe karışmıştır.

Bezi ailelerde ve bilhassa Eulgaristan menşeli ailelerde bir de "Köstek kesme" âdeti görülmektedir: Emekleme devresinde yürüme devresine geçmekte olan çocukların bir an önce ve muntazam olarak yürümesini sağlamak gayesini göden bu âdet şu şekilde yapılmaktadır: Okunmuş, üflenmiş ve sık sık düğümlemiş bir pamuk ipliği hazırlanır ve bu iplik çocuğun ayaklarına bağlanır. Bundan sonra çocuk bir yastacın üzerine getirilir. annesi veya evden biri tarafından ayakta tutulur. Evin veya komşuların 8-10 yaşlarında ayağına çabuk bir çocuk tarafından bu ip bir beçakla kesilir. İpi kesen çocuk bıçağı bırakarak, yastacın bir kenarına konmuş olan yumurta veya başka bir şeyi alarak hiç arkasına bakmadan koşarak evden dışarı çıkar. Kaçar. Bu ip kendi kopup düşüncüye kadar çocuğun ayağından sökülmez. Bu suretle çocuğun hızlı ve muntazam yürümesinin sağlanmış olduğuna inanılır.

Kırklareli bölgesine has bir sünnet âdet ve inancı yoktur. Her tarafta yapılmakta olan muayyen merasim yapılır ve çocuğa hediyeler gönderilir.

Eskiden çocuğun mektebe gidişi de şatafatlı bir merasime tabi imiş. Bu gün bu merasimler de tamamen ortadan kalkmıştır. Yeni mektebe başlayan çocuklar, ilk günü okula giderlerken, anne ve babalarının, varsa ev içindeki büyüklerin ellerini öperler. Anne ve baba ile büyükler memnun etmek için çocuğa para verirler ve okulda muvaffak olmasını temenni ederler. Ayrıca bir merasim yapılmaz.

EVLENME TÖRENLERİ:

Eski âdetler bu gün de halâ kısmen değişmiş olarak devam etmektedir. Eskiden; oğlanın annesi karabadan veya komşudan bir kaç kadın alarak kız evine giderler ve bu ziyaret esnasında evin temizliğine; tertipli olup olmadığına dikkat edilir; hatta kilim altları ve yastık arkaları gizlice yoklanarak toz olup olmadığı araştırılır; kız kahve getirdiğinde tepeden tırnağa kadar tetkik edilir; hatır sorularak konuşurmuş. (dilinde lekâket olup olmadığını anlamak için)

Eğer kez beğenilir ve hoşla giderse; konu komşudan huyu; ahlâkı; temizliği; ağzının veteninin kokup kokmadığı da soruşturulduktan sonra; sıra kızı istemeye gelir (Kızı görmeye gidenlere "Görücü" denirmiş)

Oğlan evinin yakın akraba veya komşularından yaşlıca bir kadın kız evine gönderilerek ~~ağzına~~ kız evinin ağzı aranır. Bu kadına "Dünür başı" denir. Eğer kız evi yumşak davranırsa oğlanın annesi; dünür başı akrabadañ birkaç kadın kız evine giderler. Dereden tepeden konugulur. Kız en güzel elbiselerini giyerek kahve şeker ikram eder. Kahveler içilip fincanlar toplandıktan sonra kız odadan çıkar ve bir daha içeri girmezmiş. Oğlanın annesi veya gelenlerin en yaşlısı: "Allahın emir Peygamberin kavli ile biz sizin kızınızı oğlumuza istemeğe geldik" dermiş. Bunun üzerine kızın annesi "Düşünelim .Kismetse olur." diye cevaplandırılmış.

Bu müddet içinde (Dü günme müddeti) kız evi kendini nazâçeker; oğlan evi ise istemekte ısrar edermiş. Kız evinin nazlılığını ve oğlan evinin ısrarını şu tekerlemelerle ifade ederler: 3Kız evi Naz evi; Oğlan evi Çingene evi."

Bu sırada oğlan evinin erkekleri de gider vekızı bir defa da onlar istermiş. Kız evi olur veya olmaz cevabını verinceye kadar bu istemeler devam edermiş. Kız evi kararını verince; eğer kararları menfi ise; oğlan evine "Düşündük; taşındık. Veremeyeceğiz. Kismetlerini başka kapıda arasınlar" diye haber gönderirlermiş. Bunun üzerine oğlan evi başka bir kıızı gözüne kestirmeye koyulmuş.

Eğer vereceklerse; kız evi oğlan evine şartlarını bildirirmiş. O zamanlar bu şartlar çok ağırılmış. Ağırılık olarak 60-70 altın lira; velistede halinde de nişan istenirmiş. (Ağırılık Baba hakkı karşılığıdır. Bununabazı göçmenler arasında Kesmahçesi de denmektedir.)

Bu hususlarda da iki taraf anlaşınca aralarında nişan gününü kararlaştırarak nişan yaparlarmış. Nişanda oğlan evi maddi durumuna göre kıza elmaştan yıldız menekşe iğne hediye getirir kız evi de oğlan evine Baklavagönderirmiş.

Evlenmeye takaddüm eden bu adetlerin bir çoğu bu gün terk edilmiştir. Gerçi bu gün de dünür başı gönderme adet varsa da bu eski مراسمler çok zayıflamıştır.

Ağırın alma âdetine kasabada Drama göçmenleri arasında tesadüf dilmekte ise de; eski şeklini çok hafifletmiş olarak görülür.

Bugün Görücü âdeti de kalkmış gibidir. Yalnız çok müteasip olan mahdut ailelerde bu usule riayet edilmekte ise de bunlar da sadece bir istisna teşkil ederler.

Düğün Merasimleri:

Eskiden düğünler cumertesi günü başlar ve cuma günü bitmek üzere bir hafta devam edermiş. Cumertesi günü eğlenceye başlanır; pazartesi günü "Çeyiz" kız evinden oğlan evine gider. Kızın ailesinin maddi durumuna göre bir ev ne lâzımsa (Mangal ve maşasına varıncayakadar) kız evi özenle bezene hazırlar. O gün (Pazartesi) oğlan evinden bir veya bir kaç arabagönderilir. Bu arabalarla bir de kadın gelir. Kız evi bu kadına yemeni havlu gibi şeyler hediye eder. Kız evinden hısım akraba vekızın annesi de oğlan evine giderler.

Oğlan evinde sandıklar besmele ile eli işe yatken ilk nikâhlı bir kadın tarafından açılır. Ayrıca "telici" ismi verilen bir kadın da çeyizi duvarlara sermeğe başlar; Kılâbıdanlı çevreler; havlular; Bindallı bohçalar duvarlara küçük çivilerle şekiller verilerek asılır. Ayrıca grep veya bürüncükler birkaç parça ipele boğularak tavandan sarkıtılır; Tavan da aynı şekilde bindallı bohçalarla süslenirmiş. Buna "Çeyiz altı" adı verilir. Diğer bir odada da çeyiz serilir; yataklar (Yük) yapılır; duvarlara gerilen iplere grepler; yemeniler; eli ile ördüğü çoraplar; uçkurlar; para; saat; mühür ve tütün keseleri münasip yerlere sılır. Yakası açılmadık 'kolları oyla kadın ve erkek gömlekleri (Bunlar en aşağı 50 kat imiş) entariler; yelekler şalvarlar ceketler oğlana ait mintanlar asılırmış. Çeyiz serme bittikten sonra oğlan evinde yemek yenir ve ondan sonra da eğlence başlarmış.

Çarşamba günü "Gelin Hamamı" yapılırmış. eskiden bu hamamlar Kırklarelinde çok meşhurmüş. O gün her iki evin de hısım akrabası hamama davet edilir ve hamamda toplanılırmış. Gelinin saçları örgülerinden şarkılarla sökülür soyulur peştamallara sarıllar iki koluna iki geç kız girerek hamamın dış havuzunda önde tefci (Tef çalan) onun arkasında oynayan bir genç kadın ve hamamcı başı elduğu halde arkada şarkı söyliyün gençler olduğu halde gelin iki genç kız tarafından üç defa havuz etrafından dolaştırılır ve ondansonra da hamama girilirmiş: Hamamda hamamcı başı hem şarkı söyler hem de gelini yıkarmış. (+) Oğlan evi hamam parasını öder usta başıya bahşişler veririrmiş. Bahşişler hamama gelen davetlilerden toplanırmış.

Gelin hamamının gevesi "Kına Gecesi" dir. Davetlilerin kızları gündüzden gelir. Akşam yemeğinde güle oynaya Pilav Zerde yenir. Kızlar ve yeni gelinler Bindallı elbiselerini giyer ve başlarına oyalı grepler bağlarlar ve çir odada gelini giydiretilirmiş. Gelinin de elbisesi umumiyetle bindallıdan yapılırmış. Başna duvak şeklinde grep örterlermiş. Oğlan evi gelinde kendileri için hazırlanmış odaya alınır. Kayın valide köşeye oturtulur. Yengelerin kolunda gelin birçok meraklılar arasında odaya gelerek kayın validenin elini öper. Bu arasa kayın valide gelinin başına doğru para buğday ve seker saçarmış. (Yılın bereketli olması için)

(+) Bu hamamcı başılardan bilhassa Dodili Fatma lâkabi ile tanınmış olan bir kadının şöhreti eski yıllardan bu güne kadar gelmiştir.

ve maddi durumuna göre geline bir zinet egypti takarmış. Geleini getiren yengelerin omuzlarına da elbiselik kumaş takarmış. Bu arada telci de elinde kınatası ile odaya girerek (Tassın içinde yamakta olan muskar bulunurmuş) tasi ortada gezdirir ve bahşis toplarmış. Bundan sonra eğlenceler başlar Mış.

Oğlan evi gidince gelin ortaya getirilerek önce sağ eli olmak üzere "Duma Kına" (Yeni bileğine kadar içi dışı) yakılmış. Ayakları da yine bileklerine kadar kınalanıp bezlerle bağlanır ve bu esnada şu türkü ile gelin ağlatılmış:

Dağdan keserler meşeyi
Hani şu gelinin döşeyi
Atladı gitti eşiği
Sofradakaldı kaşığı.

+ +

Ağlama gelinin ağama
Dökme de telini pulunu
Yıkma da babanın evini
Bükme de annenin boynunu.

Ocağımızın taşı kara
Yüreğimin bağı yara
Sabahleyin kalk ta anam;
Kızım diye beni ara.

+ +

Al kekliğin seke seke
Buğasında gülden halka
Ben evimden ayrılmazken
Ayırdılar çeke çeke.

+ +

Evimizin önüne marul
Sular akar harıl harıl
Ne olur anam gel bir daha
Kızım diye bana sarıl.

Bu türküler ve yanık şarkılarla (Burada yanık kelimesi halk arasında hazin ; içli manasına kullanılmaktadır.) gelin hiçkırta hiçkırta ağlatılır. Gelin ne kadar çok ağlarsa bereket okadar çok olmaktadır inancı mevcut olduğundan mümkün mertebe çok ağlatılmış.

Perşembe günü gelin alayı gündür. O gün sabahdan telci gelerek gelini giydirir; yanaklarını çenesini ve alnını dutkalla pullar tallelerini takar mış. Başına konudan komşudan toplanan elmaslarla taş yapılır orta yerine bir de Tuğ takarlarmış. Tacan yan tarafına Çöre otu ve mavî boncuktan "Titrek" yalırmiş. (Nazar değmemesi için) bir de yeşil ot konurmuş. (Yeşil renk murat olduğu için.)

Gelin alayı gelmezden bir saat önce kızın babası anası ve yakın akrabaları toplanır ve baba tarafından "kuşak kuşatma" merasimi yapılır mış. (Kuşak kuşatma; şu şekilde yapılır mış: Baba kızının belinden kırmızı

kurdeleyi (bu kurdeleye kuşak denir) üçzdefa çevirir ve düğüm atmaksızın bağlar.) ~~Denir~~ Kız bu arada babasının elini öper ve ayağınakapanırmış. hallerine göre ana baba hısımlara "Taki" takarlarmış. (Taki bu arada kıza verilen hediyelere denir. Ekseriye bunu altın ve ziylent eşyası teşkil eder.)

Gelin alayı: Öğleden sonra gelin alayı gelir. Alayla beraber beş on da ^t gelir; bunlara kız evi bir küçük yastık verir. Yastığı alan ~~atış~~ bu yastığı damada götürerek damaddan müjde alır.

Bu arada oğlan evinde davul zurna veya hutta ince sazla eğlenceler başlar; damat çeyiz altında traş olur; gençler karşılama (Bir nevi oyun) oynarlar.

Yastık gelince (Haber) erkekler evin dışına çıkarak- lar. Gelinin görülmemesi için kapının iki tarafına çarşaf lar gerilir. Alay biraz doluştuktansora oğlan evine gelir. Güvey gelini kucasına alır. O anda davullar zurnalar coşarak etrafı inletirler. Delikanlılar gelini görebilmek için ağaçlara duvarlara tırmanır lar. Damat gelini çeyiz altı odasına götürür ve ~~ilk~~ duvağını açarak ilk defa yüzünü görür. Geline takı takar. Bu esnada delikanlılar damadın çabuk çıkması için kapıyı yumruklama- mağa başlarlar. Güvey çıkarken cebinden lendili almak için delikanlılar atılırlar. Güvey mendilini kim alırsa onda kalır. Dağmad sağdıç ile beraber gezmeğe gider. (Sağdıç damada yol gösteren adama denir.)

Damad ayrıldıktan sonra gelini yüksekce bir yere çıkarıp oturturlar. arzu edenler gelip gelini görürlerler. Akşam olunca bütün davetliler dağılır. Yalnız kız evinden gelinle beraber oğlan evine gelmiş olan yenge kalır. Ezan namazından sonra bir ağaç dalına; içinde mumlar yakılmış fenerler asılarak bir genç tarafından taşınır. Arkadan hocalar tekbir getirerek damadı eve getirirler. İmam kapının önünde dua eder; şerbetleri içilir. Güvey gelin odasına girerken odanın bir köşesinden karşı köşesine çekilen ipi keser ve kapı önüne konmuş olan içi su dolu tasi sağ yağal ile devirir. Yenge geline damadın elini öptürür. Bu arada damat ve gelin birbirlerinin ayağına basmak için istical ederler. Kim kimin ayağına önce basarsa onun sözünün geçeveğine inanılır. Gelin odasına (Zıfıf odası) girdikten sonra hiç konuşmadan damatla gelin iki rek'at namaz kılarlar ve namazdan sonra; iyi geçim hayırlı evlat vermesi için Allaha dua ederler. Bu akşamki dilekelerin olacağına şair büyük inanç vardır. (O gece Allah bütün günahları affedermiş.)

Namazdan sonra damat geline yaklaşıp ve onatlatlı sözler söyler vaitlerde bulunur fakat gelin konuşmazmış. Ancaç damat yeni bir takı daha taktıktan sonra konuşmağa başlamış. Gelin konuştuktan sonra kız evi tarafından gönderilen ve "Güney Yemeği" denen yemeği yerler. Bu yemek umumiyetle Sövsüş bütün bir tavuk; börek ve tatlıdan ibarettir. Damat sert bir tavırla tavuğun bacağına ayırır. (Bu âdetten kinaye olarak bu gün karısına söz geçireleyen erkekler ^{le} "Sen tavuğun bacağına iyi ayıramamışsın diye lâtife edilir.)

Bundan sonra damat gelinin ⁼ tacını duvağını ve elbisesini çıkararak yatmağa hazırlarmış.

Ertesi günü "Culası " yapılır.Sabahleyin erkenden davullar zurnalar gelir;gelin güvey karşılıklı oğlanlarımış.

O gün öğleden sonra bütün konu komşu hısım akraba ve yabancılar da dahil her isteyen gelin görmeğe gelir.Akşama kadar bu gelin görme devam eder.Akşam düğün sona erermiş.

Düğünden bir hafta sonra kız evi oğlan evini yemeğe davet eder. Buna "Kız ardı" denir.Haftasınada oğlan evi kız evini davet eder.(+)

Yeni düğünlere gelince: Bu gün bu eski düğünle adetlerinin bir çoğu bazı ailelerde hala devam etmektedir.Fakat eski canlılığını ve debedebeve şatafatını çok kaybetmiştir.

Sörsözlük-âdet Bu gün eski âdetlere kısmen uyulmakla beraber düğünlere şöyle yapılmaktadır:

Kızı önce evlenecek erkek beğenir.Sonra anne veya baba kızı ailesinden ister.Kız tarafı kızlarını vermeyeceklerse "Kızımız hunuz çok küçük" veyahut "Henuz ağabeyisi yahut ablası duruyor.Onun için şimdilik vermeyeceğiz.Kısmetlerini başka yerde arasınlar" diyerek nazik bir şekilde oğlan evinin talebini red eder.Vereceklerse iki aile arasında söz kesilir.Söz kesme iki aile arasında hediyeler verilmekle olur.Bundandan sonra Nişanın ne zaman yapılacağı tesbit edilir.Nişan umumi olarak evde ; iki tarafın yakın hısım akrabaları arasında veyahut yalnız kadınlar arasında yapılır.Bazı ailelerin modern şekilde nişan yaptıkları da vakidir.Evde yapılan nişanlarda oğlan tarafı kız evine gelir:Kıza yüzük;elmas küpe;altın bilezik;elbiselik kumaş;eğil kızın anne ve babası ile kerdeşlerine maddi durumlarına göre munasip hediyeler ve bir kutuda şeker getirir.Bu şekere "Nişan Şekeri" denir. Eğer işin olmasında aracılık yapmış kimse yani düğünbaşı varsa ona da bir bohça düzülür.ve samimi bir hava içinde yüzükler takılır.Nişan yüzüğünü iki ailenin en yaşlılarından biri bakar.

Nişandan bir hafta sonra da kız evi de oğlan evine giderek karşılık hediyelerini ve götürür.Bu arada Şeker pare de götürmek âdettir.

Nikâh tarihi taraflar arasında kararlaştırılır.Nişanla nikâh arasındaki zaman umumiyetle kısadır.Düğünlere daha ziyade sonbahar ve ilk bahar mevsimlerinde yapılır.Çifci ailelerde daha ziyade son baharda yapılır ki bunun daha ziyade iktisadi sebeplerden böyle olmaktadır.Nikâhla düğün ekseriya bir arada yapılır.Düğüne davetiye ile davet yapılır.Bazı anadolu bölgelerinde görülen ufak bir hediye ile davet etmek usulüne bölgede tesadüf edilmez.

Nikâh umumi olarak Cumertesi günü öğleden evvel Belediyede yapılır.O gün oğlan bir otomobil tutarak kızın evine gelir.Damat ve gelin ön tarafa;kızın en yakınları da arkaya oturarak belediyeye gidilir.Muayyen merasimi yapıldıktan sonra tekrar otomobile binilerek önce oğlanın sonra da kızın evine el öpmeğe gelir.

Düğünlere ya evde veyahut modern şekle uyularak salon veya bahçelerde yapılır.Nikâhla düğün çoğuzaman bir arada yapılmakta ise de;seyrek olarak ikisinin arasının uzatıldığı görülmektedir.Bu ya ailenin maddi durumundan veyahut ta dini inançlardan ileri gelmektedir.

(Halk arasında iki bayram arasında nikah kıyılmasının uğur getirmeyeceğine dair kuvvetli bir inanç mevcut olduğundan ramazan ve kurban bayramları arasında yapılması zarureti hasıl olan düğünlerde nikah ramazan bayramından önce yapılır.)

Düğünler ya evde veyahut ta kış ise sâonlarda (Gençlik spor kulübü; Nehir kulübü; Askeri gazino ve Çiflik salonu) yaz ise bahçelerde yapılır.

Ev düğünlerinde nikâhı takip eden gece "Kına Gecesi"dir. Ertesi gün düğün günüdür. Kızın ve oğlanın evinde ayrı ayrı toplantılar yapılır. Öğleden sonra oğlanın vakti ve haline göre; damat tarafından tutulan otomobil ve otobüslere binilerek kez evine gelini almağa gidilir. Gelin alınıp ta geri dönlürken müteaddit yerlerde gelin ~~laa~~ alayının önü kesilir. Buna kasabada yol kesme ve köylerde ise toprak bastı denir. Kayınpeder veya bu vazifeyi ifa eden zat tarafından yol kesenlerin gönlü alınmadıkca (Para vererek) alaya yol verilmez. Gelin ~~kas~~ oğlan evine gelip te eve girerler kaynana veya kaynata kalabalığa doğru şeker para atar. Damat geline alarak eve girer. Odaya damadın yakın akrabaları toplanır. Gelin hepsinin elini öper. Burada geline akrabalar hediyeler verirler. (Altın; Para gibi.) Yengeler de kumaş asarlar.

O gece dininikah yapılır ve eski adetlere yugun olarak oğlan gerdege girer.

Nüfus hareketlerinde izah edildiği gibi evlenmeler rençber ailelerde daha erken yaşta münevver ailelerde ise daha yukarı yaşlarda yuku bulmaktadır. (Bu hususa ait 22 inci sahifede malumat verilmiştir. İç güveysi almak hadisesi pek seyrekdir.

Diğer âdetler:

Mart 9 u. (22 mart) (Sultan Nevruz)

Bugün yer altındaki bütün hayvanların canlanmasına izin verildiğine inanılır. O gün 7 tane S harfı ile başlayan gıdâ^{la} yenir: (Soğan; sarmısak; gibi) ; O gün Kırklarelinin Aşağı Pınar veya İncidere mevkilerine gidilerek bir gün önceden bu maksatla hazırlanmış olan kurabiyeler; sövüş yumurtalar yenir.

Hidirellez: Hidirellez hemen hemen her memlekette önem verilen bir gündür. O 180 günlük bir kış mevsiminin üzüntü ve mahrumiyetler dolu hayatının sona erip yeni bir hayatın ; bir neşe ve sevinç hayatının ilk günü olduğu için senenin diğer günlerinden müstesna bir yer işgal eder. Fakar Rumeli halkı bu gün türlü efsanelerle süslenmiş ve efsaneler ve inanışlar bugüne kadar aynen devam edegelmiştir. Hidirellez gününe bağlanan bu efsanelerin menşei İlyas Peygambere; Hızır Aleyhisselâm ve Ab-ı hayat efsanelerine dayanmaktadır.

Rumların "Ayagorgi" ve "renklerin "Sen Jorj" dedikleri Hidirellez Kırklarelinde şu şekilde kutlanır:

Mayıs ayının 5 inde ; Çoluk çocuk Balaban baba; Bademlik; İncidere mevkilerine giderek hiç konuşmadan 41 çeşit ot toplarlar. Karaçalılar dalları ile koparılıp eve getirilir. Karaçalılar kapılara asılır. (Düşmanlarının ineklerinin sütünü çalmaması ve eve fenalık girmemesi için)

(+) eski düğün âdetleri 82 yaşında Zehra Altınlı; 84 yaşında A; Rıza Arıkal. 70 yaşında S. Arıkal ve 52 yaşında P. Karkaştan derlenmiştir.

Toplanan bu 4I çeşit ot su dolu bir kap içine konarak bir ^{gül} ağacı altına konur.Yine o akaşam mahallenin meydanlarında eski hasırlar yakılarak çocuk alevlerin üzerinden atlarlar.Böylece sağlam ve sıhhatli olacaklarına ve bütün günah vekederlerinden kurtulacaklarına inanırlar.(Bu âdet bize Eski ateşe tapıcılığın bir devamı olduğu hissini vermektedir.)

Hasır atlama yanında bir de Niyet çömleği hazırlanır:Bunun için 5 mayıs akaşamı komşu kadınlar ve kızlar toplanarak su dolu bir çömlek içine(Çömleğin toprak olması şarttır.) Herkes talli için düğme; yüzük; saç tokası İlh.gibi şerhler koyarlar.Bu kaba "Niyet Çömleği" denir.Çömleğin ağzı bezle örtülüp etrafa sıkıca sarılır ve kilitlerle bir gül ağacı altına konur.

6 mayıs sabahı 4I otlı sudan şifa niyetine bir yudum içerler ve kalan su ile de bütün ev halkı elini yüzünü yıkarlar.0 sabah süt içilmesi adettir.

Aynı sabah niyet sahipleri müsait bir bahçede toplanarak niyet çömleğini ortaya getiriler ve merasimle açmağa hazırlanırlar.5-6 yaşlarındaki bir kız çocuğunun başından aşağı yüzünü al bir greple örterler.Çömleğin kıldını kısmeti açılınsın diye en yaşlı kızın başında açarlar.İlk beyit söylenir.Küçük kız çömleğin içinden bir niyet çıkarır:

Bu beit şöyledir:

Martıfalım martıfal
Kime çıkarsa bu fal
Devlet ile bahtı var.

Bu şahıs kimse bahtından ötürü tebrik edilir.Ondan sonra darbukalarla türküler söylenerek ve her defasında ayrı bir beyit söylenerek niyetler çekilir.Bu arada bilhassa en çok söylenen Rul eli türküleri şunlardır:

Koyun beni yükseklere yatayım
Ah yatayım da Yar yolunabakayım
(Kara gözlüm bakayım.)

Yar safada ben cefasın çekeyim(+)
Ah çeke çeke şu sineme kan doldu
Ara yerde yemin oldu and oldu

Kim görmüştür güzellerin vefasın
Arif olan sürer dünya sefasın
Ne çok okur;Güzellerin cefasın

Ah çeke çeke şu sineme kan doldu
Ara yerde yemin oldu and oldu.

Sen ol benim şimdensonra efendim
Ak boynuma siyah ta zülfün kemendim

.....
Ah çeke çeke şu sineme kan doldu
arayerde yemin oldu and oldu.

(+) bu mısra bazen şu şekilde de söylenir:
Yar benim cevru cefa çekeyim.

Kırmızı gül

Kırmızı gülün alı var
(Ah) benim bu gün efkârım var.
Her gün ağlasam yeri var
Ah şu gönül arzu eyler
Seni seni yar seni.

Ta bedenim turab olunca
Kefenim arzu eyler seni
Seni seni yar seni.

Kırmızı gülün pürçeği
Koynunda oynar köçeği
neyleyeyim yarsız döşeği

Ah şu gönül arzu eyler
Seni seni yar seni.

Kırmız gülün budağı
Gece geçtim o dağı
Neyleyeyim yarsız otağı

Ah nu gönül arzu eyler
Seni seni yar seni

Kırmız gülüm ak mıdır
Göğsünde iman yok musur?
Bana bir civan gok mudu?

Ah şu gönül arzu eyler
Seni seni yar seni.

Yeni yeni odanın camları

Yeni yeni odanın camları
Yanıyor yanıyor teli de mumları
Ben senden ummam bunları

Sen salcı ben yolcu
Germe de kolların
Gel dola boynuma ellerin.

Kavak kavaktan yaslanır
Dalindedalinde bülbül beslenir
Yar küçükken uslanır

Kırmızı gül

Kırmızı gülün aklı var
(Ah) benim bu gün efkârım var.
Her gün ağlasam yeri var
Ah şu gönül arzu eyler
Seni seni yar seni.

Ta bedenim tarab olunca
Kefenim arzu eyler seni
Seni seni yar seni.

Kırmızı gülün pürçeği
Koyunda oynar köçeği
neyleyeyim yarsız döşeği
Ah şu gönül arzu eyler
Seni seni yar seni.

Kırmızı gülün budacağı
Gece geçtim o dağa
Neyleyeyim yarsız otağı
Ah şu gönül arzu eyler
Seni seni yar seni

Kırmızı gülün ak midir
Göğsünde iman yok musur?
Bana bir civan gök madu?
Ah şu gönül arzu eyler
Seni seni yar seni.

Yeni yeni odanın camları

Yeni yeni odanın camları
Yanıyor yanıyor teli de musları
Ben senden ummam bunları

Sen salcı ben yolcu
Germe de kolların
Gel dola boynuma ellerin.

Kavak kavaktan yaslanır
Balıncı balıncı bülbul beslenir
Yar küçükken uslanır

Sen Salcı ben yolcu
Germe de kolların
Gel dola boynuma ellerin.

Kavak kavaktan uzundur
Dalinde dalinde bir tel uzundur
Yar benim iki gözündür.

Sen salcı ben yolcu
Germe de kolların
Gel dola boynuma ellerin.

6 mayıs günü çingenelerin Kakava bayramıdır. Sabahın erken saatlerinde davullar surnalar çalarak arabalarla dereye giderler.

Kakava kelimesinin ne manataşdığına dair hiç bir bilgi bulamadım Ali Rıza Bursunkaya göre kelime aslında KAKKAVA imiş. Menşeiini o da bilmiyor. Yalnız çingenece olması ihtimali üzerinde duruyor. Kakavaya eskiden tencere bayramı da derlermiş ve 3 gün devam edermiş. Bir rivayete göre bunu çeri başları yıllık vergileri kolaylıkla toplama bilmek amacı ile icat etmişler. Ve sonra da bu an'ane halini almış. Bu gün iktisadi hayatın güçlükleri muvacehesinde buki canlılığını kaybetmiştir.

Türkler Kakavayı 7 mayıs günü yaparlar. 6 mayıs günü öğleden sonra hazırlanılır. Eğer hava güzelse birçok aileler geceden kasabaya 6 Km. mesafede bulunan Asilbeyli köyü altında dereye giderek guruplar halinde süğüt ağaçlarının altına oturulur. Geceden gidenler ateş yakarak gülüp eğlenirler ve erkekler de içerler.

Asıl Kakava ertesi günü olur. 7 mayıs günü kasabada pek az kimse kalır. Herkes arabalarla kamyon otopüs ve otomobillerle sabahın erken saatlerinden itibaren dereye taşınmaya başlarlar. Okullarda hemen hemen talebekalmaz. Dereye kuzulular yenir; içilir; oynanır eğlenilir ve geç vakit kasabaya döndülür. Dereye giden aileler de (Daha ziyade memur aileleri) akşam üzeri dereye gidenlerin döndüğü yolu üzerinde olan Aşağıpınar mevki ne giderek şdetlerini hiç olmazsa orada yaparlar. Eskiden bu adet de çok canlı ve gösterişli olurmuş. At; Eşek; Katır; Manda arabaları adeta gelin arabası gibi süslenir ve yola düzülürmüş. Asilbeyli Kasabaarası birçok gelin alaylarının birleşmesi gibi bir manzara arzedermiş.

Kakava hakkında bazı garip inanılar da vardır. Mesla Asilbeyli köyü halkı; eğer o gün kasabadan dereye gelen olmazsa köylerindeki kuraklık ve kıtlık olacağına inanırlar. Netekim bir sen bahçeleri harap oluyor diye Kırklareli halkını istememişler o sene de müthiş bir kıtlık olmuş. Bunu hep buna atfediyorlar. Onun için halk bahçelerine zarar da yapsa hoş karşıyorlar.

Hıdırellez'e ait bazı inanılar daha vardır: Şöyleki:

Hıdırellez gecesi undan hamur yapılır iki parçaya ayrılarak yuvarlaklaştırılır. O gece bu parçalardan hangisi daha çok kabarmışsa (Mayaya gelmişse) o evin bereketi sayılır ve ekmelekler onunla yoğrulur. Bu maya kaçırmaz.

Evi olmayan ailelerde Hıdırellez gecesi bir gül ağacı altına kiremitten bir ev yaparlar ve Hızır Aleyhisselâmdan bir ev vermesi dileğinde bulunurlar. Senesine kadar ev sahibi olacaklarına inanılır.

Hıdırellez gecesi yedi karınca yuvasından birer parça toprak alınır. Kırmızı bezden yapılmış bir küçük torba içine konur. Torba ile beraber (Torbanın içine birkaç kuruş ufak parada konur) bir gül ağacına bağlanır. O gece oradan geçen Hızır bu torbaya değeceği için torbadaki para bereket parası olarak aile reisi tarafından çantada taşınır Toprak ta tarlalara serilir. (Bereket olsun diye.)

Yine Hıdırellez gecesi aynı boyda iki soğan dalı eşit olarak kesilir. Bunun birine baht diğeri ne caht (yani gayret) ismi verilir. O gece bunlardan hangisi daha çok uzarsa o yıl taliinin o şekilde olacağına inanılır....

Bocuk: Yılbaşının hafyasına Bocuk gecesi yapılır. O gece eş dost bir evde toplanır vekabak ve pişirilmiş mısır yenir. Gülp eğlenilir. Bu vesile ile hoş bir gece geçirilmiş olunur. O gece Hristiyanların Domuz yemelerine mukabil "Cebbet Taamı" addedilen Kabak yemekle sevaba girileceğine inanılır.

Burada derleyebildiğim bir iki Hıdırellez manisini daha kaydetmeyi faydalı buldum:

+

Camilerde vaaz oluyor
Gül agılmış yaz oluyor.
Ben gülüme gül demem
Gülün ömrü az oluyor.

+

Ko çıkayım aranızdan
Kurtulayım dilinizden
Yeşil başlı ördek olsam
Su içmem gölünüzden.

+

Şu dağlar olmasaydı
Çiçeği Solmasaydı
Ölüm Allahın emri
Ayrılık olmasaydı.

+

Şu dağlar dağladı beni
Görenler ağladı beni
Demir zencir kâr etmez
Gönül bağladı beni

+

85
Şu dağın alınabak
Çiçeğin Morunabak
Merak etme sevdiğim
Her işin sonunabak.

+

Çini Tabakta Üzüm
Fesini eğmiş gözüm
Bu sokaktan geçenlere
Vardıt bir gizli sözüm.

+

Çini tabakta çini
Öpeyin ağzın içi
Bu gece neredeydin
Göyümün güvercini

+

Çini tabakta reçel
Bu günler gelir geçer
Bakma yaşıma küçüktür
Göyümünden neler geçer.

+

Mavi yelekliyarım
Göğsü ilikli yarım.
Beni birekep giden
Gâvur yüreki yarım.

+

Mavi düğme mor düğme
Hergün gelir gönlüme
O yar geldikçe gönlüme
Kan dolar yüreğine

+

Mendilim oymak oymak
Olurmu yare doymak
Yare doydum diyenin
Caizdir boynun vurmak.

+

Sarı samanım sarı
Aman efendim aman
Eller bizi kınıyor
Bugünümüz ne zaman?

+

Kaşların mildir güzel
Gel beni güldür güzel
Hanemiz ayrı olsa
Kalbimiz birdir güzel

+

DINI ADETLER:

A)-Ölüm âdetleri: Birçok yerlerde olduğu gibi köylerimizde bilhas-
sa; Ölümün yeşne sebebi ECCEL'dir. Allh kulunu yaratmadan önce onun defte-
rini dürmüş yani nekadar yaşayacağını; dünyada neler yapacağını önceden
takdir etmiştir. Bu sebeble bu husustaki umumi kanaatleri; "Ecel geldi ci
hane; Bas ağırsı behane" sözüdür. Bu fatalizmde halk en büyük tesellisini
bulmaktadır:

Ölünün yakınları 40 gün eğlence yerlerine gitmezler .Giderlerse çok
ayıplanırlar. Ölünün şişmemesi için bir çok ailelerde üzerine bıçak ko-
nur. Ölünün üzerinden kedi atlarsa (Hortlak) olacağına yani hortlayaca-
ğına inanılır. Bu sebepten kaldırılınca kadar ölü muhakkak beklenir.
Cena zeden sonra lokma dağıtılır. Helvapişirilip dağıtılır. Kırk yasin
okutulur. Kırkinci günü mevlüt okutulur.

Kandil günleri: Hicri rebiul-ewel ayının 12 inci gecesi Peygamberimiz
Efendimizin doğum günü olduğu için o gün her ev lokma pişirir hısım ak-
rabaya ve konu komşuya birer ikişer dağıtır. Birçok evlerde ve camilerde
Mevlüt okutulur. Camilerin minareleri ışıklarla süslenir. Bu aya halk
arasında daha ziyade mevküt ayı denmektedir. Recep ayının ilk cuma günü
(Ragıp Kanfili); 25 inci gecesi (Mirac kandilidir.) Bütün bu kandillerde
lokma pişirilip dağıtılır. Şaban ayının 15 inci gecesi (Berat Kandili)
dir. Kandillerde dualar edilir; Evliyalara muamlar dikilir. Eskiden kandil
gecelelerinde çocuklar ev ev doluşarak maniler ve pek te manası olmayan
tekerlemeler söyleyerek bahşiş toplarlarmış.

Ramazanlar: II ayın bir suktanı olarak tavsif edilen ramazan; es-
kiden tükenmek bilmeyen bir zevk ve neşe kaynağı teşkil ediyormuş. O za-
manlar ın meşhur Çardak kahvesinde halk şairleri; saz üstadları çalar
söylerler; sahur vaktine kadar eğlenirlermiş. Camiler baştan başa kandil-
lerle donatılır; aileler teravihtehsonra savurakadar fincan oyunları oy-
narlarmış. Bu gün bu adetlerin hemen hemen hiç biri kalmamıştır. Sadece
camilerin minarelerinde elektrikli yakılır ve kahveler geç vakitlere
kadar açık bulunur.

Kırklarelinde ramazan aylarında oruç tutmayan son senelerde çok
azalmıştır. Geçmiş yıllara nazaran son senelerde dini ibadet ve itikat-
lara daha fazla önem verildiği açık olarak görülmektedir. Ramazan gecele-
ri camilerde yer bulmak mümkün değildir. Bu yıl cemaatin fazlalığından
Camilere kadın cemaat alınmamıştır. Ramazan aylarında içkili lokantalar
içki satmazlar. İçki içenler çok ayıplanır.

Bayram namazlarına çocuklara varıncaya kadar otuç tutmamış olanlar
dahi gidiyorlar.

Dini itikatlardan bahsederken Kırklarelinde ;halk tarafından Evli-
yalık Payesine yükseltilmiş bazı yatırlardan da bahsetmeyi yerinde bul-
dum.

Bunlar Kasabanın muhtelif semtlerinde yatan ve "Baba" olarak adlan-
dırılan kimselerdir. ki en meşhurları: Balaban Baba; Sancaktar Baba; Mahya
Baba; Gül Baba; Çirkince Baba; Arap Şeyh Baba-Karahıdır-Kocahıdır Baba ve
Helva Babadır.

Bunların h lk arasında en çok yayılmış olanı ve şehrin isminin de
bunlardan bünden çektiği inanına yol açanı "KIRKLAR BABA"dır.

Bu babalara halk hala mumlar yakmakta devam etmektedir.Yapılan
incelemere göre babalar haddi zatından şehrin zabtı sırasında şehit ol-
muş kahramanlardan başka bir şey değildir.Bilhassa bunlardan Karahıdır
diğer adı ile Kocahıdır baba Osmanlı devletinin Avrupadaki mukadderatını
tayin eden bir tütük kahramanı olduğu bir hakikattir:Varna meydan muhare-
besi sırasında ikinci Murat ordusu mağlup olmak üzere iken Macar kralı
Vladislasın kafasını koparıp ha- askerın arasında dolandıran kahramanın
Kocahır Baba olduğu rivayet edilmektedir.Bu zatın ismine izafeten kasa-
bada bir ilk okul(Kocahıdır ilk okulu olduğu gibi;yine aynı isimleri
taşıyan merkez kaza dahilinde İki köy vardır.Biri Kasabaya 3 Km;mesafede
ve Kırklareli Edirne şosesi üzerine "Karahıdır" köyü;diğeri İnce nahi-
yesinin Kocahıdır Köyü.

Halkın bu babalara hürmeti hala devam etmekte ve onların yattığı ye-
lere saygı gösterilmektedir.

Helva baba Yürüyemeyen veya geç yürüten çocukların adeta bir Ekur-
tarıcısı dermansız bacakların kuvvet menbağıdır.

İnanışlar

Her memlekette olduğu gibi Kırklarelinde de halk arasında bazı batıl inanışlar vardır.

Bu inanışlardan derleyebildiklerimi sıralıyorum.

- I)-Gece evinde oturan bir kimse kendisinin çağırıldığına dair bir ses duyarsa iki defa "Kim O?" diye seslenmemelidir. Eğer iki defa "Kim O?" derse şeytana karışacağına inanılır.
- 2)-Salı günü başlanan bir işin sallanıp kalacağına yani bir türlü bitmeyeceğine inanılır.
- 3)-Salı günü yola çıkılmaz. uğursuzdur.
- 4)-Hamile bir kadın aş erme devresinde en çok kime bakarsa çocuk ona benzer.
- 5)-Çocuğu yaşamayan kadınlar "Dursun" ismini koyarlarsa ;çocuklarının yaşayacaklarına inanırlar.
- 6)-Rüyada çıplak insan görmek yakınlardan birinin ölümüne delâlet eder.
- 7)-Leylek havada uçarken görülürse(İlk defa)o sehenin seyahatla geçeceğine inanılır.
- 8)-İlk defa beyaz kuzu görmek Murattır.
- 9)-Yolcunun arkasından süpürge süpürülmez.
- 10)-Baş sağlığınagelenlere "Gene gel" denmez.
- II)-Bir işe başlandığı zaman;eli çabuk biri kolay gelsin derse o işin çabuk biteceğine iman edilir.
- I2)-Cuma günü selâ vakti dikiş dikilmez ve süpürge süpürülmez.
- I3)-Yola çıkan bir kimsenin arkasından su dökülür.
- I4)-Hangi senekızılcıklar çokoolursa o sene kışın çok olacağına inanılır.
- I5)- Çirkef su(Bulaşık suyu) üzerinden atlanmaz.Peri çarpmasın diye
- I6)-İncir ağacının altına su dökülmez(Abdest bozulmaz).Tekin değil dir.
- I7)-Ayva ağacı dibinden alınan toprak okunup sürülürse mandarlık hastalığına iyi gelir.(Kelimenin aslı mürdardır.Mındar olarak telâffuz edilir.Bu ismi taşıyan hastalık;çocuğun yüzünde belirren sulu yaralardır.
- I8)-Kstebek yuvalarından toprak alınır ve okunup sürülürse Kötebek denen hastalığa iyi gelir.(Kötebek hastalığı boyunda çıkan yaralardır.
- I9)-Temreyi sigara külü ile tedavi etmeğe çalışılır.
- 20)-Cumertesi günü traş olmak ve çamaşır yıkamak doğru değildir. Cumertesi günü Dünyanın kurulduğu gün olduğunainanılır.
- 21)-Cuma ve pazartesi günü^{geceleri}su dağılıtılırsaölmüşleri sulanırmiş.
- 22)- Ramazan gec leri cin ve perilerin bağlanmış olduğunainanılır.
- 23)-Çarşamba günü başlanan işin çabuk biteceğineinanılır.Çünkü o gün başlanan işe"Çarşamba Karısı" yardım edermiş.
- 24)-(Cuma gübü erkek üstü dikilmez.Evin kısmeti kapanmasın diye.

- 25)-Gece tırnak kesilmez.
- 26)-El ve ayak tırnakları aynı günde kesilmez.Aksi halde evlât mirası yenir.
- 27)-Gece aynaya bakılmaz.Perilere* karışılır.
- 28)- Gece hamama gidilmez. " "
- 29)-Gece çocuk bezleri dışarıda bırakılmaz.
- 30)-Sarılık hastalığı dil altından damar kesilmek suretiyle tedavi edilmeğe çalışılır.
- 31)-Lohusa güle güle demz.Gene buyurun der.Sütü kaçmasın diye.
- 32)-Gelin olduğu gece dışarı çıka maz.
- 33)-Sıtmaya;oçutulmuş iç badem yedirmek suretiyle tedavi ederler.
- 34)-Nazam kurgub dükkerler.
- 35)-Göz arpacığı okunmuş arpa ve sarımsakla tedavi edilir.
- 36)←Lohusanın ayak ucuna emzikli kadan oturmaz.

Her yerde olduğu gibi Kırklarelinin de kendine has bazı telâffuz şekilleri vardır. Bu hususta toplayabildiğim ve aşağıda gösterdiğim şekillerin tetkikinde bilhassa şu cihet dikkati çekmektedir:

Kırklarelinve daha umumi olarak Trkya da umumiyetle (R) harfi söylenmemekte ; (Ha) hecesi ile başlayan kelimelerde de (H) harfi yutulmaktadır:

- Bi = Bir
 Bali= Bari
 Geliyom=Geliyorum
 Gidiyom=Gidiyorum.
 Süledim=Söyledim
 Gaval = Kaval
 Ava = Hava
 Ayvan = Hayvan
 Misirke=Hindi ^{(Bulgaristan} _{lilerde)}
 Patatis=Patates
 Domatis=Domates
 İraf = Raf
 Lâna =Lahana
 Kayrola=Karyola
 Yuğurt =Yoğurt
 İşimik =Ekşimik
 Suvan =Soğan
 Süüt = Söğüt
 Gıdı =Oğlak
 Suuk =Soğuk
 Zitin = Zeytin
 Pıynir = Peynir
 Mağdonos=Maydonoz
 İliyen =Leğen
 Üğle = Öyle
 Büğle = Böyle
 Oklağaç =Oklava
 Bej = Beş
 Kızan = Çocuk
 Setire = Ceket
 Zıbin = Gömlek
 Hi = Evet;Olur
 (ağlamına)
 Güzünge =Ayna(Bulharis-
 tanlılarda)
 Pabuç =Ayakakabı
 Şalvar = Kadınların giydiği
 bol doh(Bulgaris-
 tanlılarda)
 İşi = Ekşi
 Fasile =Fasulye
 Gâvur Eniği=Küçük çocuklara kızdıkları
 zaman böyle söylerler.

KIRKLARELİNDE RESMİ DAİRELERİ VE TEŞEKKÜLLER

1- Vilâyet Makamı	50-Çocuk esirgeme kurumu
2- Nüfus Md.	51-Türk hava kurumu
3- Seferberlik Md.	52-Kızılay
4- Emniyet Md.	53-Yeşilay
5- Milli Emniyet Müf.	54-Verem savaşı derneği
6- Jandarma A.Kumandanlığı	55-Öğretmenler derneği
7- Hususi Muhasebe Md.	56-Çocuk yuvası
8- Defterlik	57-Dispanser(Verem savaş derneğinin)
9-Maarif Md.	58-İmar derneği
10-Maarif Me.	59-Şöförler birliği
11-Lise Md.	60-Kahveciler cemiyeti
12-Erkek San'at Enst.Md.	61-Kunduracılar cemiyeti
13-Kız San'at Enst.Md.	62-Kahveciler derneği
14-Kocahıdır İlk O.Baş.Öğ.	63-Öğretmenler sandığı
15-Cumhuriyet " " "	64-Avcılar kulübü
16-Ahmet Mithat " "	65-Gençlik Spor Kulübü
17-Tevfik Fikret " "	66-Başak spor kulübü
18-Ziyagökalp " "	67-Güneş Spor Kulübü
19-Toprak İskân Md.	68-Veteriner Müdürlüğü
20-34.No.lu Toprak Kom.Bşk.	69-D.P.İl idare kurulu Bşk.
21-Tapu Sicil Muh.	70-C.H.P. " "
22-D.D.Y.İstasyon Şef.	71-C.M.Partisi " "
23-P.T.T.Md.	72-Hürriyet P. " "
24-Nafia Md.	73-Çifci Malları koruma Bşk.
25-Sıhhat ve İ.Mu.Md.	74-Ziraat Bankası
26-Hükümet Tab.	75-İş Bankası
27-Sıtma Savaş Tb.	76-Yapı Kredi Bankası
28-Devlet Hastanesi	77-Tarım Kredi Kooperatifi
29-T.Ziraat Md.	78-Sümer Bank Satış Mağazası
30-Orman İşletme Md.	
31-Toprak Mahsulleri Ofisi	
32-Zahire borsası	
33 -Ticaret ve sınaî odası	
34-C.M.U.liği	
35-Ağır ceza mahkemesi	
36-Asliye ceza hakimliği	
37-Sulh ceza "	
38-Asliye Hukuk "	
39-Sulh Hukuk "	
40- Sorgu "	
41-I inci icra Me.	
42-2 inci icra "	
43-Hazine avukatlığı	
44)Cezaevi Md.	
45-Noterlik	
46-Belediye Başkanlığı	
Pancar bölge şefliği	
48-As.Şb.Bşk.	
49-Vilâyet daimi encümeni	

(Shg.)

KIRKLARELİ hakkında yazılmış şiirlerden örnekler:

* +
+

"Hayrani yâr elinden oldu nalân

"

"Yalvardığım ona geliyor yalan.

"Benim Candan sevgili yurdum olan

"Kırkkimseye Kırkkilise demişler."

Hayrani
(Bektaşî Şairlerinden-Kırklarelîli)

KIRKLARELİ

"Kırklar yatıyor Kırklarelinde

"Hevesi Feth-ile halâ

"Taşsız amma ,Taşsız da muallâ

"Kırklare yatıyor Kırklarelinde"

M.Niyazi Akıncioğlu

"Kırkkimse Şehit oldu bu yerde
"Bu nam ile anılmıştır bu belde"

(Bir mezar kitabesinden)

Çarşı Meydanı ve Hızırbey Camii
(Büyük Cami)

Kız San'at Enstitüsü

Erkek San'at Enstitüsü

(Kırklarelinden umumi bir görüntü)

(Kocahıdır İlk Okulu)

Kırklarelinin tarihi Eserlerinden:
Arasta, Hamam ve Hızırbey Camii)

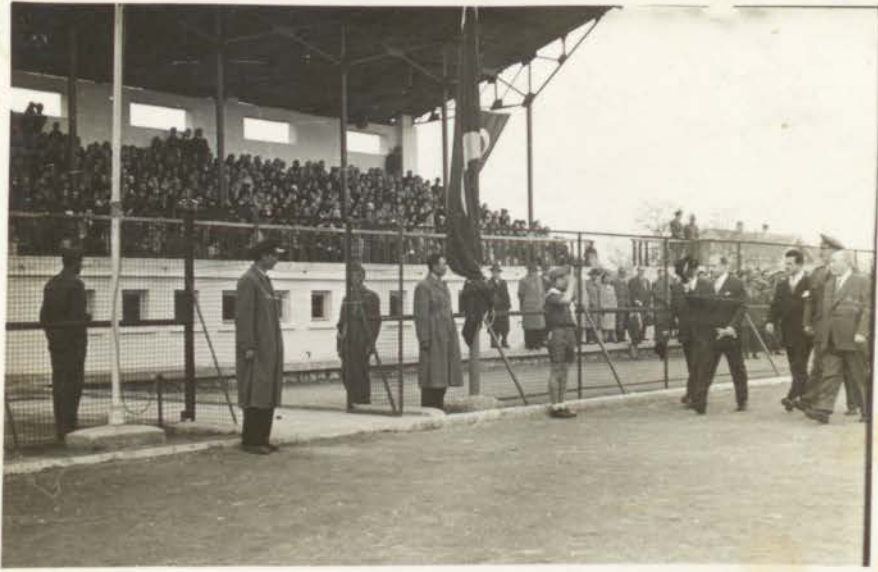

(Lise Binası)

(Erkek San'at Enstitüsü)

(Kırklarelinde 23 nisan Bayramı)
(23/nisan/957)

(Kırklarelinde KAKAVA)
(7/5/957)

(Kırklarelinin eski tip ahşap evlerinden biri
(Eski Hükümet Binası))

(Eski evlerden biri)

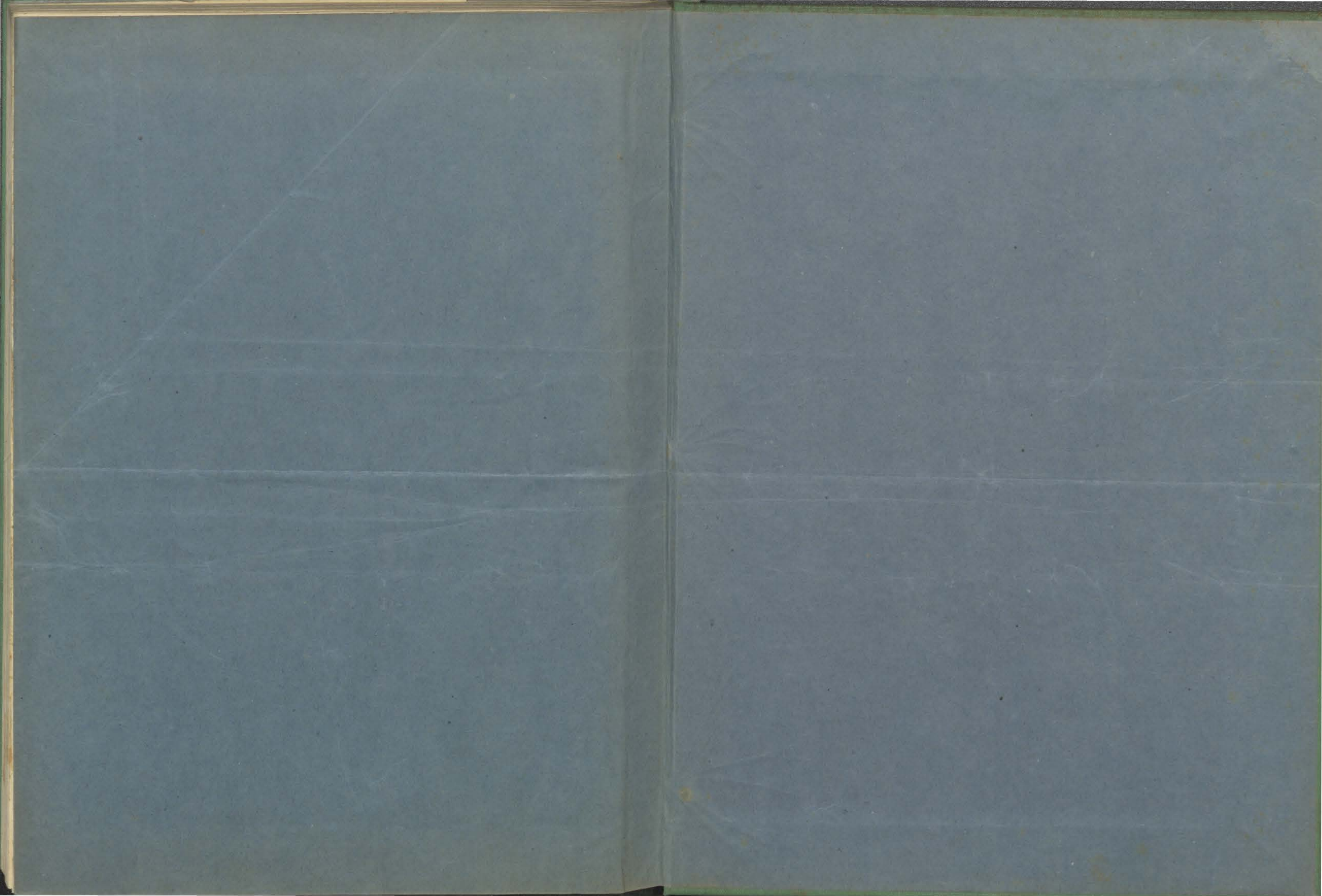
Bu tezin hazırlanmasında faydalanılan Kaynaklar:

A)-Teorik Kısım:

- 1-Yeşil Yurt Gazetesi Koleksiyonları.
- 2-Kırklareli Vilâyetin tarihî Coğrafya kültür ve eski eserleri yönünden tetkik. Ali Rıza Dursunkaya
- 3)-15-16 ıncı asırlarda Edirne ve Paşa Livası.
- 4-Sosyolojinin mevzu ve usukü. H. Ziya Ülken
- 5-Yüzyılımızın Sosyoloji Deryanları Nazariyeleri. P.A. Sorokin. Çev. Münir Reşit Öymen.
- 6-Yeni Jeoloji
- 7-Kamusulâlâm.
- 8)Lugatı Ahteri
- 9-Feridin Fazıl Tulbentzinin Kırklareli hakkındaki yazısı. Vatan Gazetesi Kırklareli İla^vesi. 22/I/953
- 10-Sosyoloji Problemleri. H. Ziya Ülken.
- 11-Kırklareli hakkında yazılmış parçaparça yazılar.
- 12-Sosyolojiye Giriş. H; Ziya Ülken
Sosyoloji dergisinin 10-II inci sayısındaki ilgili mevzular ve bilhassa H; Ziya Ülkenin Ayda Tanyeli ile müşterek yaptıkları "Gönen Bölgesi Monografisi".
- 13-Resmî dairelerin istatistik cedvelleri.

B)-Pratik Kısım:

Lise ve Kış San'at okulu talebeleri.
Muhtelif aileler.

**KIRKLARELİ
MONOGRAFİSİ
SOSYOLOJİ TEZİ**

TEZ
2635

1957
SELÂHADDİN ÜNSAL
(1682)